ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

யதீந்த்ரப்ரவணரான மணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஆர்த்தி பிரபந்தம்.

இதற்கு

விஸ்தவ்யாக்யாந சதுரரான

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

வ்யாக்யானமும் - பதவுரையும்

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபாபண்டிதரான

புதுப்பட்டு - திருவேங்கடாசாரியரால்

நன்றாகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக ஸபையாரால்

- ஸ்ரீநிகேதன முத்ராக்ஷரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது

விஜயகேதராம

காளயுக்திநாமஸம்வத்ஸரம்

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபக சபை
(லிமிடெட்.)

இச்சபையில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

		ரு அ ப
1	ராமசரமஶ்லோகம	0-1-6
2	பாரதாதி தனிஶ்லோகம	0-2-6
3	துஷ்கரஶ்லோக டிப்பணி	0-2-6
4	பராசரவிசிஷ்ட பரமதாம சாஸ்த்ரம(தாதபாயஸஹிதம)	0-7-0
5	திருப்பல்லாண்டு	0-7-6
6	பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யாநம 1 & 2 பத்து	2-0-0
7	„ 3 to 5 „	3-5-0
8	திருச்சந்த விருத்தம-வ்யாக்யாநம	1-6-0
9	திருமாலை-வ்யாக்யாநம	0-14-0
10	திருப்பள்ளியெழுச்சி	0-3-0
11	அமலனாதிபிரான	0-7-6
12	பெரியதிருமொழி 1 முதல 3 பத்துக்கள்	2-9-0
13	„ 4 to 7	2-13-0
14	„ 8 to 11	2-10-0
15	திருக்குறுந்தாண்டகம	0-2-6
16	திருநெடுந்தாண்டகம	1 0-0
17	முதல திருவந்தாதி (அரும்பத பரதிபதஸஹிதம)	0-9-0
18	இரண்டாம திருவந்தாதி	0-6-0
19	மூன்றாம திருவந்தாதி	0-6-0
20	நானமுகன திருவந்தாதி	0-7-0
21	திருவிருத்தம (அரும்பத பரதிபததாதபாயம)	1-14-0
22	திருவாசிரியம	0-3-0
23	பெரியதிருவந்தாதி (பரதிபதஸஹிதம)	0-6 0
24	திருவெழுகூற்றிருக்கை	0-3-0
25	சிறியதிருமடல	0 4-6
26	பெரிய திருமடல	0-5-0
27	இராமாநுச நூற்றந்தாதி (உரையுடன)	0-8-0
28	உபதேசரத்தினமாலை	1-0-0
29	திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி	0-15-6
30	ஷண்மததாரஶ்மி	0-1-6
31	யதிதாமஸமுச்சயம	0-9-0
32	ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயாசார நிஷ்காஷம	2-5 0
33	ஞானஸாரம-ப்ரமேயஸாரம வ்யாக்யாநம	0-8-0
34	ரஹஸ்யார்த்தபரதீபிகை யெனகிற பரகாலநல்லான ரஹஸ்யம	1 3-6
35	ஆழ்திபிரபந்த வ்யாக்யாநம	0-6-0

மேல்கண்ட கிரந்தங்களுக்கெல்லாம் பயினடு சார்ஜு பிரத்தியேகம

இப்படிக்கு,

ம. திருவேங்கடமுடையானையா,

காரியதரிசி தனாதிகாரி,

நெ ௯௧, வெங்கடாசலமுதலி வீதி, சென்னை

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீஸைலேஸதயாபாதரம தீபகதயாதிகுணாரணவம |
யதீநதரபரவணமவநதே ரமயஜாமாதரமமுநிம ||
லக்ஷமீநாதஸமாரமபாம நாதயாமுநமதயமாம |
அஸமதாசாரயபாயநதாம வநதேகுருபரமபராம ||

யோநிதயமசயுதபதாமபுஜயுகமருகம
வயாமோஹதஸததிதராணி தருணாயமேநே |
அஸமதகுரோரபகவதோஸயதயைகஸிநதோ
ராமாநுஜஸயசரணௌசரணமபரபதயே ||

மாதாபிதாயுவதயஸதநயாவிபூதிஸ
ஸாவமயதேவநியமேநமதநவயாநாம |
ஆதயஸயந:குலபதேரவகுளாபிராமம
ஸ்ரீமததததஙகரியுகளமபரணமாமிமூரதநா ||

பூதமஸரஸசமஹததாஹவயபடடநாத
ஸ்ரீபகதிஸாரகுலசேகரயோகிவாஹாந |
பகதாஙகரிரேணு பரகாலயதீநதரமிஸராந
ஸ்ரீமதபராஙகுசமுநிம பரணதோஸமிநிதயம ||

ஸ்ரீமதாா ததிபிரபநத தனியனகள

தேனபயிலுநதாராரனெதிராசனசேவடிமேல
தானபரமபததிதலையெடுதது—மாநதாக
குணவாக வாாததியுடனெணடமிழகளசெயதான
மணவாளமாமுனிவனவநது (க)

உரை —மணவாள மாமுனிவன = பெரிய ஜீயா, வநது = திருவவதரிதது, தேன = மகரநததததை, பயிலும = ஸரவியாநினற, தாரான = புஷப மாலையை தரிதத, எதிராசன = எமபெருமானாருடைய, சேவடிமேல = சிவநத திருவடித தாமரைகளின விஷயமாய, தான = தனககு, பரமபததி = பரமபகதி, தலையெடுதது = தலையெடுபபதினாலே, மாநதாககு = அஜஞருககு, உணவாக = அறிவுவிளையும படியாக, (போகயமாக) ஆாததியுடன = பரீதிபுரஸ ஸரமான துககததோடு, ஒண = போகயமான, தமிழகள = திரவிடவாகயஙகளைக கூடடி, செயதான = ஆாததியெனகிற இபபிரபநததைதடருளிச செயதனா

வமபவிழததாாவணமை மணவாளமாமுனிவன
அமபுவியிறகாலபொருநதாவாாததியினால—உமபாதொழும
விணணுலகிறசெலல விரைநதெதிராசனபதஙகள
நணணியுரைததானநமககு (உ)

உரை = வமபவிழ = அபபோதலாநத, தாா = புஷபமாலை யாலே அலஙகரிககபபடட, வணமை = ஔதாாய சீலரான, மணவாள மாமுனிவன = பெரியஜீயா, அம = அழகிய, புவியில = பூமியில, கால = திருவடிகள, பொருநதா = பொருநதாத, ஆாததியினால = துககததினால, உமபா = நிதயஸூரிகளாலே, தொழும = ஸேவிககபபடுகிற, விணணுலகில = பரமபதததுககு, செலல = எழுநதருளும பொருடடு, விரைநது = தவரைபபடடு, எதிராசன = எமபெருமானாருடைய, பதஙகள = திருவடிகளை, நணணி = அதயவஸிதது, நமககு = அஸமதாதிகளுககு, உரைததான = அருளிசசெயதனா

ஜீயா திருவடிகளேசரணம

இப பரபநதத துககு வயாகயான மருளிசசெயத
பிளளைலோகஞஜீயா தனியன.

లోకాచార్యమునిం వందే ధీశమాదిగుణార్ణవమ్ ।
తంశఠారిగురోశ్శిష్య మాత్రివ్యాఖ్యాంకరోతియః ॥ (౧)

ఆత్రివ్యాఖ్యాంవరవరమునే రాత్రబన్ధోర్మనోజ్ఞాం
లోకాచార్యోమునిరకృత సల్లోకమాహ్లాదయన్సః ।
ఆచార్యాణాంశఠరిపు కృతేరర్థనిర్వాహశక్తా
ప్రాచామ్పశ్చాద్భువిసు మతయోయంవదన్తిప్రకల్పమ్ ॥ (౨)

కాన్తోపయన్తృయమినో జగదార్యయోగి
వ్యాఖ్యాతృపారసనిధిః కృతిమాత్ర్యభిఖ్యాం ।
యఃఖ్యాతతేనిగమశీర్షవిదోవదన్తి
కాన్తోపయన్తృయమినోవతరంద్వితీయమ్ ॥ (౩)

லோகாசாாயமுநிமவநதே தீஶமாதிகுணாாணவம ।
தமஶடாாிகுரோஶஶிஷய மாாததிவயாகயாமகரோதியঃ (௧)

ஆாததிவயாகயாமவரவரமுநே ராாததபநதோாமநோஜஞாம
லோகாசாாயோமுநிரகருதஸலலோகமாஹலாதயநஸঃ ।
ஆசாாயாணாமஶடாிபுகருதோாததநிாவாஹஶகதௌ
பாாசாமபஶசாதபுவிஸுமதயோயமவதநதிபரகலபம ॥ (௨)

காநதோபயநதருயமிநோஜகதாாயயோகி
வயாகயாதகருபாரஸநிதிঃகருதிமாாததயபிகயாம ।
யமபூதலே நிகமஶீாஷவிதோவதநதி
காநதோபயநதருயமிநோவதாமதவிதீயம ॥ (௩)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமதார்த்திபிரபந்த வியாக்யானம்.

அவதாரிகை.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன திருமாலடியாரகளென்று தத்தேக நிரூபணீயரான தனனடியாரகத ஸவபாரபதியைபபணணிககொடுப பதுபராபயருசியைப பிறபபிககுமிறறு அநத பராபயருசிதானபர பகதி பரஜஞான பரமபகதிரூபையாயிறே பரிணமிபபது அபபடிப பட்ட பகதியையாயிறறு ஆழவாருககுத திருமேனியோடே உண டாககி அங்கீகரிததது அததைபபறற (க) "மயரவறமதிநலமருளி னன", (உ) "அவாவறறுவீடுபெறற" என்று மருளிசசெயதார அது தான இவர ஸமபநதமடியாக வெலலாருககும பராபதிககுமுனனே விததிககுமபடியாயிருககும ததவிதயாததமாக (௩) "భగవన్ భక్తిమపి ప్రయచ్ఛ మే-பகவநபகதிமபி பரயசசமே", (௪) "పరభక్తియుక్తం మాం కురుష్వ-பரபகதியுகதமமாமகுருஷவ" என்றிறே, ஆசாரயாகள அரத திததருளிறறு அபபடி, ஸவாபிலஷிததததை அரததிததுபபெறறு க்ருதாரததராய (௫) "கரைகணடோர" என்று முகதராயசசொல லபபடுகிற பராங்குஶபரகாலாதிகளோடே ஒருகோவையாகவெழுந தருளியிருபபாராய, பினபும, ருசியுடையோரெலலாககும ஆஶர யணீயராகைககாக, ஸவாவதாரஸதலாதிகளிலும அர்சசாரூபியா யெழுநதருளியிருககிற, எமபெருமானார திருவடிகளிலே, தமமு டைய வாசாரயரான பிளளையெபபடியெணணித தமமை அங்குத தைககு அநயாரஹராமபடி, அறவிலைசெயதுகொடுததது, தத்விஷய பராவணயததையும, ஜநிபபிததருளினாரோ? தாமுமபபடியே நிர வதிகவயாமோஹததையுடையராய, (௬) "కృష్ణతృష్ణాతత్త్వమ్-கருஷண கருஷணாததவம", என்றுமாபோலே, 'யதீநதரபரவணர' என்று

(க) தி ருவாய-க-க-க (உ) தி-வாய-க0-க0-கக (௩) ஸ்தோ-ரத்ந-
(௪) ஶரணாகதிகதயம (௫) தி-வாய-௫ ௩ க0 (௬) பராங்குஶாஷ்டகம

தத்தேகநிரூபணீயராமபடியான ஜீயரும, (க) ' பாலேபோலசீரிலபழு தொழிநதேன" எனகிறபடியே (உ) ' நையுமமனமுனகுணஙகளை யுனனி" எனறு அவருடைய கலயாணகுணஙகளிலே பரிபககவஸவ பாவராய, அதனாலே பராபதயேஷியாய, சரமபாவமான எமபெருமானா திருவடிகளை (ங)*மெயசொளளககாணவேணுமெனகிற வபிநிவேஸாதிஸயததாலே மெயவெளுதது, ததகாாயமான பராபதிதசையை பராபதராய, இபபடி கரைபுரணட வாறறுமையையுடையராயிருககிற தாம, எமபெருமானா பரஸாததததாலே, தமககுப பிறநத பரமபகதி தசையைபபேசி அநுபவிததருளுகிற முகததாலே, சரமபாவநிஷடராய, எமபெருமானா திருவடிகளில, பராவணயததை யுடையராயிருகதும சாமாதிசாரிகளெலலாாகரு மநுஸநதிதது உஜஜீவிககுமபடி, இபபரபநதமுகேந அவறறை வெளியிடடருளுகிறா

(ச) "பததியெலலாமதஙகியதெனன" எனனுமபடியிறே இவாககு, *எதிராசனசேவடிமேல தானபரமபததிததலையெடுததது (ரு) "పరమాపదమాపన్న:-பரமாபதமாபநந:", (கூ) "முடிநதவவா"எனறும சொலலுமபடியான, †பரமாாததியை பராபதராய, அநததசையைப பேசினபபாசுரமாகையாலே, "ஆாததி"எனறிதுககு நிரூபகநாமமாயிருககிறது ஆாததிதான ஸமஸாரததி லடிகொதிபபாலும, பராபதவிஷயாநுபவாலாபததாலும பிறககுமதாயிறேபிருபபது அவையிரணடையுமாயதது, (எ)* முநநீாஞாலததிலும, (அ)*அறுககும விணையிலு மாழவாாருளிசசெயதது அததைபபறறவிறே "வமப விழுமதாரான","தேனபயிலுநதாரான"எனகிற தனியனகளுமுணடாயதது அபபடியே இவாககும, ஆகாரதவயம நடவாநினறதேயாகிலும, அதிலநுபவாலாபததிலுணடான வாாததியிறே, பராசாயேண இபபரபநதததில நடநதுசெலலுகிறது "பராபதிதசையிலாாததியைமுனனிடும" எனனககடவதிறே

இவாதாம ஸமகாலததிறபோலே, ஆழவான முதலானவாகள தது முதலிகளோடெகூடி தழுவி ப்ர ட்டுபரிமாறி *ராமாநுஜபதாம

(க) பெரியதிருவ-ருஅ (உ) இரா-நூ-கoஉ (ங) தி வாய ந-அ ச
(ச) இரா-நூ-கoஅ (ரு) வி-தாம-கூகூ சஎ (கூ) தி-வாய-கo-கo-கக
(எ) தி-வாய ந உ (அ) தி வாய கூ-அ பரமபகதி

போஜததவநகவளைகஙகாயததிலே அநவயிததது வாழவேணுமெனறு, மனோரதிததவாகசு, அது, மாநஸாநுபவமாதரமாய அதீதகாலமா கையாலே, பரதயக்ஷயோகயமனறிககே யொழிகையாலும, இனி இவா தேசவிசேஷததிலே, நிதயகைஙகாயநிரதராயிருககிறபடியை யநுஸநதிததது, அவாவிஷயததிலே, தாமுமபபடி வழுவிலாவடிமை செயது வாழவேணுமெனறு, அவா திருவடிகளிலே இததை பிராா ததிததருளுகிறா

ஆகையிறே "வடுகநமபிதனனிலையை யெனறனுககு நீநதெநதி சாவெநநாளுமுளாறனககேயாடகொளளுகநது" எனறருளிச செய தருளிறறு (க) "అహంసర్వం కరిష్యామి-அஹமஸாவமகரிஷயாமி" எனற இளையபெருமாள நிலை யெமபெருமானாரது, (உ) "శత్రుఘ్నో నిత్యశత్రుఘ్నః-ஶதருகநோநிதயஶதருகநஃ" எனறு பேசுமபடியானவவா நிலை யாயததிவரது

இனி (ங) "ஆமுதலவன" எனறுமபடி அவதாரவிசேஷமாயிருந துளள வயகதிவிசேஷஙகள, (ச)* முகிலவணணனடியையடைநதுய நத ஆழவாருமும, அநத மாறனடிபணிநதுயநத எமபெருமானாருமு, அவா திருவடிகளிலே அநநயஶரணரான ஜீயருமாயிறேயுளளது

இபபடி இவாகளோடொருகோவையான வைபவததையுடைய விவா, ஆழவாருடையவும உடையவருடையவும வைபவஙகளை திருவாயமொழி நூறறநதாதியாலும,உபதேசரததினமாலையாலும, யதிராஜவிமஶதியாலு மருளிசசெயது, அதிலும தம அபிநிவேஶ மெலலாமதோறற (ரு) "పరాంకుశపాదభక్తం-பராஙகுஶபாதபகதம" எனறும,(சா) "சடகோபனதேமலாததாடகேபநதினியபாதுகமாமெந தையிராமாநுசன" எனறும முடிநதநிலமாகச சொலலபபடுகிற சர மபாவமே பராபயததில சரமாவதியெனறு மிசசரமாாததததைச சர மகாலததிலே சரமபாரபநதருபேண விதிலேயாயதது வெளியிடடரு ளிறறு அதில யதிராஜவிமஶதி, (ரு) "రామానుజం యతిపతిం ప్రణమామి మూర్ధ్నా-ராமாநுஜமயதிபதிமபரணமாமிமூாதநா" எனறுதொடஙகி,

---

(க) ரா-அ-௱௪ உ௫ (உ) ரா-அ-க-க (ங) தி வாய எ ௯ ங
(ச) தி-வாய-எ உ-கக (ரு) யதிராஜவி- (சா)

“ மங்களாசாஸனபரம் - தஸ்மாதநந்யபரப்ரேமபக்திமத்வா” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். இங்கு “வாழி யெதிராசன்” என்று தொடங்கி, “இந்தவரங்கத்தினிதிருநீ” என்று தலைக்கட்டுகையாலே, இது ப்ராப்யபரமாயிருக்கும். ப்ராப்யத்வராநுஸந்தானபரமாயிருக்கு முதத்ரவாக்யம். அதில் தாத்பர்யமாயிருக்குமிது. ப்ராப்யத்தில் முடிந்தநிலமிறே ததீயகைங்கர்யம். இனி அந்த கைங்கர்யவேஷத்தை ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்து அறிய வேண்டுமத்தனையிறேயுள்ளது. இவர் இப்ப்ரபந்தத்தில் ஓடுகிறதசை தா னநேகபா(ஷா)வஸ்தைகளையுடைத்தாய், இதுதான ஓர் சந்த ஸ்ஸிலடங்காமையாலே, பலசந்தஸ்ஸுக்களாலும், அவற்றையருளிச்செய்கிறார்

இதில் முதற்பாட்டில் ஸ்ரீதண்டகாரண்யவாஸிகளான ரிஷிகளும், பெரியவுடையாரும், பெருமாளைக்கண்டவநந்தரம், (க) “ஏஹி பஶ்யஶரீராணி-ஏஹிபஶ்யஶரீராணி” என்று ராக்ஷஸர்களாலும், ராவணனாலும் நலிவுபட்ட ஸ்வஸ்வதேஹங்களைக்காட்டித் தங்கள்குறை தீரத்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னே, அத்தலையில ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக்கண்டு கலங்கி, (உ) “மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா:-மங்களாநி ப்ரயுஞ்ஜாநா:” என்றும், (ங) “ஆயுஷ்மாந்-ஆயுஷ்மாந்” என்றும், மங்களாசாஸனம் பண்ணினாப்போலே இவரும் தம்மைவிஷயீகரிக்க, *விண்ணின்தலைநின்று மெழுந்தருளின வெம்பெருமானாருடைய, அப்ராக்ருத திவ்யவிக்ரஹத்தில், ப்ரகாசிக்கிற ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைக் கண்டுகலங்கி பாக்ருகி †தின்றவாதமாவைக்காட்டி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அறிவிப்பதற்கு முன்னே, அத்தலையில் குறை தீரவே, இத்தலையில் குறைத்தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்றறுதியிட்ட படியே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார்.

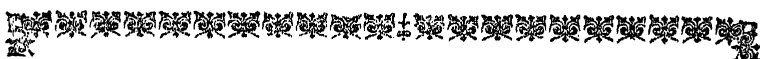
இப்படி தாம மங்களாசாஸனம்பண்ண, அத்தாலே நித்யஸூரிகளுக்குண்டான வார்த்தாதிப்ராயத்தைக்கண்டு, (ச) “அன்பாலம்பல கொண்டுவாழ்த்தும்இராமாநுசன்” என்கிறபடியே அங்குத்தைக்கு அநந்யராய் பரமப்ராவண்யத்தாலே மங்களாசாஸனம பண்ணுமவர

(க) ரா-ஆர-க-கக (உ) ரா-ஆர-க-கஉ. (ங) ரா-ஆர-கஎ-கரு
(ச) இராம-நூ-க †ஈனற

களுடைய பரம்பரையில் ஸம்பந்தமுடையவர்களை நித்யஸூரிகளா தரிக்கும்படி யிதுவே என்று(க)*சூழ்விசும்பிற்படியே தாம்வித்த(ஃ) ராய்ப்பேசியருளுகிறார் (உ)"பல்லாண்டுபல்லாண்டு" என்று தொடங்கி "அப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே" என்றும், (ங) "జయత్యతి బలో రామో లక్ష్మణశ్చ మహాబలః । రాజా జయతి సుగ్రీవో రాఘవేణాభిపాలితః - ஜய த்யதிபலோராமோ லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாபலஃ । ராஜா ஜயதி ஸுக்ரீவோ ராகவேணாபிபாலிதஃ" என்றும் ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளினளவும் மங்க ளாசாஸநமுண்டாயிற்றேயிருப்பது

அவதாரிகை முற்றிற்று

(க) திவாய்-க௦ கூ (உ) திருப்பல்லாண்டு (ங) ரா-ஸு-

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பரமகாருணிகரான பெரியஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தம்.

வாழி யெதிராசன் வாழி யெதிராசன்
வாழி யெதிராசனென்று வாழ்த்துவார் — வாழியென
வாழ்த்துவார் வாழியென வாழ்த்துவார் தாளிணையில்
தாழ்த்துவார் விண்ணோர் தலை (௧)

ப்ரதிபதம்

வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழியெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், வாழி யெதிராசன் = எம்பெருமானார்க்கு மங்களம், என் = என்று - இப்படி மூன்றுப்ரகாரமாக அநுஸந்தித்து, வாழ்த்துவார் = மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிறவர்கள் எவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்கள் எவர்களோ? வாழியென வாழ்த்துவார் = (அவர்களுக்கு) மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்கள் எவர்களோ? (அவர்களுடைய) தாளிணையில் = உபய திருவடிகளில், தாழ்த்துவார் = ப்ரணாமஞ்செய்யுமவர்கள் எவர்களோ? (அவர்கள்) விண்ணோர் = நித்யஸூரிகளுக்கு, தலை = ஶிரஸாவாஹ்ய பூதரானவர்கள் (௧)

(வ்யா) (௧) "பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு" என்றும், (௨) "பொலிகபொலிகபொலிக" என்றும், பரமவைதிகராயிருக்குமவர்கள் பகவத்பாகவத விஷயத்திலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமாபோலே, இவ்விஷயத்திலும் மநநபராய அநந்தவைதிகநிர்த்தேஶத்தின்படியே "வாழியெதிராசன்" என்று த்ரிப்ரகாரமாக மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களை அப்படியே வாழியென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களை வாழியென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுமவர்களுடைய பரஸ்பரஸத்ருஶங்களான திருவடிகளிலே பக்நாபிமாநராய் வணங்கி வழிபட்டிருப்பார் நித்யஸூரிகளுக்கு ஶிரஸா வாஹ்யர் என்றிக்கை, அவர்கட்கு ஶ்ரேஷ்டராவர்களென்றுமாம், வாழியிடைச்சொல்லும், வாழ்கவென்சொல்லும் வாழியென்கையாலே ப்ரபந்தாரம்பத்தில் மங்களாஶாஸநமுண்டாயிற்றேயிருப்பது

(௧) திருப்பல்லாண்டு (௨) திருவாய் ௫-௨-௧

அவதாரிகை — அடியிலே, (௧) "தொழுதெழென்மனனே" என்றுபக்ரமித்த ஆழ்வார் பஜநாலம்பநமான திருநாமத்தை, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே (௨) "வண்புகழ்நாரணன்" என்று வெளியிட்டாப்போலே இவரும் இப்பாட்டில் அத்தோடே விகல்பிக்கலாம்படியான இராமாநுசனென்கிற திருநாமத்தை வெளியிட்டருளினாறுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் அந்வயமுகத்தாலே ஸாதித்தவர்த்தத்தை இதில் வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிட்டருளி இம்முகத்தாலும் எம்பெருமானார் வைபவத்தை யெல்லைநிலத்தளவும்பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்

இராமாநுசாய நமவென்று சிந்தித்
திராமாநுசரோ டிறைப்பொழு — திராமாநு
சிந்திப்பார் தாளிணையிற் சேர்ந்திருப்பார் தாளிணையை
வந்திப்பார் விண்ணோர்கள் வாழ்வு (௨)

இராமாநுசாய = இராமாநுசர் பொருட்டு, நம வென்று = நமஸ்ஸென்று, சிந்தித்திரா = அநுஸந்தித்திராத, மாநுசரோடு = மநுஷ்யரோடு, இறைப்பொழுது = க்ஷணகாலமும், இராமாறு = இராவண்ணம், (ஸஹவாஸம் செய்யாவண்ணம்) சிந்திப்பார் = சிந்திக்கிறவர்களுடைய, தாளிணையில் = உபய திருவடிகளில், சேர்ந்திருப்பார் = சேர்ந்திருக்குமவர்களுடைய, தாளிணையை = உபய திருவடித்தாமரைகளை, வந்திப்பார் = வணங்குமவர்கள், விண்ணோர்கள் = நித்யஸூரிகளுக்கு, வாழ்வு = நித்யஸம்பத்தாவார்கள் (௨)

(வ்யா-ம்) "ராமாநுஜாயநம:" என்று ஸர்வகாலத்திலும் இம்மந்த்ரத்தை மநநம்பண்ணி யிருக்கை ப்ராப்தமாயிருக்க இப்படி ஸதாஜப்யமான வித்தைச்செய்யாதே நித்யஜீவநத்தைவிட்டு ஸத்தையன்றிக்கே அஸத்துக்களாய பஸுப்ராயரான மநுஷ்யர்கள் ப்ரதிகூலராகையாலே, அவர்களுடைய ஸஹவாஸமும் தத்ஸஹமுமாய் அவர்களுடன் க்ஷணகாலமும் வஸியாதப்ரகாரம் சிந்தித்திருக்கும் அநுகூலரானவர்களுடைய திருவடிகளே தங்கட்கு அபாஶ்ரயமாக ஆஶ்ரயித்திருக்குமவர்களுடைய திருவடிகளில் ஸ்துத்யபிவாதநம் பண்ணுமவர்கள் (௩) 'அரும்பேறுவானத்தவர்க்கு'' என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யஸம்பத்தாவர்கள் (௨)

---

(௧) தி-வாய்-௧-௧-௧ (௨) தி வாய் ௧ ௨ ௧௦ (௩)

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும், "வாழி" என்றும் "நம:" என்றும், அத்தலைக்கதிசயங்களை உபபாதித்துக்கொண்டு இனி இப்பாட்டுதொடங்கி, மேலெல்லாம் ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பஞ் செய்கிறார் இதிலடியேனுக்கு ஸர்வவிதபந்துவும் தேவரீரேயாயிருக்க, ஏதந்நிஷ்டைக்கு விரோதியான வித்தேஹத்தை சே(ச்)தித்தருளாததற்கு ஹேதுவேதென்கிறார்

தந்தைநற்றாய் தாரம்தனயர் பெருஞ்செல்வம்
என்றனக்குநீயே யெதிராசா—இந்தநிலைக்
கேராத விவ்வுடலையின்றே யறுத்தருளப்
பாராத தென்னோ பகர் (௩)

தந்தை = பிதாவும், நற்றாய் = வாத்ஸல்யத்தையுடைய அன்னையும், தாரம் = மனைவியும், தனயர் = புதல்வரும், பெருஞ்செல்வம் = மஹைச்வர்யமும், என்றனக்கு = அஸ்மதாதிகளுக்கு, நீயே = தேவரீரே, (ஆகின்றீர்) எதிராசா = யதீந்த்ரரே! இந்த = இவ்வாறான, நிலைக்கு = நிஷ்டைக்கு, ஏராத = சேராத, இவ்வுடலை = இந்தசரீரத்தை, இன்றே = இப்போதே, அறுத்து = சே(ச்)தித்து, அருள = க்ருபைசெய்ய, பாராதது = கடாக்ஷியாதது, என்னோ = யாதுகாரணமோ? பகர் = உரைசெய்தருளவேணும் (௩)

(வ்யா-ம்) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாயுந்தந்தையும் அவரேயினியாவாரே" என்றும், (உ) "த்வமேவமாதா ச-த்வமேவமாதாச" இத்யாதியாலும் சொல்லுகிறபடியே ஹிதபரனான பிதாவும் ப்ரியபரையான மாதாவும் போக்யையான ஸ்த்ரீயும் ப்ரியநிஸ்தாரகரான புத்ரரும் மற்றும் ஸகலவிதபுருஷார்த்தஸாதநமான மஹைச்வர்யமுமெல்லாம் தேவர்க்கு ஶ்ரிய:பதியான பெரியபெருமாளேயாகிறாப்போலே (௩) "மாதாபிதாயுவதய: - மாதாபிதாயுவதய:" இத்யாதிப்படியே அடியேனுக்கிவையெல்லாம் தேவரே, வஸ்துஸ்திதி இதுவாயிருக்க, இந்தநிஷ்டைக்கநுரூபமின்றியே விரோதியாயிருக்கிற இந்ததேஹத்தை காலாந்தரே கழிக்கிறோமென்றுமல்ல விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாகையாலே இத்தைக் கழிக்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிற விந்ததிவஸத்திலதானே சே(ச்)தித்தருளத் திருவுள்ளத்தாலே போக்கடிகாணுதி

(க) தி-வாய்-௫ க ௧ (உ) ஶரணாகதிகத்யம் (௩) ஸ்தோத்ரரத்ந-

ருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அதனை ஸர்வஜ்ஞரானதேவரே அரு ளிச்செய்யவேணும், அதுவருத்தமாயிருந்ததோ, அதுக்குமொரு கால சிந்தைசெய்யுமத்தனையன்றோவுள்ளது நலலெனகிறவிதனை எல்லாத்திலும் கூட்டிக்கொள்ளவுமாம் (௨)

(அ-கை) கீழே விரோதியாக வருளிச்செய்த தேஹந்தன்னை யே ஆத்மாவுக்குச் சிறைக்கூடமாக வநுஸந்தித்து, தத்விமோசகரு மவரேயென்று அவர்பக்கலிலே அதனை பிரார்த்தித்தருளுகிறார்.

இந்தவுடற்சிறை விட்டெப்பொழுது யானேகி
அந்தமில் பேரின்பத்துளாகுவேன்—அந்தோ!
இரங்காயெதிராசா என்னை யினியுய்க்கை
பரங்காணுனக் குணர்ந்துபார் (௩)

இந்தவுடல்=இந்தசரீரமாகிற, சிறை = காராக்ருஹத்தை, விட்டு= நீத்து, எப்பொழுது=எப்போது, யான்=அடியேன், ஏகி = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று, அந்தம்=முடிவு, இல்=இல்லாத, பேரின்பத் துள்=மஹாநந்தத்துக்குள், ஆகுவேன் = ஆவேன்? அந்தோ = ஐயோ! இரங்காய்=கிருபை செய்தருளீர், எதிராசா=யதிகுல ஸார்வபௌமரே! என்னை=அடியேனை, இனி=இனிமேல், உய்க்கை = ரக்ஷிப்பது, உன க்கு=தேவரீருக்கு, பரங்காண்=பரமன்றோ? உணர்ந்து=ஆலோசித்து, பார்=பார்த்தருளீர் (௩)

(வ்யா-ம) "ஜ்ஞாகிலெண்வ-இதமசரீரம்" என்றும்படி பராக(்)ர் த்தமாய "இந்தவுடற்சிறை" என்று ஆத்மாவுக்கு காராக்ருஹம் போலே பந்தகமாயிருக்கிற தேஹபந்தம் முக்தமாய எப்போதுதான் நாணர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே சென்று * அந்தமில்பேரின்பத்தடிய ரோடு ஒருகோவையாய, நிரதிசயாநந்தஜநகமானவர்கள் பரிஷ்தந் தாபபாவத்தையுடையனாய ஸம்ஸாரவெக்காயமதட்டாதபடியாகக் கடவேன்? அய்யோ! யதிகளுக்கு நாதரான நீர் அகதிகளுக்கு பிரங்கியருளவேண்டாவோ?, ஈசுவரனுமகூட "க்ஷிபாமி" என்று கைவிட்டவரவைச்சிறையானவடியேனை யினியுஜ்ஜீவிப்பித்து ரக்ஷிக் கை *பலனுபோகக்குமவீட்ளிப்பானுயவதரித்த தேவரீக்கே பரங்கா ணும் இவவர்த்தத்தைத் திருவுள்ளமபற்றிப் பார்த்தருளீர். (௩)

(அ-கை) கீழ "உணர்ந்துபார்" என்கிறஸம்பந்தமதானேது? நீர் அவர்ஜநீயராகைக்கு ஹேதுவேதென்று அவர்க்குக் கருத்தாக,

அக்கதை நிதாபஈமுகத்தாலே வெளியிடாநின்றுகொண்டு தேவர்க்கு அவர்ஜநீயனென்கிறார்

தன்புதல்வன் கூடாமல் தான்புசிக்கும் போகத்தால்
இன்புறுமோ தந்தைக்கெதிராசா — உன்புதல்வன்
அன்றோ யானுரையாயாதலா லுன்போகம்
நன்றோவெனை யொழிந்தநாள் (௫)

தன் = தன்னுடைய, புதல்வன் = புத்ரன், கூடாமல் = கூட்டாத போது, தான்புசிக்கும் = தான் அநுபவிக்கும், போகத்தால் = ஐஶ்வர்யாதி போகத்தாலே, தந்தைக்கு = பிதாவுக்கு, இன்பம் = ஆநந்தம், உறுமோ = உண்டாகுமோ? (ஆதலால்) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! உன் = தந்தையாகிய தேவருடைய, புதல்வன் = புத்ரன், யான் = அடியேன் அன்றோ = அல்லவோ? உரையாய் = பகர்ந்தருளீர், ஆதலால் = ஆகையா லே, உன்போகம் = தேவருடைய போகம், எனையொழிந்தநாள் = அடியேனை யொழிந்த திவஸம், நன்றோ = நல்லதாமோ? ஸரஸமாயிருக்குமோ? (அப்படி யிராதாகையால் அடியேனையும் அருளப்பாடிட்டு அழைத்துக் கொண்டருளவேணும்) (௫)

(வ்யா-ம்) தன்பிரியபுத்ரனானவன் ஸங்கத்தனாகாமல் தேஶாந்தரஸ்தனாயிருக்க அவனையொழியத் தானேயேகனாய் புஜிக்குமைஶ்வர்யாதிபோகத்தாலே அந்தப்பிதாவானவன் அப்படி புஜிக்கிறவந்தபோகத்தாலே ஸுகத்தை யடையுமோ?, யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அப்படியே அடியேனும், (க) "[illegible]-ஶரீயாசார்யஹமக:பிதா" என்னும்படியான தேவர்க்கும் அவர்ஜநீயனான புத்ரனன்றோ? இதில் ஸந்தேஹமில்லை யென்கிறதை தேவரீரருளிச்செய்தருளீர் இப்படி ஸம்பந்தம் அவர்ஜநீயமாகையாலே, (உ) "கட்டெழில்வான வர்போகம்" என்கிற தேவருடையபோகம் அடியேனை யொழிந்த திவஸம் ஸரஸமாயிருந்ததோ? அப்படி யிராதாகையாலடியேனையு மருளப் பாடிட்டழைத்துக்கொண்டருளவேணும் (௩) "[illegible]-யதவிநாபரதமத்வானுசஸௌமித்ரேபுஜ யதேஸுகம்" என்னக்கடவதிறே. உறுதல் = கிட்டுதல் (௫)

(அ-கை) "உன்போகம்நன்றோவெனையொழிந்தநாள்" என்று நம்பேரிலேபழியிடாநின்றீர், காலக்ரமத்திலே அதுக்கீடானபாகம்

(க) (உ) தி-வாய்-கூ-கூ-கச (௩) பா

விளைந்தவாறே அப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அது அநுகூலராநுகக்கன்றோ படியாம், ப்ராதிகூல்யனை யென்கைக்கு ஆராக்ஷணமதாழுகிறும் ப்ராதிகூல்யமே மைவிஞ்சி வரும், ஆகையால் ஹேய குணவத்துர்க்கமான தேஹத்தைத் தப்பா வமே போக்கும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்

வேம்பு முற்றக் கைப்புமிகுவதுபோல் வெவ்வினையேன்
தீம்பு முற்றத் தேகமுற்றிச் செல்லுங்கால் — ஆம்பரிசால்
ஏறக்கவேசிந்தித் தெதிராசா இவ்வுடலைத்
தீர்க்கவேயானவழி செய்- (பா)

வேம்பு = வேப்பமரமானது, முற்ற = முற்ற முற்ற, கைப்புமிகுவதுபோல் = (நாளதோறும்) கைப்பே விஞ்சி வருமாபோலே, வெவ்வினையேன் = க்ரூர காமாவாயிருக்கிற அடியேனுடைய, தேகமுற்றி = சரீரம் முற்றி, செல்லுங்கால் = விருத்தி யடையாநிற்கையில், தீம்பு = துஷ்கா மங்களே, முற்றும் = அதிகமாம், (ஆகையால்) ஆம்பரிசால்-ஸ்வரூபஸத்தையுண்டாம் ப்ரகாரத்திலே, ஏறக்வேசிந்தித்து = முற்கோலிச்சிந்தித்து, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இவ்வுடலை = இந்த ஹேய ஸமுதாயமான தேஹத்தை, தீர்க்கவேயான = முடிக்கைக்கான, வழி = உபாயம், செய் = செய்தருளவேணும் (எதிராசாவென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம்) (கூ)

(வ்யா-ம்) ஸரஸமான கரும்பாகிலிறே நாளதோறும் முற்ற முற்றரஸமேறிவருவது, விரஸமானவேம்புமுற்றமுற்ற நாளதோறும் அந்தவிரஸமான கைப்பே விஞ்சிவருமாபோலே, என்னுடைய தேஹமானது காலக்ரமத்திலே பக்வமாங்காட்டில் க்ரூரகாமாவாயிருக்கிற வென்னுடைய ஹேயகுணமே அதிகமாம் ஆகையாலிது ஸ்வரூபஸத்தைபுண்டாம் ப்ரகாரத்திலே முற்கோலிச்சிந்தித்து, யதிகளுக்குநாதரானவரே! இந்த ஹேயஸமுதாயமான தேஹத்தை முடிக்கைக்கேயான உபாயஞ்செய்தருளவேணும், வழி உபாயம் யதிராசா வென்றடியிலே ஸம்போதிக்கவுமாம் (கா)

(அ-கை) உம்முடைய தோஷத்தை யேறக்வே முற்கோலி நாம் போக்குகைக்கு ப்ராப்தியேது? நீர்தாம் ஸ்வகார்யத்திலஜ்ஞராய் அஶக்தராயிருந்திரோவென்ன, ஸ்வதந்த்ரயபரஜை தன்கார்யத்துக்கு

வேண்டுமவை தானே செய்து கொள்ளிலன்றே தேவர் சந்நிதியஸ்கந்தயமானவடியேனும் ஸ்வகார்யத்துக்கு க்ஷமனாய் செய்து கொள்ள வல்லேனென்கிறார்

அன்னைகுடிநீரருந்தி முலையுண்குழவி
தன்னுடையநோயைத் தவிராளோ — என்னே!
எனக்காவெதிராசா வெல்லாநீ செய்தால்
உனக்கது தாழ்வோவுரை (எ)

அன்னை = ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்த வாத்ஸல்யயுக்தையான மாதாவானவள், குடிநீரருந்தி = ப்ரஜைக்கு ஏதேனுமொரு பிணியுண்டானால், இது நம் குறையாலே வந்ததென்று (தான்) தானே தீர்த்தம் முதலான வற்றை ஔஷதத்துக்கு விரோதியாமல் பருகி, முலையுண்குழவி தன்னுடைய = ஸ்வபோஷ்யமாயிருக்கிற ஸ்தந்யப்ரஜையினுடைய, நோயை = வ்யாதியை, தவிராளோ = போக்காளோ? என்னே! = இதென்ன ஆச்சர்யம்! எனக்கா = அடியேனுக்காக, (மாத்ருவத் வத்ஸலரான தேவருக்கு நித்ய ஸந்நிதயனாயிருக்கிற வடியேனுக்காக) எதிராசா = எதிபதியே! எல்லா நீ செய்தால் = அடியேனால் அநுஷ்டேயமாயிருப்பனவைகளெல்லாவற்றையும் நீரநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால், உனக்கது தாழ்வோ = தேவருக்கது அவத்யமாமோ? (தேஜஸ்கரமாயிருப்பதொன்றன்றோ?) உரை = பகர் (இவ்வர்த்தத்தை அஜ்ஞனான வென்னைக்கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் தாமே அருளிச்செய்யலாகாதோ? என்கிறார்

(வ்யா-ம) அதாவது ப்ரஜையினிடத்திலே அத்யந்த வாத்ஸல்ய யுக்தையான மாதாவானவள் ஔஷதஸேவைக்கும் க்ஷமமன்றிக்கே அத்யந்தம் சைசவயுக்தமாய் ஸ்வபோஷ்யமாயிருக்கிற ஸ்தந்ய ப்ரஜைக்கும் ஏதேனுமொரு வனுக்கம் உண்டானால், இது நம்குறையாலே வந்ததென்று தான் குடிநீர் முதலான ஔஷதஸேவையைப் பண்ணி அதினுடைய வனுக்கத்தைத் தவிர்க்குமே அப்படியே மாத்ருவத் வத்ஸலரான தேவர்க்கு நித்யஸந்நிதயமாயிருக்கிறவடியேனுக்காக யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியேனால் அநுஷ்டேயமாயிருப்பனவைகளெல்லாவற்றையும் அநுஷ்டித்து ரக்ஷித்தால் தேவர்க்கு அவத்யமன்றே! தேஜஸ்கரமாயிருப்பதொன்றன்றோ? இவ்வர்த்தத்தை, அஜ்ஞனானவென்னைக் கொண்டு பேசுவிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இதென்ன வாச்சர்யம்! அருந்தல் = உண்டல்

ஆசார்யாபிமாநமாவது, இவையொன்றுக்கும் ஶக்தியின்றிக்கே இருப்பானொருவனைக் குறித்து இவனுடைய இழவையும், இவனைப் பெற்றால் ஈஶ்வரனுக்குண்டான ப்ரீதியையுமநுஸந்தித்து, ஸ்தந்யப்ரஜைக்கு வ்யாதியுண்டானால், தன்குறைபாடாக நினைத்துத் தான் ஔஷதஸேவை பண்ணும் மாதாவைப்போலே இவனுக்காகத் தான், உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணி ரக்ஷிக்கவல்ல பரமதயாளுவான மஹாபாகவதாபிமாநத்திலொதுங்கி, (க) "வல்லபரிசு வருவிப்பரேல் அது காண்டுமே" என்று சொல்லுகிறபடியே, "ஸகல ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும், அவனிட்ட வழக்காக்குகை" என்றுமளவாக வருளிச்செய்த திவ்யஸூக்தியாயத்து இவரிப்படி யருளிச்செய்தது (எ)

(அ-கை) கீழ் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமமன்றிக்கேயிருக்கிற ஸ்தந்யப்ரஜையை மாதா ரக்ஷிக்குமாபோலே உம்மையும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்று, ப்ராப்தி சொல்லாநின்றீர் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு க்ஷமராய ஸத்காமங்களினுடைய நிவ்ருத்தியிலும், அஸத்காமங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலும் நிரதராய், ஸ்வவிநாஶத்தை விளைத்துக்கொள்ளுகிற உம்மை நம்மால் ரக்ஷிக்கப்போமோ என்று எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளமாகக் கருதி, அப்படியானாலும், அடியேனைக் காத்து ரக்ஷியாதபோது தேவர்க்கே அவத்யமாமென்னுமதை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார்

தன்குழவி வான்கிணற்றைச் சார்ந்திருக்கக் கண்டிருந்தாள்
என்பதன்றோ வன்னை பழியேற்கின்றாள் — நன்குணரில்
என்னாலே யென்னாசமேலும் எதிராசா
உன்னாலே யாமுறவையோர் (அ)

(ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட ப்ரஜையினுடைய துர்மரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அஜாக்ரதையினால் வந்ததாக அவளுக்கு தோஷத்தை ஶாஸ்த்ரம் விதிக்கையால்)

தன்குழவி = தன்னுடைய ஶிசு, வான்கிணற்றை = பெருமை பொருந்திய கிணற்றினருகில், சார்ந்திருக்க = சேர்ந்திருக்க, கண்டிருந்தாள் = பார்த்துச் சங்கையாதிருந்தாள், என்பதன்றோ = என்றல்லவோ, அன்னை = தாய், பழி = அபவாதத்தை, ஏற்கின்றாள் = அடைகின்றாள், நன்குணரில் = நன்றாக விசாரிக்குமளவில், என்னாலே = பாபமாகிற படுகுழியைக் கிட்டின

(க) நா தி-௧௦ ௧௦

வென்றாலே, என்மாசமேலும் = என்னுடைய ஸாபத்தைவிளைத்துக்கொள்ளப் பார்த்தேனேயாகிலும், எதிராசா = யதிகட்கு நாதரானவரே! உன்றாலே = தேவராலே, ஆம் = ஆகிற, உறவை = ஸம்பந்தத்தை, ஓர் = விசாரித்தருளீர் (அ)

(வ்யா-ம்) அதாவது அநுகூலவ்யக்திகட்பட்ட ப்ராஜைபிறவுடைய தாம்ரணமெல்லாம் மாதாவினுடைய அநவதானத்தாலே வந்ததாக அவனுக்கு ப்ராஸ்தாமக்ஷேம விதிகைபாலே, அப்படி வாராமல் கண்ணிலே வெண்ணெயிட்டு நோக்கவேணுமிறே மாதாவுக்கு, ஆகையாலே தன்னுடைய முகத்(?)ப்ராஜையானது தனக்கு நாமகரமென்றறியாமல், தன்னளவன்றிக்கே அழுத்தாலும் அகலத்தாலும் பெருத்திருப்பதானகிணற்றை ஆஸந்நமாகவிந்தக்கண்டு, அதை பரதிக்ஷேதியாமலுபேக்ஷித்திருந்தாளென்கிற மாதரம்கொண்டன்றோ, அந்தமாதாவானவள் அபவாதம் ப்ராப்பையாகாநின்றாள், அப்படியே நன்றாகநிரூபிக்கில், பாபங்களாகிற படுகுழியைக்கிட்டநின்ற என்றாலே ஸ்வவிநாசத்தை விளைத்துக்கொள்ளப்பார்த்தேனேயாகிலும், அதை நிஷேதித்து ரக்ஷிக்கவேணும்படி, யதிகளுக்கு நாதரான தேவராலேயுண்டாம் ஸம்பந்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும் இத்தால ஸம்பந்தமடியாக ஸர்வதசையிலும் ரக்ஷிக்கவேணுமென்றுகருத்து (க)"இத்தாயிராமாநுசன்" என்கிற திவ்யஸூக்தியும், "பிரஜையைக் கிணற்றின்கரையில் நின்றும் வாங்காதொழிந்தால் தாயேதள்ளினாளென்னக்கடவதிறே" என்கிற திவ்யஸூக்தியுமாயத்திருக்காரம் (அ)

(அ-கை) (உ) "நோற்றேன்பலபிறவி" என்கிறபடியே, நீரும் முடையதுஷ்காமத்தாலே இஜ்ஜன்மமேயன்றிக்கே இன்னமும் சில ஜந்மம் எடுக்கவேண்டுமேபடியாய் இப்படி கைகழிந்திருக்கிறவுமக்கு எம்பெருமானாராலேசெய்து தலைக்கட்டலாவதேதென்று பார்ப்பவருக்குக் கருத்தாக, அப்படியானாலும் அடியேனுக்காக வின்னமும் அவதரித்து ரக்ஷித்தருளுவரென்கிறார்

(க) திருவாய்மொழி-தனியன் (உ) தி-மொ-க க அ

கூபத்தில் வீழுங் குழவியுடன் குதித்தவ்
வாபத்தைத் தீர்க்குமந்த வன்னைபோல் — பாபத்தால்
யான்பிறப்பேனேலு மினி யெந்தை யெதிராசன்
தான்பிறக்குமென்னை யுய்ப்பதா (௯)

கூபத்தில் = கிணற்றில், வீழும் = விழுகின்ற, குழவியுடன் குதித்து — சிசுவோடே கூடக் குதித்து, அவ்வாபத்தை = அவ்விடரை, தீர்க்கும் = போக்குகின்ற, அந்த அன்னைபோல் = அந்தமாதாவைப்போலே, பாபத்தால் = அடியேன்பண்ணின பாபத்தாலே, யான்பிறப்பேனேலும் = அடியேன் இன்னுஞ்சில ஜன்மமெடுக்கும்படி யானேனாகிலும், எந்தை = அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசன் = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானார், என்னை = அடியேனை, உய்ப்பதா = உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, தான் பிறக்கும் = தாம் திருவவதரித்தருளுவர் (௯)

(வ்யா) அதாவது கிணற்றிலே விழுந்தபின்பன்றிக்கே சற்றுந் தாழாமல் நின்று, பேதைக்குழவியென்னும்படியான முக்த([illegible])ப்ரஜையுடனே கூடக் குதித்தெடுத்து, அதினவதாநத்தாலே வந்தவாபத்தைப்போக்கி ரக்ஷிக்கும் ஸ்நேஹயுக்தையான அந்தமாதாவைப் போலே (௧) "சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம், மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்" என்கிறபடியே, ஏதச்சரீராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாம்படியான ப்ரபத்திவைபவத்தையும் அழித்து, நான்பண்ணின பாபத்தாலே இன்னமும் சிலஜன்மங்களை யெடுக்கும்படியாய் ஆனேனேயாகிலும், இனி இப்படி கைகழிந்தபின்பெனக்கு ஜநகராய் யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் நான் பிறந்த ஜன்மத்துக்கீடாக, தாமுமென்னை யுத்தரிப்பிப்பதாக, *எதிராசுழலப்புகுந்து அவதரித்தருளுவர் ஆகையால் அதில் எனக்கொரு நிர்ப்பந்தமில்லை உடைமைக்கொருமுழுக்கு, உடையவனுக்குடைமை பெறுந்தனையும் முழுகவேண்டும்படியிறே யிருப்பது (௯)

(அ-கை) எம்பெருமானார், திருவடிகளையன்று, அநுபமஸகராயிருக்கையாலே யன்றோ ஜன்மத்துக்கடியான காமம் புகுந்தது இனி அந்தப்ரஸங்கமில்லாதபடி அவர் திருவடிகளைப் பொருந்திலாமென்று தன் திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளுகிறார்.

(௧) திருவாய்-௯-௧௦-௫

பூமகள்கோன் தென்னரங்கர் பூங்கழற்குப் பாதுகமாய்
தாமகிழுஞ் செல்வச்சடகோபர் — தேமலர்த்தாட்
கேய்ந்தினிய பாதுகமாம் எந்தையிராமாநுசனை
வாய்ந்தென்று நெஞ்சமே வாழ் (௧௦)

பூமகள் = புஷ்பத்திலே பரிமள மொரு வடிவு கொண்டாற்போலே யிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு, கோன் = வல்லபரான, தென்னரங்கர் = பெரிய பெருமாளுடைய, பூங்கழற்கு நிரதிசய போக்யமான திருவடித் தாமரைகளுக்கு, பாதுகமாய் = பாதுகைகளாய், (அதனாலே) தாமகிழும் = தாம் ஆநந்திக்கும், செல்வ = ஸாத்விகஜந ஸம்பத்தரான, சடகோபர் = நம்மாழ்வாருடைய, தேமலர் = மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்னலாம்படியான, தாளுக்கு = நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஏய்ந்து = பொருந்தி, இனிய = ப்ரியமான, பாதுகமாம் = திருவடிநிலைகளாய, எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், அடியேனுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதரான, இராமாநுசனை = இராமாநுசனென்று நிரூபகநாமத்தையுடையரான எம்பெருமானாரை, வாய்ந்து = ஆஶ்ரயித்து, என் நெஞ்சமே = எனக்கு பவ்யமான மநஸ்ஸே, வாழ் = இந்த ஸம்பத்தைப் பெற்று வாழ் (ப)

(வ்யா-ம) (௧)“பூமன்னுமாது பொருந்திய மார்பன்” இத்யாதிப்படியே, புஷ்பத்திலே பரிமளம் ஒரு வடிவு கொண்டாற்போலே யிருக்கிற பெரிய பிராட்டியாருக்கு வல்லபரான பெரியபெருமாளுடைய நிரதிசயபோக்யமான *பூவார்கழல்களுக்கு (௨) “அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்” என்று ஸ்ரீசடகோபனாய், இப்படி *முகில்வண்ணனடியையடைந்து அதனாலே (௩) “உற்றேனுகந்து பணிசெய்து” என்னும்படி தாமஹர்ஷிக்கும் ஸாத்விக ஜநஸம்பத்தரான நம்மாழ்வாருடைய வகுளாபிராமமாய், மதுஸ்யந்தியான புஷ்பமென்றலாம்படி நிரதிசய போக்யமாயிருக்கிற திருவடிகளுக்கு, ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலே அநுரூபமாய (௪) “மேவினேனவன் பொன்னடி” என்னும்படி பொருந்தி அத்யந்தாபிமதமான திருவடிநிலைகளாய், என்னுடைய ஸ்வரூபஸத்தைக்குக் காரணபூதராய், இராமாநுஜனென்று நிரூபகத்தையுடையரான வெம்பெருமானாரை (௫) ‘இராமாநுசசரணாரவிந்தம் நாமன்னிவாழ நெஞ்சே” என்கிறபடியே, எனக்கு பவ்யமான, மநஸ்ஸே! அநந்யப்ரயோஜநகையாலே பாக்யரேகைபோலே கிட்டி இந்தஸம்பத்தைப்பெற்றுவாழ் இத்தாலெம்பெருமானா

(௧) இரா-நூ-௧- (௨) தி வாய-௬-௧௦-௧௦ (௩) தி-வாய-௧௦-... (௪) கண்ணி-௨

திருவடிகளில் பராவண்யத்துக்கெல்லை நிலம் இவரானபடியாலே, அவர் திருவடி நிலைகளுக்கும் யதீந்த்ரப்ரவணரென்று நிரூபகமாக வேணுமிறே 'செல்வச்சடகோபர்'' என்கிறதுக்கு (க) "தந்மமதீயம் தவபாதபங்கஜம்-ధనంమదీయంతవపాదపఙ్కజం'' என்கிற செல்வத்தைப் பெற்றவராகவுமாம். ஏய்க்கை=பொருந்துகை, வாய்க்கை=கிட்டுகை

(அ-கை) (உ)"நிழலுமடிதாறுமானோம்'' என்றும், (ந)"மேவினேனவன் பொன்னடி' என்றும் (ச) "రామానుజపదచ్ఛాయా-ராமாநுஜபதச்சாயா'' என்றும் பேசும்படி, அத்யந்தபரதந்த்ரராய் வாழுமவர்கள் பேற்றைப் பெறவேணுமென்று அபேக்ஷியாநின்றீர். அது நமக்கு அத்யந்தமந்தரங்கரான வடுகநம்பிபோல் வார்க்கன்றோ விதித்திருப்பதென்று திருவுள்ளக்கருத்தாக, அப்படியே தவத்தநயதேவரான வடுகநம்பி நிஷ்டையை யடியேனுக்குமுண்டாக்கி, யாவதாத்மபாவி அடிமைகொண்டருளவேணுமென்கிறார்.

உன்னையொழிய வொருதெய்வம் மற்றறியா
மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி—தன்னிலையை
என்றனக்கு நீ தந்தெதிராசா வெந்நாளும்
உன்றனக்கே யாட்கொள்ளுகந்து (கக)

எதிராசா=எம்பெருமானாரே! உன்னையொழிய=தேவரையொழிய, ஒரு தெய்வம் மற்றறியா=(தேவர்க்கு உத்தேஶ்யரான பெருமாளையும் தவத்துநபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நிதயஶேஷருவாகக் கருதி தேவரை யொழிய) வேறொரு பரதேவதையையு மறியாத, மன்னு=ஸ்திரமான, புகழ்=கீர்த்தியை, சேர்=அடைந்த, வடுகநம்பிதன்=வடுகநம்பிதம்முடைய, நிலையை=சரமபர்வநிஷ்டையை, என்றனக்கு=அதிலபேக்ஷையுடைய வடியேனுக்கு, நீதந்து=தேவர் ப்ரஸாதித்தருளி, எந்நாளும்=ஸர்வகாலத்திலும், உன்றனக்கே=தேவர்க்கே, (ரஸாவஹமாம்படி) ஆட்கொள் உகந்து=உகப்போடே அடிமைகொண்டருளவேணும் (கக)

(வ-ம) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய தேவர்க்குத்தேஶ்யரான பெரியபெருமாளையும், தவத்நுபவ கைங்கர்யாதிகளுக்கு நிதயஶேஷருவாகக் கருதி, தேவரையொழிய வேறொருபர

(க) ஸ்தோ-ரத்ந (உ) பெரியதிருவ-ருக (ந) கண்ணி உ
(ச) யதிராஜ... ஜமபாந்நியன்

தேவதைகளையு மதியாதிருப்பாராய் அத்தாலே ஸ்வரூபாநுரூப மான யஶஸ்ஸைப்ராப்தராய், இருசரையரன்றிக்கே பெருமதிப்ப ராயிருக்கிற வடுகநம்பி தம்முடைய சரமபர்வநிஷ்டையை அதிலபேக்ஷையையுடைய வடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளி, (ச) "எனக்கே யாட்செய்ய் யெக்காலத்தும்", என்கிறபடியே தேவர்க்கே ஸர்வஹ மாம்படி, ஸர்வகாலத்திலு முகப்போட்ட அடிமைகொண்டருள வேணும் அங்கேபோகிலும் அவருகந்தவடிமையேயாக வேணு மென்று கருத்து மனனுநிலைசா வடுகநம்பி யென்று பாட்டமான போது, பொருந்தியிருக்கிற சரமபர்வநிஷ்டையாகவுமாம் (கக)

(அ-கை) நீர்சொல்லுகிறவர்ந் தேவைகளெல்லாம் நாம் செய் கைக்கடியான வுறவுண்டோ வென்றவருக்குக் கருத்தாக, உண் டென்று, பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸம்பந்தம்பெற்றப்ரகாரத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறார்

தேசந் திகழுந் திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
மாசில்திருமலை யாழ்வா ரென்னை—நேசத்தால்
எப்படியே யெண்ணி நின்பால் சேர்த்தா ரெதிராசா
அப்படியே நீசெய்தருள் (கஉ)

தேசம் = திக்தேசங்களெல்லாம், திகழும் = ப்ரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தை யுடையராய், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழி யோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாக வுடையராய், மாசில் = தம் மிடத்திலே ஆசார்யத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான கரூர நிஷித்தமான மாசில்லாமலிருக்கிற, திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலநாதர், என்னை = தம்முடைய தயாபாத்ரமான வடியேனை, நேசத்தால் = கருணாபரி ணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தாலே, எப்படியே யெண்ணி = இவனெப்படி யாலும் உஜ்ஜீவிப்பனென்று விசாரித்து, நின்பால் = ப்ராப்த சேஷியான தேவர் திருவடிகளிலே, சேர்த்தார் = சேர்த்தருளினாரோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! அப்படியே நீ செய்தருள் = அப்படியே தேவரும் திரு வுள்ளம்பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும் (கஉ)

(வ-ம) ஆழ்வாருடையவும் அவரடிபணிந்துய்ந்த தேவருடை யவும் அஶேஷஶேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், ஜ்ஞாநபக்தி விரக

(ச) தி-வாய் உ-௯-௪

தயாதிகளாலும் பூர்ணராய், அத்தாலே "திருவுடையன்னிலத்தேசுடையார்" என்று பேசப்படியான பெருமையையுடையவராகையாலே, திக்தேசங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படியான ப்ரபாவத்தையுடையராய், திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடையராய், தம்மிடத்திலே ஆசார்யகத்வத்தை யேறிட்டுக்கொள்ளுகை முதலான க்ரூரநிஷித்தமான மாசின்றிக்கே யிருப்பாரா யிருக்கிற ஸ்ரீசைலநாதன் தம்முடைய தயாபாத்ரமானவென்னை, கருணாபரிணாமரூபமான ஸ்நேஹத்தினாலே, இவனெப்படியானுமுஜ்ஜீவிக்குமென்று விசாரித்து, ப்ராப்தஶேஷியான தேவர் திருவடிகளிலே சேர்த்தருளினார் அப்படியே தேவரும் திருவுள்ளம் பற்றி உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும் (௪௨)

(அ-கை) தாம் †நிர்பந்தித்தபடிகளெல்லாம் ‡கொண்டருளும்படி ஸுலபரான எம்பெருமானாருடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே தோற்றுத்தாம் மங்களாசாஸநம்பண்ணி, அவ்வளவில் நில்லாதே, ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளளவும் சென்று அத்தாலே பெற்ற பேற்றை அந்ய பரோக்தியாலே யருளிச்செய்கிறார்

எதிராசன்வாழி யெதிராசன்வாழி
எதிராசன்வாழி யென்றென்றேத்திச் — சதிராக
வாழ்வார்கள் தாளிணைக்கீழ் வாழ்வார்கள் பெற்றிடுவர்
ஆழ்வார்கள் தங்களருள் (௪௩)

எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி எதிராசன்வாழி = யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக - யதிராசருக்கு மங்களமுண்டாகுக, என்றென்று = இப்படி பலகாலும் சொல்லி, ஏத்தி = ஸ்துதித்து, சதிராக = ஸாமர்த்யமாக, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்களுடைய, தாளிணைக்கீழ் = திருவடிகளின்கீழே, வாழ்வார்கள் = வாழுமவர்கள், ஆழ்வார்கள் தங்களருள் = ஆழ்வார்கள் பதின்மருடைய வருளையும், பெற்றிடுவர் = பத்தும் பத்தாகப் பெற்றிடுவர்கள் (௪௩)

(வ்யா-ம்) அவர் தாம் திருப்பல்லாண்டுமுகேந பஹுப்ரகாரமாக பகவத்விஷயத்திலே மங்களாசாஸநம்பண்ணுமதெல்லாம், தாமிவ்விஷயத்திலே, "எதிராசன்வாழி" என்றுதொடங்கி அத்தையே

---

† அநுஸந்தித்தபடி ‡ கேட்டருளும்படி

பலகாலுமசொலலி ஸதுதிதது, (ச) "அடியேனசதிாதமேதினறே" எனகிறபடியே, சரமபாவததிலே நிஷடராய, அததாலே ஸாமாததய மாகவாழுமவாகளுடைய திருவடிகளினகிழ, தாயநிழலிலே யொ துஙகுமாபோலே யொதுஙகி, (உ) 'நினதாளிணைகீழவா ; ரசி" என னுமபடி யதுவே வாழவாக வாழுமவாகள *மயாவறமதிநலமருளப பெறறவாகளாய, அததாலே *அருளகொணடாடுமடியவராய, அதி லும, (ரு) *எலலையிலடிமைததிறததினிலெனறுமேவுமனததனராயி ருககிற வாழவாாகள பகினமருடையவருளையும, பததுமபததாகப பெறறுவிடுவாகள (சு) "ஶ்ரீஸௌம்யஜாமாத்ரு-தயமாமதயோர" எனனக கடவதிறே இததாலிவாகளுககு சரமாவதிதாஸயம நிலைநிறகும படி கடாக்ஷிபபாகளெனறபடி. முதலபாடடிலே மஙகளாஸாஸந பராருடைய ஸமபநதஸமபநதிகளை *அயாவறுமமராகள ஆதரிபப ரெனறா இதில அவாகளை *மயாவறமதிநலமருளப பெறறவாளா தரிககுமபடியை யருளிசசெயகிறா (கரு)

(அ-கை) "தேசநதிகழும" எனகிறபாடடோடே இபபாட டுககு ஸஙகதி நடுவிலபாடடு பராஸஙகிகம உமமுடைய வாசாயா, நமபககலிலே யாஸ்ரயிபபிதத வநதவாஸ்ரயணமே, உமமுடைய பேறறுககு ஸாதநமாகச சொலலாநினறீா அநதவாஸ்ரயணபலம போருமோ? ஏதேனும பேறறுககுடலான வதிகாரஸமபததுஉம பககலிலே வேணடாவோவெனறு, மீளவும எமபெருமானாககுத திருவுளளககருததாக வதுககிடான வதிகாரமுணடாகில, தேவரை யபேக்ஷிககவேணுமோ? அபபடிபபடட யோகயதையிலலாதாாக கனறோ தேவரை யபேக்ஷிககவேணடுவது ஆகையால, அதிகார மூனயரான வகதிகளை தேவரீா ரக்ஷிபபாவிடில வேறு புகலுணடோ வெனகிறா

அதிகாரமுணடே லரஙகாிரஙகாரோ
அதிகார மிலலாதாாககனறோ—எதிராசா
நீயிரஙகவேணடுவது நியுமதிகாாிகளுக
கேயிரஙகி லெனசெயவோம யாம (கசு)

(க) கணணி (உ) தி-வாய ரு-உ-சு (ரு) பெருமாளதிரு உ கO
(சு) ர-ஸதக-சா

அதிகாரமுணடேல=ஜஞானாநுஷடாந பூரததியாகிற அதிகாரமுண டாகில, அரஙகரிரஙகாரோ=பெரியபெருமாள இரஙகியருளாரோ? அதி கார மிலலாதாாககனறோ = அபபடிபபடட அதிகார மிலலாதவாகளுக கனறோ, எதிராசா=எமபெருமானாரே! நீ யிரஙகவேணடுவது = தேவரீ ரிரஙகி ரகஷிததருள வேணடுவது, நீயுமதிகாரிகளுககே யிரஙகில = கதி யறறவாகளுககே கதியாயிருககிற தேவரும அதிகார ஸமபததையுடைய வாகளுககே கருபைபணணி ரகஷிககில, என செயவோமியாம=அநதிகாரி களாயிருககிற அஸமதாதிகள எனனயோககயதையை யுபபாதிததுககொ ணடு உஜஜீவிககபபோகிறோம? (அநாதி காலததோபாதி யிழநதே போ மிததனையனறோ?) (௧௪)

(வி-ம) (௧)"புணணநதுழாமேபொருநீாததிருவரஙகாவருளாய" எனறதுதை யாததிததவாகளுககு (௨)'அருளசூடியுயநதவன"என னுமபடி, தாதருபாதிகார முணடானவாகளுககனறோ பெரியபெரு மாளிரஙகி யருளுவது அபபடிபபடட வதிகாரமிலலாத மாதருபா ருககனறோ யதிகளுககு நாதரானவரே! தேவரீரிரஙகி ரகஷிததருள வேணடுவது அகதிகளுககே கதியாயிருககிற வீதருபஸவபாவ ரான தேவரு மதிகாரஸமபததை யுடையவாகளுககே கருபைபண ணிரகஷிககில, அநதிகாரிகளாயிருககிற அஸமதாதிகளெநத யோகக யதையை யுபபாதிததுககொணடுஜஜீவிககபபுகுகிறோம அநாதிகா லததோபாதி யிழநதேபோமிததனையனறோ? (௧௪)

(அவதா) (௩)"இராமாநுசனமிககபுணணியன"எனனுமபடி பரம தாமிகராயிருககிற வவரை யடுததடுததுப பழியிடாநினறோம. நாம அவா திருவடிகளை ஸஸநேஹமாக வநுஸநதிககால அவா தாமே யெலலாம செயதருளுவராகையாலே, தததவிஷயஸநேஹந தானுணடோவெனறு ஆனவளவுமபாாதது, அது தமககதபா(ஸூ) பிஇலலையெனறு விஷணணராகிறா

எமபெருமானா திருவடிளே சரணம
எனபதுவே நாவுரைககு மிததாலென—அனபவாபால
இபபோதளவும யாதொனறும காணகினறிலேன
எபபோதுணடாவதினி (௧௫)

(௧) திருவிரு உ௮ (௨) தி வாய-எ உ-௧௧ (௩) இரா-நூ

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம் = எமக்கு ஸ்வாமியான யதிராசருடைய திருவடிகளே ரக்ஷகம், என்பதுவே=என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, நாவுரைக்கும்=என் நாவானது ப்ரேமமின்றிச் சொல்லாநிற்கும் இத்தாலென்=இத்தாலென்ன ப்ரயோஜநம்? அன்பு=ப்ரேம ப்ரகர்ஷமான பக்தி, அவர்பால்=அவர் விஷயத்தில், இப்போதளவும்=இந்த க்ஷணபர்யந்தமும், யானொன்றுங் கண்டிலேன்='ப்ரேமலேஸமற்றிருக்கிற) அடியேனொன்றுங் காண்கிறிலேன், எப்போதுண்டாவதினி=இப்போதில்லாதது இனியெப்போ துண்டாகப்போகிறது? (கரு)

(வ-ம்) பிள்ளைகொல்லி காவல்தாஸர்க்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநமாயும், ஸோமயாஜியாண்டானுக்கு நித்யபாராயணமாயுமிருக்கிற "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்" என்று சொல்லப்படுகிற இந்த வாசகத்தையே, அஹ்ருதயமாக என் நாவானது சொல்லாநிற்கும் இப்படி நிஸ்ஸ்நேஹியாகத் திருநாமஞ் சொல்லுகிறவித்தாலே, (௧) "சார்ந்ததென் சிந்தையுன் தாளிணைக்கீழன்பு தானமிகவுங்கூர்ந்தது" என்கிறபடியே, விஷயாநுகுணமாக என்னுடைய ஸ்நேஹமானது, அவ்விஷயத்திலே சாமதஸாரபநமான விகாஸத்தளவும், ப்ரேமலேஸமற்றிருக்கிற நான் காண்கிறிலேன் இனி இப்போதில்லாதது எப்போது உண்டாகப்புகிறது இத்தாலென்னென்று-நிஸ்ஸ்நேஹியாகத் திருநாமஞ்சொல்லுகிற இத்தாலென்ன ப்ரயோஜநமென்னவுமாம் அடியிலே "இராமாநுசாய நம:" என்று உத்தரவாக்ய தாத்பர்யத்தையும், இதில் "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்" என்று பூர்வவாக்ய தாத்பர்யத்தையும் வெளியிட்டருளுகிறார் (கரு)

(அ-கை) நம்பக்கலுமக்காநுகூல்யமான ப்ரேமலேஸமில்லாவிடில், ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி தானுண்டோவென்ன? அதுவுமில்லை அப்படிப்பட்ட அஜ்ஞனானவடியேனுடைய தோஷத்தை போக்யமாகக் கொண்டருளுகிற தேவர் திருவடிகளை என்று தான் ப்ராபிப்பேனென்கிறார்

ஆகாத தீதென் றறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்
ஆகாததே செய்வ னுகலா —மோகாந்தன்
என்று நினைத்தென்னை யிகழேலெதிராசா
என்றுன்னடி சேர்வனியான் (கசு)

---

(௧) இரா-நூ

ஆகாதது=ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப் படுவதான த்யாஜ்யம், ஈதென்று = இன்னதென்று, அறிந்தும் = தெளியவறிந்தும் பிறர்க்குரைத்தும்=(இப்படி யறிந்தவளவின்றிக்கே) பரோபதேசம் பண்ணியும், ஆகாததே செய்வன் = அந்த நிஷித்த க்ருத்யத்தையே நித்யாநுஷ்டானமாக நடத்தாநிற்பன், ஆதலால்=இப்படிச் சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றாகையாலே, மோகாந்தனென்று=மோஹத்தாலே அந்தகனென்று, நினைத்து=திருவுள்ளம்பற்றி, என்னை=அடியேனை, இகழேல் = உபேக்ஷிக்க வேண்டாம், எதிராசா=எம்பெருமானாரே! என்று = எப்போது, யான் =அடியேன், உன்=தேவருடைய, அடி= திருவடிகளை, சேர்வன் = அடையக்கடவேன்? (௧௬)

(வ-ம்) ஸத்துக்களால் பரித்யஜிக்கப்படுமதான த்யாஜ்யமின்னதென்று தெளியவறிந்தும், இப்படியறிந்தவளவன்றிக்கே, பரோபதேசம்பண்ணியும், அந்த நிஷித்தக்ருத்யந் தன்னையே நித்யாநுஷ்டமாக நடத்தாநிற்பன் இப்படி சொல்லுவதொன்று செய்வதொன்றாகையாலே, மோஹாந்தனென்று திருவுள்ளம்பற்றி உபேக்ஷியாமல் ரக்ஷித்தருளுகிறவரோ! இனி யிஸ்ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணின நான் (க)"எந்நாள் யானுன்னை யினிவந்து கூடுவன்" என்கிறபடியே, என்று தான் தேவர் திருவடிகளை, அடையக்கடவேன் இனி யிழந்தேபோமத்தனையன்றோ, அன்றிக்கே இப்படி மோகாந்தனாய் முன்னடிதோன்றாதே யிருக்கிற வடியேனுக்குத் தாபமதீரும்படி, ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருநாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்கிறாராகவுமாம் (௧௬)

(அ-கை) கீழ்நாளவதியிட்டுத் தந்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷித்தவிவருக்கு, அப்படியே (உ) "மரணமானால்" என்று ஸரீரவியோகஸமயத்திலே பரந்தாமமென்னும் திவந்தருகிறோமென்று, எம்பெருமானார்க்குக் கருத்தாகவெண்ணி, இப்படி தருகிறோமென்கிற தேவரீர் கடுகச்செய்தருளாமல், தாழ்க்கைக்கு ஹேதுவேது என்கிறார்.

பொல்லாங்கனைத்தும் பொதிந்துகொண்டு நன்மையிலொன்
றில்லாவெனக்கு மெதிராசா—நல்லார்கள்

(க) தி-வாய்-௩ உ-க (உ) தி வாய் ௯ ௧௦ ௫

நண்ணுந் திருநாட்டை நான் தருவேனென்று நீ
தண்ணென்றிருக்கிறதென்னென் (கஎ)

பொல்லாங்கு = துஷ்க்ருதங்கள், அனைத்தும் = எல்லாவற்றையும் பொதிந்துகொண்டு = தட்டில் பதித்தாப்போல் பதித்துக்கொண்டு, நன்மையில் = ஸத்க்ருத்யங்களில், ஒன்றிலா = லவலேசமுமில்லாத, எனக்கும் = அடியேனுக்கும், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நல்லார்கள் = ஸத்புருஷர்கள், நண்ணும் = அடையத்தக்க, திருநாட்டை = பரமபதத்தை, நான்தருவேனென்று நீ = (நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக) நாமே தருகிறோமென்றருளிச்செய்த தேவரீர், தண்ணென்றிருக்கிறதென்னென் = விளம்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்ன காரணம்? (அநந்ய கதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற வடியேனுக்குப் பரமபதத்தை சீக்ரத்தில் ப்ராபித்தருள வேணுமென்று கருத்து) (கஎ)

(வ்-ம) (க) "நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன்" (உ) "శకృత్సుకృత్కః-அக்ருதஸுக்ருதக:" இத்யாதிபடியே, அநாத்மகுணபரிபூர்ணனாய், ஆத்மகுணலேசகந்தரஹிதனாய், அத்யந்தநிக்ருஷ்டனாயிருக்கிற வெனக்கும் (ங) "ప్రాప్యమర్చిఃపదాసద్భిస్తద్విష్ణోఃపరమంపదమ్-ப்ராப்யமர்ச்சி:பதா ஸத்பிஸ்தத்விஷ்ணோ:பரமம்பதம்" என்று ஸ்ம்ருதிகளாலே ப்ராபிக்குமதாயிருக்கிற திருநாட்டை, நம்மோடுண்டான ஸம்பந்தமடியாக நாமேதருகிறோமென்று அருளிச்செய்த தேவரீர் இப்போது தாழ்த்திருக்கைக்கு ஹேதுவேதுதான், வேறே சிலர் ரக்ஷகருண்டென்றோ? தானே ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணிவருகிறானென்றோ? எத்தாலேதான் தாழ்க்கிறது அநந்யகதியாய் அகிஞ்சநனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு சீக்ரமாக ப்ராப்யதேசத்தை ப்ராபித்தருள வேணுமென்று கருத்து (கஎ)

(அ-கை) இவருடைய வபேக்ஷிதத்தை அவரும் செய்வாராக வநுமதிபண்ணியிருக்க, (ச) "அவனருள்பெறுமளவாவி நில்லாது" என்கிறபடியே காமப்ராப்திபற்றாமல், (ரு)*ஊரெல்லாந்துஞ்சியில்லவஸ்தையைப் ப்ராப்தராய் என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற *விடியாவெந்நரகமான காளராத்ரிக்கு என்றொரு நல்விடிவு பிறக்குமென்று மீளவும் *ராமாநுஜதிவாகரானவர் தம்மையே கேட்கிறார்

(க) தி வாய்-ரு-ரு-ச (உ) வா த-ஸத- (ங)
(ச) தி-வாய்க-க ரு (ரு) தி வாய் ரு ச

என்றுவிடிவதெனக்கு எந்தா யெதிராசா
ஒன்றுமறிகின்றிலே னுரையாய் — குன்றாமல்
இப்படியே யிந்தவுயிர்க்கென்று மிருளேவிளைக்கும்
இப்பவமாம் நீண்டவிரவு (கஅ)

எந்தாய் = அடியேனுக்குப் பிதாவாகிய, எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! குன்றாமல் = குறையாமல், இப்படியே = இந்தப்ரகாரமே, இந்த உயிர்க்கு = இந்த ஆத்மவஸ்துவுக்கு, என்றும் = எக்காலமும், இருளே விளைக்கும் = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைக்கும், இப்பவமாய் = இந்த ஸம்ஸாரமாகிற, நீண்டவிரவு = பெரிய நீளிரவு-காளராத்ரி, என்று விடிவதெனக்கு = அஜ்ஞாநாந்தகாரத்திலகப்பட்டுக்கொண்டு வழிதெரியாமல் திகைத்துக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுக்கு ராமாநுஜ திவாகரராகிய தேவருடைய தர்ஶநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமாக எப்போதாகும்? ஒன்றுமறிகின்றிலேன் = ஏதத் விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன், உரையாய் = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் இதுக்கொரு நல்விடிவு கண்டருளிச் செய்யவேணும். (கஅ)

(வ-ம) எனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு நாதரானவரே! தன்னுடைய வ்யாபாரத்தில் சற்றும் குறைதலின்றிக்கே, ஏவம்வித ரூபேண இந்த ஆத்மாவுக்கு ஸர்வகாலத்திலும் ஜ்ஞாநோதய லேஶமின்றிக்கே அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையே விளைப்பதான (க) "భవదుర్దిన-பவதுர்திநம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற பெரியநீளிரவானது, (க) "అవివేకఘనాన్తదిఙ్ముఖే-அவிவேககநாந்ததிங்முகே" இத்யாதிப்படியே பதஸ்கலிதனாய் வழிதிகைத்தலமருகின்ற வெனக்கு எந்தக் காலம் தவதர்ஶநயோக்யமான ஸுப்ரபாதமுண்டாவது! அஜ்ஞாநிப்ராந்தனான நான், ஏதத்விஷயமான ப்ரதிக்ரியை யொன்றுமறிகிறிலேன் (உ) "నిఖిలకుమతిమాయాశర్వరీబాలసూర్యః-நிகிலகுமதிமாயாஶர்வரீபாலஸூர்ய:" என்னும்படி ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் (௩) "సుప్రభాతాద్యరజనీ-ஸுப்ரபாதாத்யரஜநீ" என்னும்படி இதுக்கு ஒரு விடிவுகண்டருளிச்செய்யவேணும் குன்றுதல் = குறைதல், பவம் = ஸம்ஸாரம் (கஅ)

(அ-கை) கீழ் ஸம்ஸாரமாகிற காளராத்ரிக்கு அவதிகண்டருளிச்செய்ய வேணுமென்றார் இதில் தத்கார்யமான தேஹஸங்க

(க) ஸ்தோ-ரத். (உ) யதிராஜஸப்ததி (௩) வி-பு-இ-கள

க்ரதை முதலான வென்னுடைய நிஷ்ப்ரவ்யாபாரமும், தேவர்க்கவத்யாவஹமன்றோ வென்கிறார்

அல்லும் பகலும் யானாக்கை வழியுழன்று
செல்லுமதுன் தேசுக்குத் தீங்கன்றோ — நல்லார்கள்,
தந்தையர் நீசர்க்கட் செய்யச் சகிப்பரோ
எந்தை யெதிராசா விசை (௪௯)

அல்லும் பகலும் = இரவும் பகலும், யான் = அடியேன், ஆக்கை வழியுழன்று = சரீரமார்க்கத்தில் சஞ்சரித்து தேஹ ஸங்கரனாய், செல்லுமது = பரவாதத்திப்பது, உன் தேசுக்கு = தேவருடைய ப்ரபாவாதிக்யத்துக்கு, தீங்கன்றோ = ஹாநியன்றோ? (அதெப்படி யெனில்) நல்லார்கள் = பரஹம்ஸ விதக்ரேஸரராயிருக்கிற ஸத்புருஷர்கள், தந்தையர் = தமப்பன்மார், நீசர்க்கட் செய்யச் சகிப்பரோ = அத்யந்த நிஹீநரான நீசர்க்கு நிஹீந வருத்திகள் செய்யப் பொறுப்பரோ? எந்தை யெதிராசா = அடியேனுக்குத் தந்தையாய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இசை = இத்தைத் தேவர்தாமே யருளிச் செய்யவேணும் (௪௯)

(வ-ம) (௧) "உன்நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலுமமரும்படி நல்க" என்கிறபடியே தேவருடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநாத் யநுபவகைங்கர்யங்களுக்கு யோக்யமான காலமெல்லாம் (௨) "அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழியுழல்வேன்" என்கிறபடியே தேஹஸங்கரனாய், அதுவே யாத்ரையாய்த் திரிகிறது (௩) "உனக்குப் பணி செய்திருக்கும்" இத்யாதியிற்படியே தேவர்க்கு தேஜோஹாநியன்றோ? அதெப்படி யென்னில், பரமஹம்ஸ விதக்ரேஸரராயிருக்கிற ஸத்துக்கள் தங்கள் புத்ராதிகளை அத்யந்த நிஹீநரான நீசர்க்கு நிஹீநவருத்திகள் செய்யக்ஷமிப்பரோ? (இசை), எனக்கு ஜநகராய யதிகளுக்கு நாதரானவரே! இத்தை தேவரீர்தானே ஸம்மதித்தருளீர் ஆகையாலத்தைத் தவிர்த்து, இவ்வர்த்தமாவுக்கு ஸேஷியான தேவரே! அநவரத மடிமைகொண்டருளவேணுமென்று கருத்து. தேசு = பெருமதிப்பு (௪௯)

(அ-கை) இவர்படி "நல்லவர்கள் தந்தையர் நீசர்க்கட் செய்யச் சகிப்பரோ" என்றவாறே *நல்லார் பரவுமிராமாநுசனை வெம

(௧) இரா-நூ-தனியன் (௨) தி-வாய் ௩-௨-௧ (௩) பெரி-தி ௫ ௫-௩-௪

பெருமானோ இவர்களை சொல்லப்பெறுமோ வென்று அத்தை ஸஹியாமல் *நல்லார்கள் நண்ணும் திருநாட்டிலே நல்லவமரரோடே ஒரு கோவையாக்கி, அவர்களநுபவ கைங்கர்யத்தை யிவர்க்குண்டாக்கவேணுமென்கிற வ(ு)பிஸந்தியை யுடையராயிருக்கிற வாகாரத்தைக்கண்டு, இனிப் பேறுதப்பாதென்றத்யவஸித்து, அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே, தேசவிசேஷத்தேறப்போய்,பரமாத்ம ஸத்காரபர்யந்தமான பலபரம்பரைகளை யெண்ணி, அத்தைத் தாம்பெற்றதாக ஹ்ருஷ்டராகிறார்

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

போம்வழியைத் தருமென்னு மின்பமெல்லாம்
புசித்துவழிபோயமுத விரசையாற்றில்
நானமுழுகி மலமற்றுத் தெளிவிசும்பை
நண்ணி நலந்திகழ்மேனி தன்னைப்பெற்றுத்
தாமமரர் வந்தெதிர் கொண்டலங்கரித்துச்
சற்கரிப்ப மாமணி மண்டபத்துச் சென்று
மாமலராள்கோன் மடியில் வைத்துகக்கும்
வாழ்வுநமக் கெதிராச னருளும் வாழ்வே (௨௦)

போம் வழியை = பரமபதத்துக்குப் போய் அநுபவிக்கும் ஆநந்தம் பரிச்சிந்நமென்னும்படி நிரவதிகபோக்யமான அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தை, தரும் = கொடுக்கும், என்னும் = என்கிற, இன்பமெல்லாம் = அவ்வழியிலுண்டான வின்பமெல்லாம், புசித்து = அநுபவித்து, வழிபோய் = அர்ச்சிராதி மார்க்கத்தாலே சென்று, அமுதவிரசையாற்றில் = அம்ருதமயமான விரஜாநதியில், நாமமுழுகி = தாபத்ரய துக்கங்களெல்லாந் தீர நாம தீர்த்தமாடி, மலமற்று = ப்ராக்ருதங்களான மலங்களெல்லாம் கழிந்து, தெளிவிசும்பை = பரிசுத்தமான பரமபதத்தை, நண்ணி = கிட்டி, நலந்திகழ மேனிதன்னைப்பெற்று = ஸ்வரூப குணங்களெல்லாம் ப்ரகாசிக்கும்படி ஶுத்தஸத்வ மயமான அப்ராக்ருத திவ்யதேஹத்தைப்பெற்று, அமரர்தாம் = நித்யஸூரிகள், வந்து = எழுந்தருளி, எதிர்கொண்டு = ப்ரத்யுத்கதராய், அலங்கரித்து = ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே யலங்கரித்து, சற்கரிப்ப = ஸத்கரிக்க, (அவர்களுடனேகூட) மாமணிமண்டபத்துச்சென்று = திருமாமணி மண்டபத்திலே சென்று, மாமலராள்கோன் = ஸ்ரிய:பதியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், மடியில்வைத்துகக்கும் = மடியிலே வைத்து உச்சிமோந்து உகந்தணைக்கும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, எதிராசன் = எம்பெருமானார், நமக்கருளும் வாழ்வே =

இதில உபேக்ஷையுடைய நமககு அருளகொடையாக பரஸாதிததருளும ஸமபததே! (௨௦)

(வ-ம) (க) "போமவழியைததருமெ" எனறவாழவார திவய ஸுகதிபபடியே போயபபுகுகிற தேசவிசேஷததில ஸஞசாரமெலலா மொருசிறுககாயெனறுமபடி அபரிசசேதயமான மாரககஸஞசார ஸௌகரயததையெலலாம அநுபவிதது, ஸவலஙகொலவிபபிராடடியைப போலே அவனமுனனே வழிநடததபபினனேபோய, "విరజామమృతా కారాంమాంప్రాప్యమహానదీమ్- விரஜாமம்ருதாகாராமமாமபராபயமஹா நதீம" எனகிறபடியே அமருதவாஹிநியாய, விரஜையெனறு பேரை யுடைததான வநதியிலே தாபதரயதுககஙகளெலலாநதீர நாமவகா ஹிதது, அநநதரம ஸவரூபததுககு திரோதா(தா)யகமான பராகரு தஙகளான மலஙகளெலலாம கழிநது *தெளிவிசுமபுதிருநாடெ னகிற பராபயதேசததைககிடடி, ஸவரூபகுணஙகளெலலாம பரகா சிககுமபடி ஸுததஸததவமயமான வபராகருத திவயவிகரஹததை லபிதது, பஹுமாநதவயரான நிதயஸூரிகள தாஙகள பரதயுததத ராய, பரமஹாலஙகாராதிகளாலே யலஙகரிதது ஸதகரிகக, அவாக ளுடனேகூட திருமாமணிமணடபததிலே செனறு, ஸ்ரியஃபதியான ஸ்ரீவைகுணடநாதன (உ) "అఙ్కేభరతమారోప్యముదితః పరిష్వజే-அஙகே பரதமாரோபயமுதிதஃபரிஷஸவஜே" எனகிறபடியே மடியிலேவை தது உசசிமோநது உகநதணைககும ஸமபததை எதிராசரான வெம பெருமானார இதிலபேக்ஷையுடைய நமககருளகொடையாக பர ஸாதிததருளும ஸமபததே, இதொரு பேறிருநதபடியே (௨௦)

(அ-கை) எதகனையேனுமதிசயித ஜஞாநராயிருபபாககும அபராபயமாயிருககிற பேறறை நீரபெறறதாகப பேசாநினறீர அ துநமககு ஸுலபமாயிருநததோவெனறு தம திருவுளளகருததாக, நமமுடைய வாசாரயரான பிளளை நிரஹேதுகமாக வுபகரிததருளின ஜஞாநததைககொணடு, அவருடைய வபிமாநமே உததாரகமெனறு நீஅதயவஸிததிரு பெறுதறகரிய பேறறை எமபெருமானாரே பண ணியருளுவர ஆசையா லிதுவிஷயமாக "నిర్భయోనిర్భయోஸ్మి - நிரபய யோநிரபபரோஸமி" எனறிருககிற நமககு எனனபயமெனகிறார

(க) தி-வாய-௩. ௯-௩.   (உ) ரா யு க௩௦ ௪க

கட்டளைக் கலித்துறை

திருமலையாழ்வார் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
தருமதி கொண்டவர் தம்மை யுத்தாரகராக வெண்ணி
இருமனமே யவர்க்கா யெதிராச ரெமைக்கடுகப்
பரமபதந்தன்னிலேற்றுவ ரென்னபயம்நமக்கே (உக)

திருமலையாழ்வார் = ஸ்ரீசைலேசரென்னும் திருநாமத்தையுடைய, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தரும = ப்ரஸாதித்தருளும், மதி = ஜ்ஞாநத்தை, கொண்டு = ஸாதநமாகக்கொண்டு, அவர்தம்மை = இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை, உத்தாரகராக = ஸம்ஸாரத்தில் நின்று முத்தரிப்பவராக, எண்ணியிருமனமே = மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு அவர்க்காய = இப்படி நம்மாசார்யரான பிள்ளைக்காக, எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமை = ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மை, கடுக = சீக்ரமாக, பரமபதந்தன்னில் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவர் = ஏற்றியருளுவர் என்னபயம் நமக்கே = ஏதத் விஷயமாக நமக்கென்ன பயம்? (ஒருபயமும் வேண்டாம் (மார்பிலே கைவைத்து நிர்ப்பயமா யுறங்குமத்தனையன்றோ வென்று கருத்து) (உக)

(வ-ம) திருமலையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையவராய், பின்பு திருவாய்மொழி யில்வகாஹநத்தாலே தந்நிரூபணீயரா யிருக்கிற பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ப்ரஸாதித்தருளும "பொருவில்மதி" என்னும்படியான தத்விஷயஜ்ஞாநத்தை ஸாதநமாகக்கொண்டு, அந்த ஜ்ஞாநபலமாக இப்படி மஹோபகாரகரா யிருக்கிற அந்தப்பிள்ளையை "ఉత్తారయతిసంసారాత్తదుపాయప్లవే నతు-உத்தாரயதிஸம்ஸாராத்ததுபாயப்லவேநது" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் உத்தரிப்பிக்குமவராக மநஸ்ஸே! அத்யவஸித்திரு இப்படி நம்மாசார்யரான பிள்ளைக்காக யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானார் தாமே †*ஸ்வாசார்யாபிமாநமே உத்தாரகமென்றிருக்கிற நம்மையேன்றுகொண்டு, சீக்ரமாக (க) "ஏற்றருமவைகுந்தம்" என்று துஷ்ப்ராபகமாகச் சொல்லப்படுகிற பரமபதத்திலே ஏற்றியருளுவர் (உ) "மனமேநையல்மேவுதற்கே" என்கிறபடியே ஏதத்விஷயமாக நமக்கென்னபயம், ஒருபயமும் வேண்டா.

(க) திருவாய்-எ-க-௧௦ (உ) இரா-நூ-௩அ † ஸதாசார்ய

மார்பிலே கைவைத்துறங்குமத்தனையன்றோ வென்று கருத்து ''அசிந்த்யஸ்வஸ்வாபூமா - அசிந்த்யபலஸ்வாபூமெள'' இத்யாதி ''ப்ரபத்ய த்வாமத்ய - ப்ரபத்ய த்வாமத்ய'' இத்யாதி (௨௧)

(அ-கை) 'என்ன பயம் நமக்கே'' என்றதில் பயமான விவ[illegible] ''அஸ்மத்குருபதயுக்மாச்ரயாத்யந்த நிர்ப்பயஸ்ரீக்ரியாந்வய: - அஸ்மத்குருதபாயயாத்யந்த நிராவசீகரியாநவப:'' என்கிறபடியே பிள்ளையுடைய நிர்ஹேதுக கருணையாலே எம்பெருமானாருடைய அபிமானத்தாரூடனாய் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தைக் கடந்து, ஸ்ரிய:பதியுடைய ஸ்ரீபாதகமலத்தைப் ப்ராபிப்பேனென்று நிச்சயிக்கிறார்

தீதற்ற ஞானத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை சீரருளால்
ஏதத்தை மாற்றும் எதிராசர் தம் அபிமானமென்னும்
போதத்தையேறிப் பவமாம் புணரிதனைக் கடந்து
கோதற்ற மாதவன் பாதக்கரையைக் குறுகுவனே (௨௨)

தீதற்ற = குற்றமற்ற, ஞான = ஆத்மஜ்ஞாந குணங்களையுடைய, திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருநாவலன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹத்தை யுடையராகையாலே அதைவிட்டு ந[illegible]பிசகும்படியான வ[illegible]கயத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, சீரருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, ஏதத்தை = காமாதி தோஷங்களை, மாற்றும் = போக்கடிக்கிற எதிராசர் = எதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற எம்பெருமானாருடைய, அபிமானமென்னும் = அபிமானமென்கிற, போதத்தையேறி = ப்ரபாயமான விஷ்ணுபோதம் போன்ற வைஷ்ணவக் கப்பலையேறி, பவமாம் புணரிதனைக் கடந்து = ஸம்ஸாரமாகிற பெருங்கடலைக் கடந்து, கோதற்ற மாதவன் பாதக்கரையை = 'விண்ணோர் பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழ்'' என்றும், 'தூயராய் சுடரடி'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, அகில ஹேயப்ரத்யநீகமாய் நிரவதிக தேஜோரூபமாய், பரமப்ராப்யமாயிருக்கிற ஸ்ரியப்பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீரத்தை, குறுகுவனே = கிட்டப்பெறுவேன் ஏ = பாதபூரணம் (௨௨)

(வ-ம) (க)''தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யதுக்தம் - தத்ஞாநமஞ்ஞாநமதோந்யதுக்தம்'' என்றும், (உ)'வித்யாந்யா சில்பநைபுணம் - வித்யாந்யா சில்பநைபுணம்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, பகவத்விஷயமாம் குற்றமன

(க) வி பு (உ) வி பு

றிக்கே, (௧) 'தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு'' என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியை விஷயமாக வுடைத்தாய் அதுதான் ததீயபர்யந்தமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநத்தையுடையராய், அதுக்குமேல் வறை முந்நூலான ஆர்ஷவசநங்களை த்ருணவத்கரித்து திருமால் வன் கவியான திருவாய்மொழியிலே அவகாஹநத்தையுடையவரா கையாலே, அதைவிட்டு நிரூபிக்கும்படியான வைதிக்யத்தையுடை யரான பிள்ளையினுடைய நிர்ஹேதுக கருணையினாலே, *காமாதி தோஷஹராய யதிகளுக்கு நாதராயிருக்கிற எம்பெருமானார் தம் முடையவழி(ர)மானரூபமாயிருப்பதாய், "ఇదం హి వైష్ణవం పోతం సమ్యగాస్తే భవార్ణవే - இதம்ஹி வைஷ்ணவம் போதம் ஸம்யகாஸ்தே பவார்ணவே'' என்கிறபடியே நிரபாயமான விஷ்ணுபோதம்போன்ற வைஷ்ணவ போதத்தை யாரோஹித்து, "సంసారసాగరం ఘోరం-ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம்' என்று சொல்லப்படுவதான ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத் தைக் கடந்து, (௨)"விண்ணோர்பிரானார் மாசில் மலரடிக்கீழ்" என்றும் (௩) "துயரறுசுடரடி' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஹேயப்ரத்யநீக மாய், நிரவதிகதேஜோரூபமாய், வேறொருப்ராப்யாந்தரத்தை யபே க்ஷிக்கும்படியான கோதின்றிக்கேயிருக்கிற, ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளாகிற தீர்த்தத்தைக் கிட்டப்பெற்றவன் இது நிச்சயம்

பிராட்டி கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமானபின்பு, திருவடி(௪)"రామస్య లోకత్రయనాయకస్య శ్రీపాదమూలం మనసాజగామ-ராமஸ்ய லோகத்ரயநாயகஸ்ய ஸ்ரீபாதமூலம் மனஸா ஜகாம'' என்று அடைந்ததாக வத்யவஸித்ததாயிற்றே (௫) "மானேய் நோக்கி மடவாளை மார்பில் கொண்டாய மாதவா' என்று தொடங்கி "உன் தேனே மலரும் திருப்பாதம்-வினையேன் சேருமாறு நீ அருளாய்'' என்றார்த்திக்க வேண்டிற்றிறே "கோதற்ற மாதவன்'' என்று சொற்றுகையாவது அவனுக்கு விஶேஷண மானபோது பிராட்டியோடே கூடியிருக்கையாலே, திருவில்லாத் கோதற்றவனென்றுமாம், ஶ்ரிய:பதியிறே நித்யப்ராப்யனாவான்

(அ-கை) கீழிரண்டுபாட்டாலும் ஸ்வாசார்ய பரமாசார்யர்களான பிள்ளையுடையவும் எம்பெருமானாருடையவும் அபிமானத்

---

(௧) க திருவ-௬௭ (௨) திருவிரு ௫௪ (௩) தி-வாய்-௧ ௧-௧
(௪) (௫) தி-வாய் ௧-௫ ௫

த்தாலே பெறுதற்பாற்றென்று நிஶ்சயித்து, இப்படி நிஶ்சிதமானபின்பு (க) "வடிவுடை மாதவன்" என்னும்படி புத்தக்கணிப்போடே ஸபரிகரனாய், திவ்யாஸ்தான மண்டபத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸனத்திலே திவ்யமஹிஷீபரிவ்ருதனாயெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணனான ஸ்ரீவைகுண்டநாதனைக் கடுக அனுபவிக்கும்படி எனக்கு நாதரான தேவர் பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்

அடியார்கள் குழாங்க ளழகோலக்கமிருக்க
ஆனந்தமயமான மாமணிமண்டபத்துப்
படியாதுமில் படுக்கையாயிருக்கு மனந்தன்
பணாமணிகடம்மி னொளிமண்டலத்தி னிடையில்
வடிவாரு மாமலராள் வலவருகுமற்றை
மண்மகளு மாய்மகளு மிடவருகு மிருக்க
நடுவாக வீற்றிருக்கும் நாரணனைக் கடுக
நானநுபவிக்கும் வகை நல்கென்னெதிராசா (௨௩)

என்னெதிராசா = அடியேனுக்கு ஸ்வாமியாய் யதிகளுக்கு நாதரானவரே! அடியார்கள் குழாங்கள் = நித்யமுக்த ப்ருந்தங்கள், (அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யவர்க்கமும், பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் தொடக்கமான முக்தவர்க்கமும், மணிகளையும் முத்துக்களையும் நிறைத்தாற்போலே) அழகோலக்கமிருக்க = அழகோலக்கமாக வரிசையடைவே ஸேவித்திருக்க, ஆனந்தமயமான மாமணிமண்டபத்து = நிரதிஶயானந்தஜநகமான திருமாமணி மண்டபத்திலே, படியாதுமில் = உபமானமொன்றுமில்லாமலிருப்பதான, படுக்கையாயிருக்கும் = திவ்யபர்யங்கமாயிருக்கும், அநந்தன் = திருவநந்தாழ்வானுடைய, பணாமணிகள் தம்மினொளி மண்டலத்தினிடையில் = பணாரத்நங்களின் தேஜோ மண்டலத்தின் நடுவே, வடிவாரு மாமலராள் = "வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கை" என்கிறபடியே, ஸௌந்தர்யத்தால் மிக்க ஸௌகுமார்யத்தையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான பெரியபிராட்டியார், வலவருகு = வலத்துப்பக்கத்திலும், மற்றை மண்மகளுமாய் மகளும் = த்தயரான பூமிப்பிராட்டியும், நீளாதேவியும், இடவருகும் = இடத்துப்பக்கத்திலும், இருக்க = ஸேவித்திருக்க, நடுவாக வீற்றிருக்கும் = இவர்களுக்கு நடுவே மூன்று மின்கொடிகளோடே கூடி தாமரை பூத்ததொரு காளமேகம்போலே *வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல் செல்ல வெழுந்தருளியிருக்கிற, நாரணனை = ஸ்ரீவைகுண்ட

(க)

ஸமுதாயமாயிருப்பதாயிருக்கிற விக்ரஹஸ்தூலஶரீரத்தை உபேக்ஷிப்போட்டு (௧) 'மங்கவொட்டு' என்று த்யஜித்து (௨) "மன்னுங்கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள் அன்னதோரில்லியினூடுபோய்" என்கிறபடியே, அவன் மண்டலத்தைக் கீண்டு அவ்வருகே போய், மற்றும் ஆதிவாஹிகபுருஷர்களாயுண்டானவர்கள் லோகங்களெல்லாங்கடந்து, (௩) இமையோர்வாழ்தனிமுட்டைக் கோட்டையாய், கோடியோஜனமான வளப்பத்தையுடைத்தான அண்டகபாலத்தைப் பேதித்து, அதையொருபடிசத்தித்து, மத்யேயுண்டான தஶோத்தரமான ஆவரணஸப்தகத்தையுங்கடந்து, அவ்வருகே போய் முடிவில் பெரும்பாழான மூலப்ரக்ருதியையுங்கடந்து அத்யந்த ரமணீயமாயிருப்பதாய் விரஜையென்று ப்ரஸித்தமான வந்நதியிலே ஸ்நாநம்பண்ணி, அவ்விடத்திலமானவர் ஸ்பர்ஶத்தாலே (௪) "ஒளிக்கொண்ட சோதியுமாய்" என்னும்படி பஞ்சோபநிஷன்மயமாகையாலே, நிரவதிக தேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தையும் பெற்று, (௫) "முடியுடைவானவர் முறைமுறையெதிர்கொள்ள" என்கிறபடியே, நித்யஸூரிகள் பூர்ணகும்பத்ர்த்தராய், ப்ரஹ்மாலங்காராதிகளாலே அலங்கரித்து, ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக்கொண்டு வழிநடத்தப்போய், ஸ்ரீவைகுண்டமாகிற திவ்யநகரத்தை ப்ரவேஶித்து, பெருந்தெருவாலே யுள்ளே போய், ஆநந்தமயமான திருமாமணிமண்டபத்தைக்கிட்டிச்சென்று, (௪) "அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோ!" (௬) மத்தைவதை:பரிஜநைஸ்தவஸங்கிஷீய" என்கிறபடியே, நமக்கு ஸ்வாமிகளாய், ஶ்ரிய:பதியினுடைய திருவடிகளிலே ந்யஸ்தப(ர)ராய், அதுவே நிரூபகமாயிருக்கிற ஸூரிஸங்கங்களுடன் கூடுகிற வந்த திவஸமானது (௭) "குறுகக்கும் வகையுண்டுகொலோ" என்கிறபடியே, அதனை யபேக்ஷிக்கிறவெனக்கு அது ஸமீபமாம் ப்ரகாரமுபகரித்தருளவேணும் இவ்விடத்தில் நல்கல்= கொடுத்தல் (௨௯)

(அ-கை) நீரோ, உம்முடைய வ்யாதம் பாராமல் கனத்தவப் பேற்றை வபேக்ஷியாநின்றீர், அதுக்கு நாம்செய்வதென்னென்று,

---

(௧) தி-வாய்-௧௦-௭-௧௦ (௨) பெரியதிருமடல் (௩) தி-வாய்-௪-௯-௮
(௪) தி-வாய் ௨ ௩-௧௦ (௫) தி-வாய்-௧௦ ௯
(௬) -௭ ௧ (௭) தி-வாய் ௯ ௮-௧

எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அடியேனை அங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவும் வரவடியேனுடைய வபராதங்களையும் பொறுத்து, உபேக்ஷியாதே மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாராக வெண்ணியிருக்கிற தேவர் காலவிளம்பம் பண்ணாமலத்தைச் செய்தருளவேணுமென்கிறார்

என்றுநிரேதுகமாக வென்னையபிமானித்து
யானுமதறிந்துனக்கேயாயிருக்கும் வகைசெய்தாய்
அன்றுமுதலின்றளவு மநவரதம் பிழையே
யடுத்தடுத்துச்செய்வ தனுதவிப்ப தினிச்செய்யேன்
என்றுனை வந்திரப்பதா மென் கொடுமைகண்டு
மிகழாதே யிரவுபக லடிமைகொண்டு போந்தாய்
இன்றுதிருநாடு மெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்
இனிக்கடுக்கச்செய்தருள வேண்டுமெதிராசா (௨௫)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! என்று = எந்த தினத்தில், நிரேதுகமாக = நிர்ஹேதுகமாக-காரணமின்றி, என்னை = அடியேனை, அபிமானித்து = இவன் நம்முடையவனென்றபிமானித்தருளி, யானும் = அடியேனும், அதறிந்து = அந்த அபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, உனக்கே = தேவருக்கே, ஆயிருக்கும் = அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கத்தக்க, வகை = ப்ரகாரத்தை, செய்தாய் = செய்தருளினீரோ? அன்றுமுதல் = அந்த தினந்தொடங்கி, இன்றளவும் = இந்நாள்வரையிலும், (பூர்வவாஸனை விடாமல்) அநவரதம் = நிரந்தரம், பிழையே = அபராதமே, அடுத்தடுத்து = இடைவிடாமல், செய்வது = செய்துவிட்டு-இப்படிச்செய்தோமேயென்று, அனுதவிப்பது = அனுதபிப்பது, (அனுதபித்து) இனி = இனிமேல், செய்யேனென்று = செய்யமாட்டேனென்று, உன்னை = தேவரீரை வந்து இரப்பதாம் = வந்து ஆர்த்திப்பதாகிற என் கொடுமைகளையும் = அடியேனுடைய க்ரூரக்ருத்யங்களைக்கடாக்ஷித்தும், இகழாதே = உபேக்ஷியாமல், இரவுபகல் = திவாராத்ரமும், அடிமைகொண்டுபோந்தாய் = தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யங்கொண்டருளினீர், (இம்மாத்ரமேயல்லாமல்) இன்று = இன்றையதினம், திருநாடும் = பரமபதத்தையும் எனக்கு = அடியேனுக்கு, அருள = க்ருபைசெய்ய, எண்ணுகின்றாய் = திருவுள்ளம் பற்றியருளுகிறீர் (இப்படி அபாரகருணாஸமுத்ரியுடையராகையாலே) இனிக்கடுக்க = இனிசீக்ரமாக, செய்தருளவேணும் = அதை க்ருபை செய்தருளவேணும் (௨௫)

(வ-௧) யதிகளுக்கு நாதரான தேவரீர் வர்த்தமாலை என்று நிர்ஹேதுகமாக, இவன் நம்முடையவனென்று அபிமானித்தருளி அடியேனும் அந்த வபிமானவிசேஷத்தை யறிந்து, தேவர்க்கே அநந்யார்ஹனாயிருக்கும்படி செய்தருளிற்று அப்படியே அபிமானித்தருளினவன்று தொடங்கி தேவர் திருவடிகளை ப்ராபிக்கவிருக்கிற வின்றளவும், நிரந்தரமபராதமே இடைவிடாமல் செய்வது இப்படி அக்ருத்யமானதைச் செய்தோமென்று அநுதபிப்பது இனி இப்படிப்பட்ட வபராதங்களைச் செய்யேனென்று, தேவரை ப்ரார்த்திப்பதாகிற வென்னுடைய கனாகாமங்கண்டு உபேக்ஷியாமல் இங்கும் திவாராத்ரவிபாகமற தேவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் கொண்டருளினீர் அவ்வளவுமின்றிக்கே இன்றுஸத்துக்களுக்கு க(ம)ந்தவ்யபூமியான திருநாட்டையும் அதுக்கு யோக்யதையில்லாத வெனக்கு ப்ரஸாதிப்பதாக விசாரித்தருளாநின்றீர் இப்படி செய்யவேண்டியற்ற பின்புகாலக்கழிவு செய்யாமல் கடுக்கச் செய்தருளவேணும்

(அ-௩) இவர் தம்மை வங்கீகரித்தவன்று தொடங்கி இன்றளவாக உண்டான வபராதஸஹஸ்ரங்களை யாவிஷ்கரித்தவாறே, நம்மையொழிய வேறொருவர் இவர் குற்றங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்க வல்லாருண்டோ? இனி இவர்க்கு மேலுண்டான கார்யமும் நாமே செய்து தலைக்கட்டவேணுமென்று, எம்பெருமானார்க்குத் திருவுள்ளமாக, பா(ஞு)வஜ்ஞராகையாலே அவர்கருத்தறிந்து இப்படி அகதிகளுக்கே கதியாயிருக்கிற தேவரையொழிய, என்னுடைய வபராதங்களைப் பொறுத்து ரக்ஷிக்க, எத்தனை கருணையாளரான பெரியபெருமாள் முதலானார்க்குத்தான் முடியுமோ? இனி ப்ராப்யருசியையு முண்டாக்கி, ப்ராப்யதேசத்திலே சேரும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார் அன்றிக்கே அநவரதம் செய்கிற வபராதங்களை *க்ஷமித்து ரக்ஷிக்கும்போது பெரியபெருமாள் முதலானாராகவேண்டாவோ வென்னில்? அது †நமக்கன்றி யாவர்க்கு முடியுமென்கிறாராகவுமாம்

தென்னரங்கர் தமக்காமோ? தேவியர்கட்காமோ?
சேனையர்கோன்முதலான சூரியர்கட்காமோ?
மன்னியசீர்மாறனருள்மாரிதமக்காமோ?
மற்றுமுள்ள தேசிகர்கள் தங்களுக்குமாமோ?

---

†உனக்கின்றி

என்னுடைய பிழைபொறுக்க யாவருக்கும்முடியும்?
எதிராசா வுன்கன்றி யாரொருவர்க்காகேன்
உன்னருளாலெனக்கு ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி
ஒளிவிசும்பிலடியேனை யொருப்படுத்துவிரைந்தே (உசு)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தென்னரங்கர் தமக்காமோ = (அடியேனுடைய அபராதங்களை க்ஷமிக்க) பெரியபெருமாளுக்குத் தான் ஶக்யமோ? தேவியர்கட்காமோ = பெரிய பிராட்டியார் தொடக்கமான நாய்ச்சிமார்களுக்குத் தான் ஶக்யமோ? சேனையர்கோன் = ஸேநாதிபதியாழ்வான், முதலான = தொடக்கமான, சூரியர்கட்காமோ = நித்யஸூரிகளுக்குத் தான் ஶக்யமோ? மன்னிய = நித்யமாயிருக்கிற, சீர் = ஆஶ்ரிதர் விஷயத்தில் வாத்ஸல்யாதி கல்யாண குணங்களையுடையரான, மாறன் = நம்மாழ்வார், அருள்மாரி = சேதனர் விஷயத்தில் கருபையை வர்ஷிக்கிற திருமங்கையாழ்வார், தமக்காமோ = இவர்களுக்குத் தான் ஶக்யமோ? மற்றுமுள்ள = மற்றுமுண்டான தேசிகர்கள் = நாத யாமுநாதிகளான ஆசார்யர்கள், தங்களுக்கு மாமோ = அவர்களுக்குத் தான் ஶக்யமோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, பிழைபொறுக்க = அபராதங்களை ஸஹிக்க, யாவருக்குமுடியும் = எவர்களுக்குத் தான் ஶக்யமாகும்? உனக்கன்றி = தேவரீருக்கன்றி, யான் = அடியேன், ஒருவர்க்காகேன் = மற்றொருவர்க்குச் சேஷபூதனாகேன், உன்னருளால் = தேவருடைய கருபையாலே, எனக்கு = அடியேனுக்கு, ருசிதன்னையுமுண்டாக்கி = பராப்ய ருசியையும் விளைத்து, ஒளிவிசும்பில் = நிரவதிக தேஜோரூபமான பரமபதத்தில், அடியேனை = தாஸனை, விரைந்து = அதிஶீக்ரமாக, ஒருப்படுத்து = சேர்த்தருளவேணுமெ ஏ = பாதபூரணம்

(வ-ம) யதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனாலும் பரிகணித்து முடியாத அடியேனுடைய வபராதங்களை க்ஷமிக்க "தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் - தோஷா யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத்" என்றும், (க) "என்னடியார் அதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தார்" என்று பேசும்படியான பெரியபெருமாளுக்குத் தான் ஶக்யமோ? அவர்க்கும் பொறைக்குவர்த்தராய (உ) 'ந கஶ்சிந் நாபராத்யதி - நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்றும் (௩) "க்ஷமேத ஸ்ந்ந தோஷ: க்வ ஹ்ரீஜனகி - கிமேத நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதி" என்றும் பேசும்படியான பெரியபிராட்டியார் தொடக்கமான நாய்ச்சிமார்களுக்குத் தான் ஶக்யமோ? இப்படியான இவர்களிருவருடையவும் 'சோதந்தியிலடிமையை ஆசைப

(க) பெரி-தி-ச க உ (உ) ரா-யு கக௫ சச (௩) ஶ்ரீகுணரத்ந

படடவாகளுககுஅநத கைஙகாய போகபாகிகளாமபடி (௧) "அஜ்ஞ் ஞிஸ்ஸ்ரீஹ்வஷ் - அஸமாபிஸதுலயோபலது" எனறு கூடடிககொள ளுமே ஸ்ரீஸேநாபதியாழவான துடககமான நிதயஸூரிகளுககுத தானஙகயமோ ? இவாகள தான விஷவகஸேநஸமஹிதை விஹ கேநதிரஸமஹிதைகளிலே பரபததிமாாகக பரதாஙகரிறே நிதய மாயப பொருநதியிருபபதான ஆஙரிதவிஷய வாதஸலயாதிகுண யுகதாாய, அதனை யநுஷடாநஙோஷமாமபடி (௨)*பயனனறாகிலும பாஙகலலாாகிலும செயல நனறாகத திருததிப பணிகொளளுமே நம மாழவாா, இவரோபாதி சேதநவிஷயததிலே, கருணையைவாஷிககிற திருமஙகையாழவாா இவாகளுககுத தானஙகயமோ? மறறுமாழ வாாகள கருணைககு விஷயமாய, கருபாமாதர பரஸநநாசாாயாகளா யிருககிற நாதயாமுநாதிகளாயிருககிற லவாகள துடககமாக இவவ ருககுளள வாசாாயகளுககுததான ஙகயமோ? அபராதஸஹரான தேவாகளொழியக கீழுகதரான வெதநனை யதிஙயிததயாவானகளா னாககுத தானிததைசசெயது தலைககடடபபோமோ? அது ஒருவ ருககும அஙகயமாகையாலே (௩) "நிகரினறிநினறவெனனீசைதகு நினனருளினகணனறிப புகலொனறுமிலலை" எனகிறபடியே தயைக விநதுவாய, ஸாவாபராதஸஹராயிருககிற தேவாகளொழிய, அபரா தாஙாமாலயனுன நாஙகாகததைபபோலே வேறொரு கோஷடிககா ளாகேன—

உபாயதசையில ரகஷிததவோபாதி, உபேயதசையிலும தேவா் கருணையாலே பராபயருசியையும விளைதது, (௪) "சுடரொளியாய நினறதனனுடைசசோதி" எனறும, (௫) "தெளிவிசுமபு" எனறும் சொலலபபடுகிற பராபயதேசததிலே அடியேனை (௬) "அஙகுறறே னலலேன" எனனுமபடி ஆநதராளிகளுக விடடுவையாமல சீககிர மாக வொருதலைபபிததருளவேணுமே ஒருகோடியில சோககவேணு மெனறபடி. உனககனறி எனகிறவிததை கீழுமமேலும கூடடி நிாவஹிபபது ஒருவேளையிலே, "கஷிபாமி" "நகஷமாமி" எனனும நிரஙகுஙஸவதநதரனுககும, "ஞ்ஞமாலஹ்ரூஹ்ஜ்ஜ் ஸக்லக்ரண்ஸ்ரூதனமது-

(௧) ரா-யு-கஅ-௩அ (௨) கணணி-௧௦, (௩) இரா-நூ-
(௪) தி-வாய-௩-௧௦-௫ (௫) தி-வாய-௯-௭ ௫ (௬) தி-வாய ௫-௭-௨

க்ஷமாலக்ஷ்மீபருங்கீஸ்ஸகலகாஞ்ஞோன்மாத்தமத்து" என்றும், (க) "திமிர் கொண்டாலொத்துநிற்கும்" என்றும் பேசும்படி உந்மஸ்தசமான போகத்தாலே மத்தத்துஸ்தப்தைகளாயிருக்கு மவர்களுக்கும், அச் சோத்தியிலேகைங்கர்யநித்யநிரதராய், அஸ்தாநபயசங்காக்ஷாவயஸ் நிகளாய், *ஆங்காரவாரமதுகேட் டுழலுமிழுமவர்களாயிருக்குமவர் களுக்கும் அச்சோத்தியைப் புருபவிக்கவாசைப்பட்டு(உ)"சிந்தைகலங் கித்திருமாலென்றழைப்பன்" என்றும்,(ங) உன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்து"என்றும்,(ச)"உன்னைக்காணுமாசையென்னும் கடலில்வீழ் ந்து" என்றும், பக்திபாரவஶ்யத்தாலே ஆழ்ங்காலபட்டிருக்குமவர் களுக்கும், மற்றும் கருத்தைக்ருத்யராயாகஉகை விடுமபொழுதையும், மாக வைகுந்தம்காண்கையையும் மநோரதிக்கிறமுமுக்ஷுக்களுக்கும்,ஸ்ர் வத்ராபராநர்த்தங்கண்டு பரோபதேஶம் பண்ணுகைகூடாதிறே' தம் மை அழியமாறியும் ஸம்ஸாரிகள் தூக்கத்திகள்கண்டு*அவர்பின்பட ருமதுணையுயஆ்வர்கள் அவிதேயதைப்பாராமல்,ஸர்வத்ரபரோப தேஶம்பண்ணியும் அதுகாலே,*ஆனுமாளாரெனகிறவனுடையத்தனி மைதீரும்படி மங்களாஶாஸநபரரை யுண்டாக்கி பாஸமருத்தியே பெறும்படி நடத்திக்கொண்டு போருவரொருவராகையாலே இவர்க் கேயாயத்தித்து கூடுவது, (ரு)"அதுதிருக்தலாவதே" என்று கைவிட் டதைப்பிறே கைக்கொண்டு திருத்தி *திருமகள்கேள்வனுக்காக்கிய ருளிற்று ஆகையிறே இவருமிப்படியருளிச்செய்தது, (சு) "மருள் கொண்டிளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே யிராமாநுசன்செய்யும் சேமங்கள் மற்றுள்ளாரதரமோ" என்றிறே அமுதனாரு மருளிச்செய்தது "பரம்வத்தரீயாம்ஸஃ- பரமந்தக்ரீயாஸ்மம்" இத்யாதி (உசு)

(அ-கை) இவர் "ஒளிவிசும்பிலடியேனை ஒருப்படுத்துவிரைந் தே" என்றவநந்தரம் அவரும், (எ) "வானேதருவானெனக்காய்" என்றும்படி யோக்ஷபரதாநத்திலே ஸ்தவராயிருக்கிறபடியை ஸா க்ஷாத்கரித்து, இனி த்யாஜ்யமான லீலாவிபூதியிலுண்டான தடங்களு மநுபாதேயமாய், ப்ராப்யமான நித்யவிபூதியிலுண்டான தடங்களும் உபாதேயமாயற்றபின்பு,அவற்றின் விஸ்மரணரூ ஸ்மரணங்களான க்ருத்யாக்ருத்யங்களைத் தமக்கு விதேயமான திருவுள்ளத்தைக் குறித்து விதிக்கருளுகிறார்

(க) தி-வாய்-சுரு-உ (உ) தி-வாய்-சு-அ-க0 (ங) தி-வாய் ரு-எ-ங
(ச) தி-மொ-ச-சு ங (ரு) பெரியதி-உ-ரு (சு) இரா-நூ- (எ) தி-வாய்-க0-அ-ரு

இவ்வுலகில் இனியொன்று மெண்ணாதே நெஞ்சே!
இரவுபகல் எதிராசர் எமக்கினிமேலருளும்
அவ்வுலகை யலர்மகள்கோ னங்கிருக்கு மிருப்பை
யடியார்கள் குழாங்கடமை யவர்களநுபவத்தை
இவ்வுயிருமதுக்கிடப்பிறந்திழந்துகிடந்த
தென்னுமதனையென்று மதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும்
வெவ்வினையால் வந்தவுடல் விடும்பொழுதை விட்டால்
விளையுமின்பந்தன்னை முற்றும்விடாமலிருந்தெண்ணே

நெஞ்சே = மநஸ்ஸே, இவ்வுலகில் = இந்த லோகத்தில், இனியொன்றும் = இனியொன்றையும், எண்ணாதே = சிந்தியாதே, இரவு பகல் = இராப்பகலும், எதிராசர் = எம்பெருமானார், எமக்கு = நமக்கு, இனிமேலருளும் = இனிமேல் ப்ரஸாதிக்கும், அவ்வுலகை = வானுலகான அந்தலோகத்தையும், அலர்மகள்கோன் = புஷ்பவாஸினியான பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனான ஸர்வேச்வரன், அங்கு = அந்தப் பரமபதத்தில், இருக்குமிருப்பை = திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும், அடியார்கள் = நித்யஸூரிகளுடைய, குழாங்கடமை = ஸமூஹங்களையும், அவர்கள் அநுபவத்தை = அவர்களுடைய ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டநுபவிக்கும் அநுபவத்தையும், இவ்வுயிரும் = இந்த ஆத்மவஸ்துவும், அதுக்கு = அந்தபோகத்துக்கு, இடப்பிறந்து = ப்ராப்தனாயன்று, இழந்துகிடந்தது = அத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு கிடந்தது, என்னுமதனை = என்று சொல்லுமதையும், என்றும் = எக்காலமும், அதுக்கிடைச்சுவராய்க்கிடக்கும் = அந்த அநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும், வெவ்வினையால் = க்ரூரகர்மங்களால், வந்த = உண்டான, உடல் விடும்பொழுதை = தேஹவிமோசநமாகும் காலத்தையும், விட்டால் = அந்ததேஹத்தை விட்டபிறகு, விளையும் = பலிக்கும், இன்பந்தன்னை = நிரதிசயாநந்தத்தையும், முற்றும் = இந்தஸமஸ்த விஷயங்களையும், விடாமலிருந்து = இடைவிடாமலிருந்து, எண்ணு = சிந்தித்துப்போரு (௨௭)

(வ-ம்) பந்தமோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொதுவான மநஸ்ஸே! "ஶ்ரத்தோபாஸநே ச த்யக்த ஸர்வேதரஸ்ப்ருஹ:-அத தேஹாவஸாநே ச த்யக்த ஸர்வேதரஸ்ப்ருஹ:" என்கிறபடியே இந்தக் கொடுவுலகில் ஹேயமாயிருப்பதான ப்ராக்ருதங்களெல்லாம் த்யாஜ்யமென்று தேறியறிந்த பின்பு அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷதுஷ்டமானவற்றிலே லேசதேஶமும் அங்கீகாரயோக்யமாக விசாரியாதே, எம்பெருமானார் நமக்கு ப்ராப்யருசியையுமுண்டாக்கியருளி,

இனிமேல் வருங்கொடைப்பாக வருணம் வானுலகானவந்த லோகத்தையும், அந்த லோகமெல்லாம் நிறம்பெறும்படி (க)“எழில்மலர்மாதருந் தானு மிவ்வேழுலகை இன்பம்பயக்க வினிதுடன்வீற்றிருந்து” என்கிறபடியே புஷ்பத்தில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனான வ்யாவ்ருத்தி தோற்றவங்கே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பையும்,

அச்சோதத்தியிலே அடிமைசெய்கிற (உ)“அடியார்கள் குழாங்களை” என்கிற ப்ராப்யமானவர்கள் ஸமூஹத்தனையும், அவர்கள் ஹர்ஷத்துக்குப் போக்குவிட்டநுபவிக்கு மநுபவத்தையும், இவ்வாத்மாவும் அதுக்கு ப்ராப்தனாய்வைத்து அதை இழந்துகிடந்த தென்கிறவவற்றையும், அத்யாபி அந்த அநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகமாய்க் கிடக்கும் (௩) “பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பும்” என்கிறபடியே கர்மத்தாலே யுண்டான தேஹவிமோசனமாங்காலத்தையும், தேஹவிமோசநாநந்தரம் பலிக்கும் நிரதிஸயாநந்தத்தையும் இப்படி யுக்தங்களாய ஸ்வரூபாநுரூபமாயுள்ளவை யெல்லாவற்றையும் திவாராத்ரவிபாக (ஸாம) மறயிடைவிடாமல் ஒருப்படியிருந்து சிந்தித்துப்போரு அன்றிக்கே உக்தங்களான வவற்றிலொன்றும் விடாமலொருப்படியிருந்து சிந்தித்தென்னவுமாம் “இவ்வுலகினினி யொன்றுமெண்ணாதே” என்கிற இதுக்கு (௪) “மருளொழி நீ” என்று சொல்லுகிற அந்திமதஸா விரோதியான அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யமாகவுமாம் (௨௭)

(அ-கை) செய்ததெல்லாஞ் செய்தும் இது நெடுங்காலமில்லாத ப்ராப்யருசி இப்போது எம்பெருமானுடைய க்ருபையாலே உண்டாயிற்றென்று அந்தலாபத்தைப்பேசி அநுபவிக்கிறார்

பண்டுபல வாரியரும் பாருலகோருய்யப்
பரிவுடனே செய்தருளும் பலகலைகடம்மைக்
கண்டதெல்லாமெழுதி யவைகற்றிருந்தும் பிறர்க்குக்
காதலுடன் கற்பித்துங் காலத்தைக் கழித்தேன்

(க) தி-வாய்-௭-௧௦-௧. (உ) தி-வாய்-௨-௩-௧௦
(௩) திருவி-௧ (௪) தி-வாய்-௧௦-௬-௧.

புணடரீகைகேளவனுறை பொனனுலகுதனனில
போகநினைவொனறுமினறிப பொருநதியிஙகேயிருநதேன
எணடிசையுமேததுமெதிராசனருளாலே
எழிலவிசுமபையனறி யிபபோதெனமனமெணணாதே

பணடு=பூாவகாலததில, பலவாரியரும = ஆததமோஜஜீவநததபராரா யிருககிற பூாவாசாாயாகளனைவரும, (ஏககணடமாய) பாருலகோருயய = இநதப பூலோகததிலுணடான ஸமஸத சேதநாகளுமுஜஜீவிகக, பரிவுட னே= இவாகளிடததிலுணடான பரேமையினாலே, செயதருளும = அரு ளிசசெயத, பலகலைகள தமமை=பலபரபநதஙகளை, கணடதெலலாம= பாாததெலலாம, எழுதி=லிகிதது, அவை=அவறறை, கறறிருநதும= ஆசாாயமுகததாலே யபயஸிததிருநதும, பிறாககு = அநயருககு, காதலு டன = பரேமையோடு, கறபிததும = போதிததும, காலததைக கழித தேன=காலததைப போககினேன, புணடரீகை கேளவன=நளிநவாஸி நியான பெரியபிராட்டியாாககு வலலபனானவன, உறை = நிதயவாஸம பணணுகிற, பொனனுலகுதனனில = நிதயவிபூதியான பரமபதததுககு, போகநினைவொனறுமினறி = போகவேணுமெனகிற ஸமரணலேசமுமில லாமல, பொருநதியிஙகே யிருநதேன = இவவிபூதியில ஆசையுளளவனாய வஸிததேன, எணடிசையும = அஷடதிககிலுணடானவாகளும, ஏததும = தன வைபவததைசசொலலி ஸதோததரம பணணுமபடியான, எதிரா சன = எமபெருமானாருடைய, அருளாலே = கருபையாலே, எழிலவிசும பையனறி=விலக்ஷணமான பரமாகாசததைகயே யொழிய, வேறொனறை இபபோதெனமனமெணணாதே= இபபோதென மநஸஸானது ஸமரியாது

(வ-ம) நலலடிககாலமான பூாவகாலததிலே, ஆததமோஜஜீவந ததபராராயிருககிற பூாவாசாாயாகளனைவருமேககணடமாய, இநத பூலோகததிலுணடான ஸமஸதசேதநரு முஜஜீவிகக, இவாகளிடத தில ஸஸநேஹமாகச செயதருளும பலபரபநதஙகளதனனை(க)"தெ ரிததெழுதி" இதயாதிபபடியே, ஆதராதிசயததாலே தேடிககண டவைகளெலலாவறறையும லிகிதது அததை ஆசாாயமுகததாலே அபயஸிதது, தநநிஷடனாயிருநதும, இநநிஷடையிலலாதவநயரும தநநிஷடரா யுஜஜீவிககுமபடி, அவாகளுககு ஆதரததோடே அபய ஸிபபிததும, காலக்ஷேபமபணணினேன, (உ)"தாமரையாள கேள வன" எனனுமபடி பெரியபிராட்டியாாககு வலலபனானவன, நிதய

(க) ச திருவ கக (உ) க-திருவ சஎ

வாஸம்பண்ணுகிற ஸ்பருஹணீயமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் போக வேணுமென்கிற ஸ்மரணலேசமுமின்றிக்கே இவ்விபூதியிலே ஸக்தனாய் வஸித்தேன்

(௪) *திசையனைத்துமேறுங்குணனை யாலே அஷ்டதிக்கிலுண்டானவர்களும் தன் வைபவத்தைச் சொல்லி ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியான எம்பெருமானாருடைய கருணையாலே விலக்ஷணமான பரமாகாஶத்தையேயொழிய, இப்போதென்னுடைய மநஸ்ஸானது ஸ்மரியாது இதொரு க்ருபாவிஶேஷமிருந்தபடி என்? என்று கருத்து, இவ்விடத்திலேகாரந்தேற்றத்தில்- (௨௮)

(அ-கை) இனித் தம்முடைய ப்ராப்யவிரோதி நிரஸநஶீலரான எம்பெருமானார், ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே பாஹ்ய குத்ருஷ்டி நிரஸநம்பண்ணி யருளின விஜயபரம்பரைகளைச் சொல்லி அத்தாலுண்டான வீரஸ்ரீக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார்

தாழிசை

சாறுவாகமதநீறுசெய்து சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே
சாக்கியக்கடலை வற்றுவித்து மிகு சாங்கியக்கிரிமுறித்திட
மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் வாய்தகர்த்தறமிகுத்துமேல்
வந்தபாசுபதர் சிந்தியோடும்வகை வாதுசெய்த வெதிராசனார்
கூறுமாகுருமதத்தொடோங்கிய குமாரிலன்மதமவற்றின்மேல்
கொடியதர்க்கசரமிட்டபின் குறுகிமாயவாதியரைவென்றிட
மீறிவாதில்வரு பார்க்கரன்மத விலக்கடிக்கொடி யெறிந்துபோய்
மிக்கபாதவமதத்தை மாய்த்த பெருவீரர் நாளுமிக வாழியே.

சாருவாக மதநீறுசெய்து = "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக" என்கிற சார்வாகமதத்தை ஸ்வஸூக்திகளாகிற அக்நிஜ்வாலையாலே பஸ்மமாம்படி பண்ணி, சமணச்செடிக்கனல் கொளுத்தியே = சமணராகிற செடிக்கு அப்படியே அக்நிப்ரக்ஷேபத்தைப்பண்ணி, சாக்கியக்கடலை வற்றுவித்து = சாக்கியராகிற ஸமுத்ரத்தை ஸ்வஸூக்தி கிரணங்களாலே ஶோஷிப்பித்து, மிகு சாங்கியக்கிரிமுறித்திட = அதிகமாயிருப்பதான ஸாங்க்யமலையை வாக் வஜ்ரத்தாலே சேதித்து, மாறுசெய்திடு கணாதவாதியர்கள் = ப்ரதிகோடி

(௪) இரா-நூ.

களாய வாதமபணணுகிற காணுத வாதிகளுடைய, வாய=வாககை, தகாத து=தட வாககாலே பகநமாமபடி பணணி, அறமிகுதது மேலவநத = அதி கரிதது மேனமேலும வநத, பாசுபதாசிநதியோடுமவகை=பாஞஸாரயுததததிலே ருதரன தன பரிவாரததோடு ஓடினபபோலே, தன பககாக ளான சிவசமயததோாகளும சீறுபாறுகச சிதறி யோடுமபடி, வாதுசெயத வெதிராசனா = வாதமபணணி யருளின யதிராசா, கூறும=பிதறறுகிற பதாய, மா = பெருததிருபபதான, குருமததோடு = பரபாகரமததோ டு, ஒஙகிய = உயாநதிருபபதான, குமாரிலன மதமவறறினமேல= பா டடமதமெனகிற வவைறறினமேலே, கொடியதாககசரமவிடடபின = கூரமா யிருபபதான தாகக ஙரதமதை (பாணததை) பரயோகிதத பினபு, குறுகிமாய வாதியரைவெனறிட=மாயவாதிகளிருநத விடததிலே சென்று கிடடியவாகளை ஜயிததிடடு, மீறிவாதிலவரும=மிகுததுகாவிதது வாததத்திலே வருகிற, பாாககரன மதவிலககடிககொடியெறிநதுபோய=பா ஸகரன மதமெனகிற வோகொடிகள குருககிட அவறறைச சேதிததெறி நதுவிடடு அபபாலசென்று, மிகக யாதவமததததை மாயதத = அதிகமான யாதவபரகாசன மததததை மாணடுபோமபடி பணணின, பெருவீரா=மிக பராகரமததையுடைய எமபெருமானா, நாளுமிகவாழியே=நிதயாபிவிருத தமாமபடி மஙகளததை யுடையராகவேணும (உகூ)

(வ-ம) "ப்ரத்யக்ஷமேகம் சார்வாக:-பரதயகஷமேகம சாாவாக:"என கிற சாாவாகமததததை ஸவஸூகதிகளாகிற அககிஜவாலையாலே பஸமஸாததாமபடிபணணி, சமணராகிற செடிககு அபபடியே அக நிபரக்ஷேபததைபபணணி, ஙாககியராகிற ஸமுததிரததை ஸவஸூக திகிரணஙகளாலே ஙோஷிபபிதது, அதிகமாயிருபபதான ஸாஙக யகிரியை வாககவஜராதாலேசே (ஷ்) திததிடடு, பரதிகோடிகளாய வாதமபணணுகிற காணுதவாதிகளுடையவாககை ஸவவாககாலே (ஷ்ர) பகநமாமபடிபணணி,

மிகவுமுததததராய மேலவநதபாசுபதா, பாஞஸராபுததததி லே ருததிரன ஸபரிகரனுயோடினபபோலே, ததபாதாகளான வோகளும, சீறுபாறுகச்சிதறியோடும பிரகாரம வாதமபணணி யருளினவராய, ஏதேனு மொனறை ஜலபியாநிறபதாய, பெருத திருபபதான பராபாகாரமததோடே யுசசராயமா யிருபபதான பாடடமதமெனகிற வவறறினமேலே, கூரமாயிருபபதான தாகக ஙாதமதை பரயோகிததபினபு, எஙகும பரநதிருசசையாலே, மாயி

களிருந்த விடத்திலே சென்றுகிட்டி, (க)“வாதில்வென்றான் எம்மி ராமானுசன்” என்கிறபடியே அவர்களை ஜயித்திட்டு, மிகைக்கது வாதத்திலே வருகிற பாஸ்கரனுடைய மதமாகிற வமார்க்கத்தை, ஒருவரும் நடவாதபடி நிரோதித்து, கழியமிக்கிருக்கிற யாதவ மதத்தை மாண்டுபோம்படி பண்ணின வெம்பெருமானாருடைய இதர தர்ஶந நிரஸநத்தாலேவந்த மஹாவீரம், நாடோறுமபி(வ்)ருத்தமாய் வாழவேணும். குருமதம் = ப்ராபாகரமதம், குமாரிலன் மதம் = பாட்டமதம் “கொடியெறிந்துபோய்” என்று - அவ்வளவிலே நில்லாதே கைகழிந்திருக்கிற பாரிப்பையாகவுமாம். வந்தவாதிய ரென்றும் பாடம்சொல்லுவர் (௪௯)

(அ-கை) இனி இதர நிரஸநம்பண்ணியருளின ஸரமந்தீர, ஸ்ரீ பாஷ்யம் திருவாய்மொழி முதலான பகவத்விஷயங்களை வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பு தமக்காகர்ஷகமா யிருக்கையாலே, பாதாதிகேஸாந்தமாக வநுபவித்து இவையெல்லாம் தனித்தனியே நித்யமாய்ச் செல்லவேணுமென்று மங்களாஸாஸநம்பண்ணியருளுகிறார்

எண்சீர்க்கழி நெடியாசிரிய விருத்தம்

சீராருமெதிராசர் திருவடிகள்வாழி
திருவரையிற்சாத்திய செந்துவராடைவாழி
ஏராருஞ்செய்யவடி வெப்பொழுதும்வாழி
இலங்கியமுந்நூல்வாழி யிணைத்தோள்கள்வாழி
சோராததுய்ய செய்யமுகச்சோதிவாழி
தூமுறுவல்வாழி துணைமலர்க்கண்கள்வாழி
ஈராறுதிருநாமமணிந்த வெழில்வாழி
இனித்திருப்போடெழில் ஞானமுத்திரை வாழியே (௫0)

சீர் = கல்யாண குணங்களாலே, ஆரும் = பரிபூர்ணமான, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, திருவடிகள் = பரமபோக்யமாய் நமக்கு ஸ்ரீரோ பூஷணமாயிருக்கிற திருவடித்தாமரைகள், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்க வேணும், திருவரையில் = கடிப்ரதேசத்தில், சாத்திய = தரித்த, செந்துவராடைவாழி = ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே மிக்கசிவப்பையுடைத்தான காஷாயவஸ்த்ரம் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும், ஏராரும் = அ

(க) இரா-நூ-௫௮

பூகால் நிறைந்த, செய்யவடிவு = சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்கள விக்ரஹம், எப்பொழுதும் = ஸர்வகாலத்திலும், வாழி = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும் இலங்கிய முந்நூல்வாழி = வைதிகோத்தம மென்னுமத்தைத் திறம்பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமான மேகத்திலே மின்கொடி படர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே ப்ரகாஶிக்கிற ப்ரஹ்மஸூத்ரம் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இணைத்தோள்கள் வாழி = பொறிக்கப்பட்ட திண் சாங்கைகளாய், அதற்குமேல் மோக்ஷப்ரதாந தீக்ஷிதங்களாய், ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் மூழ்கி நோவுபடுகிறவர்களை உத்தரிக்கிற ஶக்தியை யுடைத்தாய், இப்படிக்கொடுக்கவு மெடுக்கவு மாம்படியான குணத்தாலே பணைத்து நெடிதாயிருப்பனவாய், அதுக்குமேலே வகுளதுளஸீ நளிநாக்ஷ மாலாலங்க்ருதமாயிருக்கிற பாஹுயுகளங்களானவை நித்ய மங்களமாயிருக்கவேணும் சோர்ந்த-துய்ய செய்ய-முக்கச்சோதிவாழி = அநுபாவ்யமாய், பகவத்ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆஶ்ரிதஸ்பர்ஶத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாஶ்ரித நிரஸநத்தில் அநாயாஸத்தாலும் அஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய், ஶோபாவஹமாயிருக்கிற, முகஜ்யோதிஸ்ஸானது நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், தூமுறுவல்வாழி = ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும் பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தாலுண்டானவாநந்தத்தாலும் பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியைப்ரகாஶிப்பிக்கிற பரிஶுத்தமான சிறுநகையும் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், துணைமலர்க்கண்கள்வாழி = ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாம் திருத்தத் திருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுமெப்போதும் கண்டுகளிக்குமதாய், காருண்யாம்ருத ப்ரஸாரண ஶீலமாய் ஆஶ்ரிதரை யம்மலங்களாக விழிக்குமென்னும்படி கடாக்ஷிக்கிற தவந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள் அழகுமாறுமல் நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும், ஈராறு திருநாமமணிந்த வெழில் வாழி = கீழ்ச்சொன்ன வெல்லாத்தையும் திறம்பெறுத்துவனவாய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீக்கு வர்த்தகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்தாப்போலே சிவந்த திருமேனியில் வெளியதான த்வாதஶோர்த்வபுண்ட்ரத்தா லுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும், இனிதிருப்போடு = பத்மாஸநஸ்தராயெழுந்தருளியிருக்கிற இருப்போடு, எழில் = உபயவேதார்த்த ப்ரகாஶகமாயிருக்கிற, ஞானமுத்திரை = பரதத்வபோத முத்திரையானது, வாழியே = நித்யமங்களமாயிருக்கவேணும் (௩௦)

(வ-ம்) ஆஶ்ரிதருக்கநுபாவ்யமான ஸ்வரூபரூபகுணங்களோடொவ்வியற வெல்லாத்தாலும் பரிபூர்ணராய், யதிகளுக்கு நாதரான வெம்பெருமானாருடைய (க) "அமரர் சென்னிப்பூ" என்னுமா

(க) திருக்குறு-௬

போலே (க)"இராமாநுச னடிப்பூ" என்று சொல்லப்படுமதாய், அத்
ஏவ பரமபோக்யமாய், நமக்குச் சிரோபூஷணமாயிருக்கிற திருவடிப்
போதுகள் போது செய்யாமல், ஏவம்விதாகாரத்தோடே நித்யமாய்ச்
செல்லவேணும் அதுக்குமேலே ஆறுபரகாரத்துக்காலேப் ப்ராப்தத்தாம
ஸ்வரூபத்துக்குத் தத்ஸாம்யமுண்டாகையாலே, (உ) "సీతా కాషాయవా
సినీ-ஸீதாகாஷாயவாஸிநீ" என்னும்படி பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹ
த்வ ஸூசகமாய் திருவரைப்பூத்தாப்போலே திருவரைக்கலங்காரா
வஹமாய், ஆதித்யனைப் பரிவேஷித்தாப்போலே திருவரையிலே
சூழ்ச்சாற்றி மிக்கசிவப்பையுடைத்தான திருப்பரிவட்டமும் நித்
யமாய்ச் செல்லவேணும், அதுக்குமேலே ஆஸ்ரிதருக்கு ஸுபாஸ்ர
யமாய், ஸௌந்தர்யாதிகளாலேமிக்கு புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய்,
(௩) "రూపమేవాస్యైతన్మహిమానమాచష్టే - ரூபமேவாஸ்யைதந்மஹி
மாநமாசஷ்டே" என்கிறபடியே, பரமாத்மராகம்புறம்பொசிந்தாப்
போலே சிவந்திருப்பதான திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், ஸர்வகாலத்
திலும், "నిత్యం నిత్యాకృతిధరం-நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம்" என்னும்
படி நித்யமங்களமாய்ச் செல்லவேணும்; அதுக்குமேலே வைதி
கோத்தமரென்னுமத்தை நிறம்பெறுத்துமதாய், ஸந்த்யாராக ரஞ்
ஜிதமானமேகத்திலே மின்கொடிபடர்ந்தாப்போலே திருமார்பிலே
ப்ரகாசிக்குமதாய் ப்ரஹ்மஸூத்ரவ்யாக்யாத்ருத்வத்யோதகமா யிரு
ப்பதான ப்ரஹ்மஸூத்ரமப்புநூலோடே நித்யமாயிருக்கவேணும்,

அதுக்கு அநந்தரம் †மிரண்டிடத்திலு மாவாய், (௪) "బాహు
చ్ఛాయామవష్టబ్ధో యస్యలోకో మహాత్మనః- பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்தோ
யஸ்யலோகோ மஹாத்மந:" என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் விஸ்ராந்தி
ஸாகியான பொற்கற்பகத்தினுடைய ஸாகைகளாய், அதஏவ மோக்ஷ
ப்ரதாநதீக்ஷிதங்களாய், விசேஷித்து நிமக்னோத்தரணசக்தியையுடை
த்தாய், இப்படி கொடுக்கவும் மீட்கவுமாம்படியான குணத்தாலே
புணைத்துமெடுத்தாயிருப்பனவைகளாய், (௫) 'தோளார் சுடர்த்திகிரி
சங்குடைச் சுந்தரன்' என்னும்படி, தோள்மேலொல்லாவிசக்ராம்பு
ஜங்களையுடைத்தாய், ஆதாஷகமான ஆழ்வார்களாலே அங்கிதமா
யிருப்பனவைகளாய், அதுக்குமேலே வத்துளதுளவநளிநாக்ஷமாலா

(க) இரா-நூ-௧௦௮
(உ)
(௩)
(௪) ரா-ஸு-௩-௯-௩௧
(௫) ஜ்ஞாநஸாரம்
† இரண்டிடத்திலுமுள்ளாய்

லங்கருதமாயிருக்கிற யுகளபாஹுக்களானவை, உக்தமான குணங்களோடே நித்யமாய்ச்செல்லவேணும், அதுக்குமேலே (௧) "ప్రహ్లాద ఇవ సౌమ్యస్తే ముఖం భా-ப்ரஹ்லாத இவ ஸௌம்யஸ்தே முகம்பாதி" என்றும், (௨) "முக்கசோதிமலர்ந்ததுவோ" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அநுபாவ்யமாய், பகவத்ஸாக்ஷாத்காரத்தாலும் ஆச்ரிதர்பக்கத்தில் ஹர்ஷத்தாலும் அநாச்ரிதநிரஸநத்தி லநாயாஸத்தாலு மஸங்குசிதமாய், நிர்மலமாய், சோபாவஹமாயிருக்கிற முகஜ்யோதிஸ்ஸும் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும்

அதுக்குமேலே (௩) 'సవిలాసస్మితాధారం బిభ్రాణం ముఖపఙ్కజమ్- ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் பிப்ராணம் முகபங்கஜம்" என்னும்படி ஒரு முகமாய்ச்சேர்ந்து, அந்த முகபத்மத்திலுடைய விகாஸமென்னும்படியாய், (௪) "நின்பன்னிலா முத்தந்தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து" என்கிறபடியே, ஆச்ரிதரக்ஷணத்தாலுண்டான வாநந்தத்தாலும், பகவதநுபவப்ரகர்ஷத்தா லுண்டான வாநந்தத்தாலும், பூவலர்ந்தாப்போலே ப்ரீதியை ப்ரகாசிப்பிக்கிற சாருஹாஸத்தாலுண்டான சந்த்ரிகையை ப்ரவஹிக்கிற ஸுஸ்மிதமு மப்படியே யென்றுமுள்ளதாயிருக்கவேணும் அதுக்குமேலே ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும், தாமிருந்ததிருந்தின ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையு மெப்போதும் கண்டு களிக்குமதாய், கருணைக்கு ப்ரஸ்ரவணசீலமாய், ஆச்ரிதரை யமலங்களாக விழிக்குமென்னும்படிக் கடாக்ஷிக்கிற, தவந்தவாரவிந்த ஸுந்தரமான திருக்கண்கள், செவ்விமாறாமல் நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்,

கீழுக்தங்களான விவற்றை யெல்லாவற்றையும் நிறம்பெறுத்துமவையாய், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீக்கு வாசகமாயிருப்பதாய், பொன்மலையின் பரிஸரமெங்கும் வெண்டாமரை பரப்புமாறப்பூத்தாப்போலே, சிவந்த திருமேனியிலே வெள்ளியதாய் ஊர்த்வதாஸ்ரயண ஸுசிதஸக்தியை யுடைத்தான த்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரதாரணத்தாலுண்டான ஸௌந்தர்யம் நித்யமாய்ச்செல்லவேணும் கீழுக்தமான வெல்லாத்துக்கு மதிஷ்டிகையாயிருந்த வந்தவதிஷ்டானஸக்தியாலே குத்ருஷ்டிகளாகிற குறும்பறும்படியாயு மாச்ரிதரக்ஷணத்துக்குறுப்பாயும், கேவல பகவதிச்சையாலே, (௫) "வைய

(௧) (௨) திருவாய்-௩-௧-௧ (௩) வி-பு-௫-௧௭-௨0.
(௪) திருவாய் ௯-௨-௫ (௫) திருவாய்-௪-௩-௧௧

மன்னி வீற்றிருந்து" என்னும்படி வ்யாவருத்தி தோற்ற, ஹம்ஸ ஸமூஹமத்யே ராஜஹம்ஸமானது ஸரஸமாக விஞ்சுமாபோலே, பரமஹம்ஸரானவர்களும், "ஸம்ஸேவிதஃ ஸம்யமிபிஃ" இத்யாதிப்படியே ராமாநுஜார்யவஶ்யராய இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோராயிருக்கிற முதலிகளெல்லாரும் ஸேவித்திருக்க இவர்கள் நடுவே (௧) "పద్మాసనోపవిష్టం-పరతత్త్వబోధముద్ర-பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பரதத்வபோதமுத்ரம்" என்னும்படி, பத்மாஸநஸ்தராய் எழுந்தருளியிருக்கிற விருப்போடே, உபயவேதாந்தார்த்தப்ரகாசகமாய உந்நிதரபத்மஸ்வபகமாயிருக்கிற ஜ்ஞாநமுத்திரையானது, காதாசித்கமன்றிக்கே ஸதாதநயோக்யமாம்படி வாழக்கடவதாகவேணும் (௨) "அன்னமதாயிருந்தங்கறநூலுரைத்த" என்னக்கடவதிறே †"தேரார்ந்துய்ய செய்ய முக்கச்சோதி" என்றும் பாடம் சொல்லுவர், "ஸ்ரீமத்தத்தங்க்ரியுகளம்" என்னுமாப்போலே, சீருமென்கிறதைத் திருவடிகளுக்கு விசேஷணமாக்கவுமாம் எதிராசருடைய திருவடிகளாகையாலே *வாயி-ல்வவ்ஞஜநாங்கிவத-பாதத்திவ்வயஞ்ஜநாங்கிதமாயிறே யிருப்பது (௩௦)

(அ-கை) அஸக்ருதாவருத்தி அபேக்ஷார்த்தாயமாகையாலே மீளவு மாதராதிசயத்தாலே, பாஹ்யகுத்ருஷ்டிநிரஸநம்பண்ணி யந்நினமைக்கும், மற்றும் லோகோபகாரகங்களாகச் செய்தருளின வைபெல்லாத்துக்கும், மங்களாசாஸனம்பண்ணியருளுகிறார் கீழ்ப்பாட்டுவிக்ரஹபரம் இப்பாட்டு ஸ்வரூபபரம்

அறுசமயச்செடியதனை யடியறுத்தான்வாழியே
அடைந்துவருங் குதிட்டிகளை யறத்துறந்தான் வாழியே
செறுகலியைச்சிறிதுமறத் தீர்த்துவிட்டான் வாழியே
தென்னரங்கர்செல்வமுற்றுந் திருத்திவைத்தான்வாழியே
மறையதனில் பொருளனைத்தும் வாய்மொழிந்தான் வாழியே
மாறனுரைசெய்த தமிழ் மறைவளர்த்தோன் வாழியே
அறமிகுநற்பெரும்பூதூ ரவதரித்தான் வாழியே
அழகாருமெதிராச ரடியிணைகள் வாழியே (௩௧)

அறுசமயச்செடியதனை = பாஹ்யங்களான ஷண்மதங்களாகிற வருக்ஷங்களை, அடியறுத்தான் வாழியே = மூலச்சேதநம் பண்ணினவர் நித்ய

(௧) பராங்குசாஷ்டகம் (௨) தி. மொ-௧௧ ௫-௮ † தோரார்த.

மாக வாழ்ந்தருளவேணும், அடர்ந்துவரும் = கூட்டமாய்க்கூடி மேலிட்டு வருகிற, குதிட்டிகளை = "நான்மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமாண்டனர்" என்கிறபடியே வேதத்தில் குறும்புசெய்கிற இவர்களை, அறத் துரந்தான் வாழியே = ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும், செறுகலியை = "அறுசமயம்போனது பொன்றி யிறந்தது வெங்கலி" என்கிறபடியே, இவைதனக்கெல்லாம் ஹேதுவாய் லோகமெங்கும் காடமாய் மூடிவருகிற கொடியகலியை, சிறிதும் = லேசமும், அற = இல்லாதபடி, தீர்த்துவிட்டான் வாழியே = போக்கடித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், தென்னரங்கர் = ஸௌந்தர்ய பூர்ணரான பெரியபெருமாளுடைய, செல்வமுற்றும் = திருச்செல்வமெல்லாவற்றையும், திருத்திவைத்தான்வாழியே = கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருள வேணும், மறையதனில் = வேதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிற, பொருளனைத்தும் = ஸகலார்த்தங்களையெல்லாம், வாய்மொழிந்தான்வாழியே = ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண வருளிச்செய்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், மாறன் = நம்மாழ்வார், உரைசெய்த = அருளிச்செய்த, தமிழ்மறை = திராவிடவேதத்தை, வளர்த்தோன் வாழியே = வர்த்திப்பித்தருளினவர் நித்ய மங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும் அறமிகு = அதில் தாத்பர்யமான ஸாரஜ்ஞகிராமம் ஜகத்திலே விருத்தியடைய, நற்பெரும்பூதூர் = விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே, அவதரித்தான் வாழியே = திருவவதரித்தவர் நித்யமங்களமாய் வாழ்ந்தருளவேணும், அழகாரும் = ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற, எதிராசர் = எம்பெருமானாருடைய, அடியிணைகள் வாழியே = ஸர்வ ஶரண்யமான சரணயுகளங்கள் நித்ய மங்களமாய்ச் செல்லவேணும் (௩௧)

(வ-ம்) (௧) ' శాక్యోలూక్యాక్షపాదక్షపణకకపిలపతంజలిమతానుసారిణః- சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணக சபிலபதஞ்ஜலி மதாநுஸாரிண:" என்கிறபடியே, பாஹ்யஷண்மதங்களாகிற மூடிக்கிடக்கிற செடிக்களை மூலச்சேதம் பண்ணியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருள வேணும் மேலிட்டுவரும் குத்ருஷ்டிகளை (௨) "நான் மறையும் நிற்கக்குறும்புசெய் நீசருமாண்டனர்" என்கிறபடியே, ஸவாஸநமாகத் துரத்தியருளினவர் நித்யமாக வாழ்ந்தருளவேணும் (௩) "அறுசமயம்போனது பொன்றியிறந்தது வெங்கலி" என்கிற படியே, இவைதனக்கெல்லாம் ஹேதுவாய், லோகமெங்கும் காட(ாத)மாய் மூடிவருகிற கலியை, அல்பாவஶேஷமுமில்லாதபடி மு

---

(௧) வேதார்த்தஸங்க்ர (௨) இராநூ-௧௩ (௩) இரா-நூ-௪௧

டித்துவிட்டவர், வாழ்ந்தருளவேணும். அநந்தரம் "ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவா மநுதிநம் ஸம்வர்த்தய – ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமநுபத்ரவா மநுதிநம் ஸம்வர்த்தய" என்கிறபடியே, பெரியபெருமாளுடைய திருச்செல்வமெல்லாம் கட்டளைப்படும்படி பண்ணியருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும்.

அதுக்குமேலே ப்ரமாணத்தில் வந்தால் வேதத்தில் விப்ரதிபத்தி போக்கினவளவன்றிக்கே, வேதாந்தார்த்தமெல்லாம், ஸ்ரீபாஷ்யரூபேண அருளிச்செய்தவர் வாழ்ந்தருளவேணும். அதுக்குமேலே ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியை, (க) "வளர்த்தவிதத்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்தருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும். அதின் தாத்பர்யமான ஸாரஜ்ஞத்தரமம் ஜகத்திலே வர்த்திக்க விலக்ஷணமான ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே யவதரித்தருளினவர் வாழ்ந்தருளவேணும். ஸௌந்தர்யாதிகளாலே பூர்ணராயிருக்கிற எம்பெருமானாருடைய ஸர்வஸ்வமான சரணயுகளங்கள் நித்யமாகவாழவேணும். அழகாருமை—அடியிணைகளுக்கு விசேஷணமானபோது இரண்டு தாமரைப்பூவை நிறுத்து வைத்தாற்போலே யிருக்கிற சோதிப்பழமையும், ஸ்வதஃ உண்டான ஸௌந்தர்யத்தையும் சொல்லுகிறதாகவுமாம். அறம்மிகுநல் பெரும்பூதூர்' என்று பாடஞ்சொல்லுவர் அப்போது (உ) 'இராமானுசன் மிக்கபுண்ணியன்" என்கிற தர்மத்தை அதிகமாக உடைத்தென்னவுமாம். வாழியென்பது மங்களச்சொல். (௫௧)

(அ-கை) கீழ்ச்சொன்ன பெரும்பூதூர் அவதரித்தாரென்று ப்ரஸ்துதமான திருவவதார திருநக்ஷத்ரவைபவத்தை ப்ரீதியாலே பேசி அநுபவித்தருளுகிறார்.

சங்கரபாற்கரயாதவ பாட்டப்பிரபாகரர் தங்கள்மதம்
சாய்வுறவாதியர் மாய்குவரென்று சதுர்மறை வாழ்ந்திடுநாள்
வெங்கலி யிங்கினி வீறுநமக்கிலை யென்றுமிகத்தளர்நாள்
மேதினி நஞ்சுமை யாறுமெனத் துயர்விட்டு விளங்கியநாள்
மங்கையராளி பராங்குசமுன்னவர் வாழ்வு முளைத்திடுநாள்
மன்னிய தென்னரங்காபுரி மாமலை மற்றுமுவந்திடுநாள்

(க) திருவாய்மொழித்தனியன் (உ) இரா. நூ. ௯௬

செங்கயல்வாவிகள் சூழ்வயல் நாளும் சிறந்த பெரும்பூதூர்
சீமானிளையாழ்வார் வந்தருளியநாள் திருவாதிரைநாளே (௫௨)

சங்கர = சங்கரன் மதம், பாஸ்கர = பாஸ்கரன் மதம், யாதவ = யாதவ ப்ரகாசன் மதம் பாட்ட = பாட்ட மதம், ப்ரபாகரர் தங்கள் மதம் = ப்ரபாகரன் மதம், (இவையெல்லாம்) சாயவுற = நாசத்தை யடையா நிற்கையில், வாதியர் = வாதியர்களான சங்கராதிகளும், மாய்குவரென்று = ஜயமின்றி நசிப்பார்களென்று, சதுமறை = நாலு வேதங்களும், வாழ்ந்திடுநாள் = ஆத்த ப்ரௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தாய் அபிவ்ருத்தமாம் திவஸம், வெங்கலி = க்ரூரமான கலியும், இங்கினி வீறுமகிலையென்று = இவ்விடத்தி லினி நமக்கு ஸாம்ராஜ்யம் பண்ண ஸக்யமன்றென்று, மிகத் தளர்நாள் = மிகவும் நிலைகுலைந்திருக்கப்பண்ணுவதான திருநக்ஷத்ரம், மேதினி = பூமியும், நம் சுமை = நம் தலைச்சுமை, ஆறுமென்ன = கழியுமென்று, துயர்விட்டு = துக்கத்தைவிட்டு, விளங்கியநாள் = ப்ரகாசியாநிற்கிற திருநக்ஷத்ரம், (இனி பூமியிலுண்டான ஆசசாஸ்தலங்களை யாதரிக்குமவர்களாகையாலே) மங்கையராளி = திருமங்கையாழ்வாருடையவும், பராங்குச = நம்மாழ்வாருடையவும் முன்னவர் = மற்ற பூர்வாசார்யர்களுடையவும், வாழ்வு = ஸம்பத்து, முளைத்திடுநாள் = அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம், மன்னிய = பெரியபெருமாள் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, தென்னரங்காபுரி = அழகிய அரங்கமாநகரமும், மாமலை = பெரிய திருமலையும், மற்றும் = மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், உவந்திடுநாள் = ஆநந்திக்கும் திருநக்ஷத்ரம் செங்கயல் வாவிகள் = சிவந்தழகிய மத்ஸ்யங்களையுடைய தடாகங்களால், சூழ் = சூழப்பட்டிருக்கிற, வயல் = விளைவயல்களிலே, நாளும் = நித்யமாக உண்டான, சிறந்த = நகராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, பெரும்பூதூர் = ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதார ஸ்தலமாகவுடைய, சீமானிளையாழ்வார் = ஸ்ரீமானாய இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தை யுடையரான எம்பெருமானார், வந்தருளியநாள் = வந்தவதரித்தருளின திநம், திருவாதிரைநாளே = திருவாதிரைத் திருநக்ஷத்ரம், (இதுவுமொருநாளே! "ஸ்ரீமாநாவிரபூத் பூமௌ ராமாநுஜ திவாகர" என்னக்கடவதிறே) (௫௨)

(வ-ம) விசேஷணத்தை இல்லைசெய்வாரும், விசேஷ்யத்தை இல்லைசெய்பவருமாய் இப்படி வி([illegible])பாகத்வயத்ருஷ்டிகளாய்க் கொண்டு வேகார்த்தாபலாபம் பண்ணுகிறவர்களாகையாலே, வைதிகத்தாமம் தலைசாயும்படி வந்து கிட்டியிருக்கிறவாதியர்களான சங்கராதிகளுடைய மதம் நாசத்தை யடையுமென்று நாலுவகைப்பட்ட வேதமானது ஆத்தப்ரௌஷ்கல்யத்தை யுடைத்தாய் அபி(வி)ருத்தமாம் திவஸம்

(௬) "கலியும் கெடுங்கண்டு கொள்மின்" என்று சொல்லுகிறபடியே, க்ரூரமான கலியானது இவ்விடத்தில் இனி நமக்கு ஸாமர்த்யமில்லை யென்று மிகவும் நிலைகுலைந்து நிற்கப்பண்ணுகின்ற திருநக்ஷத்ரம் கலியும், கலிகார்யமான குத்ருஷ்டிகளும் போகையாலே, "விச்வம்பரா புண்யவதீ ப்ரபவம்பரா புண்யவதீ" என்றும், (௨) "தவந்தாரணிபெற்றது" என்று சொல்லுகிறபடியே, பூமியானது, நம் தலைச்சுமை கழியுமென்று துக்கத்தை விட்டு ப்ரகாசியாநிற்கிற திருநக்ஷத்ரம், இனி பூமியிலுண்டான வாசஸ்தலங்களை யாதரிக்குமவர்களாகையாலே, திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான திருமங்கையாழ்வார், பராங்குசர் (ஸ்ரீ) தேயரான நம்மாழ்வார் முதலானவர்களுடைய ஸம்ருத்தி அங்குரிக்கும் திருநக்ஷத்ரம்

அதுக்குமேலே, பெருமாள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிறகோயில், (௩) "அருவிசெய்யாநிற்கும் மாமலை" என்று சொல்லப்படுவதான பெரிய திருமலை, மற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களும், ஸ்வஸ்வ ஸம்ருத்தியையடைவுதோமென்று, ஹர்ஷிக்கும் திருநக்ஷத்ரம் இதுக்கெல்லாமடியாய், (௪) "அங்கயல்பாய்வயல்" என்னுமாபோலே, செவ்வந்தழுவிய கயல்களையுடைத்தான வாவிகளாலே சூழப்பட்டிருக்கிற விளைவயல்களினாலே நித்யமாகவுண்டான நகராலங்காரங்களை யுடைத்தாயிருக்கிற, ஸ்ரீபெரும்பூதூரை அவதாரஸ்தலமாகவுடைய ஸ்ரீமானுப, இளையாழ்வாரென்று நிரூபகத்தையுடையரானவெம்பெருமானார் அவதரித்தருளின திவஸம் திருவாதிரைதிருநக்ஷத்ரம்

இதுவொருநாளே! "ஸ்ரீமாந் ஆவிரபூத் பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:-ஸ்ரீமாநாவிர்பூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:' என்னக்கடவதிறே - "தென்னரங்காபுரிமாமலைமற்றும் முவந்திடுநாள்" என்கிறதுக்கு, கதஸ்தரான ஜீவேச்வரர்கள் ஹர்ஷிப்பார்களென்றபடி, மன்றல் =பொருந்தலும், நிலைப்பாடும் ஆறுதல் = சமித்தல் (௫) "உன நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே யல்லும்பகலும் மருமபடிநல்க" என்கிறபடியே, இவருக்கு தத்வாசகமான திருநாமங்களதானதுபாவ்யங்களாயிருக்கையாலே, எதிராசனென்றும், இராமானுச

(௧) திவாய் ௫ ௨ ௧ (௨) இரா நூ சடு (௩) திருவி-
(௪) இரா-நூ-௪ப (௫) இரா-நூ-தனியன்

னென்றும், எம்பெருமானாரென்றும், இளையாழ்வாரென்று மநுஸந்தித்தருளினார் (௫௨)

(அ-கை) கீழ் ப்ராஸங்கிகமாய் வந்த மங்களாஶாஸநத்திலே மண்டியநுபவித்து, "ప్రాసఙ్గికం పరిసమాప్య ప్రకృతమనుసరతి-ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி" என்கிறபடியே, மீளவும் ப்ரக்ருதத்திலே இறங்கி, ஸர்வலோகத்திலேயுண்டான ஸர்வதுரிதங்களும் போம்படியவதரித்து ரக்ஷித்தருளினாப்போலே, அடியேனுடைய வஜ்ஞாநத்தைப்போக்கி யடிமைகொண்டஸ்வாமியானவரே! அடியேனுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிபந்தநமாயுண்டான தேஹஸ்திதி தத்விமோசந காலாதிநியமங்களையெல்லாமறிந்தருளும் ஸர்வஜ்ஞரானதேவர், அஜ்ஞனானவடியேனை விலக்ஷணமானதேசத்தி லாரோஹிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாகில், விளம்பித்திருக்கிறதுக்கு ஹேதுவேதென்று அவர் தம்மையே கேட்கிறார் (௫௨)

இன்னமெத்தனைகாலமிந்த வுடம்புடனியானிருப்பன்
இன்னபொழுதுடம்பு விடுமின்னபடியதுதான்
இன்னவிடத்தே யதுவுமென்னு மிவையெல்லாம்
எதிராசா நீயறிதி யானிவையொன்றறியேன்
என்னையினியிவ்வுடம்பை விடுவித்துன்னருளால்
ஏராருமவைகுந்தத்தேற்ற நினைவுண்டேல்
பின்னைவிரையாமல் மறந்திருக்கிறதென்பேசாய்
பேதைமைதீர்த்தென்னையடிமைகொண்டபெருமானே (௫௫)

இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைகாலம் = எவ்வளவுகாலம், இவ்வுடம்புடன் = ஹேயமான இந்த தேஹத்தோடே, யானிருப்பன் = இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனிருப்பேன், இன்னபொழுதுடம்புவிடும் = இன்னகாலத்திலே தேஹம்விடும், இன்னபடி = இன்ன ப்ரகாரத்திலே, அதுதான் = அந்த தேஹவியோகந்தான், இன்னவிடத்தே = இன்னஸ்தலத்திலே, அதுவும் = அந்த தேஹவிமோசநமாம், என்னுமிவையெல்லாம் = என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயறிதி = ஸர்வஜ்ஞரான தேவர் அறிந்தருளுவீர், யான் = அஜ்ஞனானவடியேன், இவையொன்றறியேன் = இவற்றில் லேசதேசமுமறியேன், (ஆனபின்பு) பேதைமைதீர்த்து = அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி, என்னை = அடியேனை, அடிமைகொண்டபெருமானே = ஆட்கொண்டஸ்வாமீ! என்னை =

இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிருக்கிற வடியேனை, இனி - உன்னருளால்=இனி தேவர்கிருபையாலே, இவ்வுடம்பை விடுவித்து= இச்சரீரத்தை விடுவித்து, ஏராரும்=திவ்யாலங்கார பரிபூர்ணமான, வைகுந்தத்தேற=பரமபதத்திலேயேற்ற, நினைவுண்டேல் = திருவுள்ளமுண்டாகில், பின்னை=அநந்தரம், விரையாமல்=த்வரியாமல்,மறந்திருக்கிறதென்=நிருத்யோகராய் விஸ்மரித்தெழுந்தருளி யிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? பேசாய்=அத்தை யருளிச்செய்தருளீர் (௧௧)

(வ-ம) தவத்ஸம்பந்தஜ்ஞாநஸூந்யதையாகிற மௌர்க்க்யத்தைப்போக்கி, சேஷபூதனானவடியேனை, (௧) "வினையேனையுனக்கடிமையறக்கொண்டாய்" என்கிறபடியே, சேஷத்வாநுகுணமாக தாஸ்யத்தைக்கொண்டருளின ஸ்வாமியானவரே! இன்னமெத்தனைகாலாவதி இந்தஹேயமானதேஹத்தோடே, இதில் பொருத்தமற்றிருக்கிற நானிருப்பன, "இன்னகாலத்திலே தேஹம் முக்தமாம், இன்னப்ரகாரத்தாலே இந்த தேஹவிமோசநம், இந்த ஸ்தலத்திலே" என்று சொல்லப்படுகிற விவையெல்லாம், எதிகளுக்கு நாதராய், ஸர்வஜ்ஞானதேவர் அறிந்தருளுவீர். அஜ்ஞனான நானிவற்றிலேகதேசமு மறியேன்

ஆனபின்பு, இத்தேஹத்தோடே பொருத்தமற்றிருக்கிறவென்னை, இனிதேவர் க்ருபையாலே இச்சரீரத்தை விடுவித்து, திவ்யாலங்காரபரிபூர்ணமான பரமபதத்திலே ஏற்றத் திருவுள்ளமுண்டாகில், அநந்தரம், (௨)"விண்ணுலகம் தருவானாய் விரைகின்றான்" என்கிறபடியே த்வரியாமல் நிருத்யோகராய், விஸ்மரித்தெழுந்தருளியிருக்கிறதற்கு ஹேதுவேது? அத்தை யருளிச்செய்தருளீர் தேவர்க்கு க்ருபையுண்டாயிருக்க விளம்பஹேதுவான ஸாதநமித்தலையி லில்லையாயிருக்க, காலவிளம்பம் கார்யமென்னென்று கருத்து, "அமர்ந்திருக்கிற தென்பேசாய்" என்றுபாடஞ்சொல்லுவார் நினைவுண்டேலென்று, விதத்வத்தைக்கிறதாகவுமாம் (௩௩)

(அ-கை) நமக்கு க்ருபையுண்டானாலும், எத்தனை த்யாவான்களையும், நிர்க்கருணராம்படி பண்ணுமதான உம்முடைய ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்கள் கிடந்ததேயென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, (௩)"ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி ஸாவபாபேபயோமோக்ஷயிஷயாமி"

(௧) திருவாய் ௭ ௬-௧ (௨) திருவாய்-௧0 ௩ ௩ (௩) கீ-௧௮-௬௬

என்கிற ஸர்வேஶ்வரன், தேவர்க்கு விதேயனன்றோ? ஆகையாலே, க்ருதக்நனான நான் பாபபலங்களைப் புஜியாமல், முக்தனாம்படி பண்ணவேணுமென்கிறார்.

முன்னைவினை பின்னைவினை ஆரத்தமென்னும்
  மூன்றுவகையான வினைத்தொகையைத் துமியானே
என்னையடைந்தோர் தமக்குக் கழிப்பனென்னும் அரங்கர்
  எதிராசா நீயிட்ட வழக்கன்றோ சொல்லாய்
உன்னையல்லதறியாத யானிந்த வுடம்போ
  டுழன்று வினைப்பயன் புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ
என்னுடைய விருவினையை யிறைப்பொழுதில் மாற்றி
  ஏராரும் வைகுந்தத்தேற்றி விடாய் நீயே (௫௪)

முன்னைவினை = பூர்வாகம், பின்னைவினை = உத்தராகம், ஆரத்தம் = ப்ராரப்தம், என்னும் = என்று சொல்லப்படுகிற, மூன்றுவகையான = மூன்று ப்ரகாரங்களான, வினைத்தொகை = பாபஸமூஹங்கள், அனைத்தும் = அகிலத்தையும், யானே = ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனான நானே, என்னை = வாத்ஸல்யாதி குணவிசிஷ்டனான வென்னை, அடைந்தோர் தமக்கு = அநந்யசரணராய் சரணவரணம் பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு, கழிப்பனென்னும் = அப்படிப்பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப் போக்குவனென்றருளிச்செய்த, அரங்கர் = திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! நீயிட்டவழக்கன்றோ = தேவருக்கு விதேயரன்றோ? சொல்லாய் = அருளிச்செய்ய வேணும், (இவ்வர்த்தம் யதார்த்தமென்னுமது தேவரருளிச்செய்யலாகாதோ?) உன்னையல்லது = (இப்படி ஈஶ்வரவஶீகாரத்தையுடைய) தேவரையொழிய, அறியாத = வேறொரு ரக்ஷகனையுமறியாத, யான் = அடியேன், இந்தவுடம்போடு = இச்சரீரத்தோடு, உழன்று = பொருந்தி அதுவேயாத்ரையாக விருந்து, வினைப்பயன் = தத்கார்யமான பாபபலங்களை, புசிக்கவேண்டுவதொன்றுண்டோ? அநுபவிக்கவேணுமென்றொரு நிர்ப்பந்தமுண்டோ? என்னுடைய = அடியேனுடைய, இருவினையை = ப்ரபலபாபத்தை, இறைப்பொழுதில் = க்ஷணகாலத்திலே, மாற்றி = ஸவாஸநமாகப் போக்கி, ஏராரும் = அழகுநிறைந்துள்ள, வைகுந்தத்தேற்றிவிடாய் = வைகுந்தமாநகரத்திலேற்றி விட்டருளீர், நீயே = தேவரீரே யென்கிறார்) (௫௪)

(வ-ம) "పూర్వాఘముత్తరాఘఞ్చ సమారబ్ధమఘంతథా - பூர்வாசமுத்தராகஞ்ச ஸமாரப்தமகந்ததா" என்கிறபடியே, பூர்வாகமுத்தராகமாரப்தமென்று சொல்லப்படுகிற, வாகத்ரயமான பாபஸமூஹங்க

ளான வெல்லாவற்றையும், (க) "మామేకం శరణం వ్రజ, అహం త్వా సర్వ పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి-மாமேகம் சரணம்வ்ரஜ, அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷனுய்க்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ விசிஷ்டனுனநானே, வாத்ஸல்யாதி குணவிஶிஷ்டனுனவென்னை அநந்யஶரணராய் ஶரணவரணம்பண்ணின ப்ரபந்நரானவர்கள் தங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வகிலபாபத்தையும் ஸவாஸநமாகப்போக்குவனென்ற ருளிச்செய்த செம்மையுடைய திருவரங்கரான பெரியபெருமாள், எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (உ) 'వశ్యస్సదా భవతి తే-வஶ்யஸ்ஸதாபவதிதே" என்கிறபடியே தவத்தீ(దధీ)நரன்றோ? இவர் தத்தம் யதார்த்தமென்னுமதுதேவர் தாமருளிச்செய்யலாகாதோ? இப்படி ஶஶ்வர வஶீகாரத்தையுடைய தேவரையொழிய, வேறொரு ரக்ஷகாந்தரமறியாதே அநந்யகதியாயிருக்கிறநான் இந்தத்தேஹத்தோடேபொருந்தி அதுவே யாத்ரையாகவிருந்து, தத்கார்யமான பாபபலங்களை புஜிக்கவேணுமென்றொருநிர்ப்பந்தமுண்டோ? பாபங்களுக்குமெனக்குமென்ன ஸோத்திபுண்டு? இப்படியானபின்பு என்னுலே அநுபாவ்யமாயிருக்கிற பாபல்காமங்களை, (ங) "கடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண்" என்கிறபடியே க்ஷணகாலத்திலேஸவாஸநமாகப் போக்கி நான் தரைக்கிடைகிடவாமல் ஏர்கொள்வைகுந்தமாநகரத்திலே தவத்தேகபரமாயற்றபின்பு ஏற்றிவிட்டருளீர் ஏர் = அழகு ஆர்தல் = மிகுதி (௩௪)

(அ-கை) அடியேனுடைய ஸகலப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி, ரக்ஷித்தருளுகையிலே யத்நம்பண்ணியருளுகிறதேவர், கருணையாலே நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள ஸங்கல்பித்திருக்க, அதை யு † மதிக்ரித்துப்போவதான வென்னுடைய ருசிவிரோதியாயிருக்கிற விந்த்ரியபாரவஶ்யத்துக் கடியானபாபங்களைப்போக்கி, தவதேகமநாவாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறார்

அருளாலேயடியேனை யபிமானித்தருளி
அநவரதமடிமைகொள்ள நினைத்து நீயிருக்க
மருளாலேபுலன்போக வானசெய்புமென்றன்
வல்வினையை மாற்றியுன்பால் மனம்வைக்கப்பண்ணுய்

(க) கீ-௧அ-௬௬ (உ) யதிராஜவிம்ஶதி (ங) திருவாய் க-சு க0
† அதிக்ரமிச்சு

தெருளாரும் கூரத்தாழ்வானும் அவர் செல்வத்
திருமகனார் தாமும் அருளிச்செய்த தீமைத்
திரளான அத்தனையுஞ் சேரவுள்ள என்னைத்
திருத்தி உய்யக்கொள்ளும் வகை தேருமெதிராசா (௫௫)

அருளாலே = கிருபையாலே அடியேனையபிமானித்தருளி = அடியேனை அங்குற்றைக்கு அநந்யார்ஹனாம்படி அபிமானித்தருளி, அநவரதம் = நிரந்தரம், அடிமைகொள்ள = நித்யகைங்கர்யம் கொண்டருள, நினைத்து நீயிருக்க, = தேவர் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்க, மருளாலே = அதனையறியவொட்டாத அஜ்ஞானத்தாலே, புலன் = இந்த்ரியங்களினுடைய, போக = விஷயபோகங்களை வாஞ்சை செய்யும் = அபேக்ஷிக்கின்ற, என்றன் = அடியேனுடைய, வல் = ப்ரபலமான, வினையை = கர்மங்களை, மாற்றி = அதிலின்றும் முகம் மாற்றப்பண்ணி, உன்பால் = தேவர் விஷயத்தில், மனம்வைக்க = மநஸ்ஸு வைக்கும்படி, பண்ணும் = பண்ணியருளவேணும், தெருளாரும் = ஜ்ஞானபரிபூர்ணரான, கூரத்தாழ்வானும் = ஸ்ரீகூரேசரும், அவர் செல்வத்திருமகனார்தாமும் = அவர் திருவயிற்றிலே அவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையரான பெரியபட்டரும், அருளிச்செய்த = தந்தம் க்ரந்தங்களிலே அருளிச்செய்த, தீமைத்திரளான = பாபஸமூஹங்களான, அத்தனையும் = எல்லாவற்றையும், சேரவுள்ள = சேரவுண்டான, என்னை = அடியேனை, திருத்தி = செயல் நன்றாகத்திருத்தி, உய்யக்கொள்ளும் = உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணியருளும், வகை = ப்ரகாரத்தை, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! தேரும் = சிந்தித்தருளும் (௫௫)

(வ்யா) (௧) "కూరనాథభట్టాఖ్య దేశికవరోక్త సమస్తనైచ్యమ్, అద్యాస్త్యసంకుచితమేవ-கூரநாதபட்டாக்ய தேசிகவரோக்த ஸமஸ்தநைச்யம் | அத்யாப்யஸங்குசிதமேவ" என்கிறபடியே, ஜ்ஞானபரிபூர்ணரான கூரத்தாழ்வானும், அவர் திருவயிற்றிலே அவதரிக்கும்படியான ஸ்ரீயையுடையராய், அதடியாக, (௨) "శ్రీరంగరాజకమలాపదలాలితత్వమ్-ஸ்ரீரங்கராஜகமலாபதலாளிதத்வம்" என்னும்படி, ஸ்ரீமத்குமாரரான பெரியபட்டர் தாமும் ஸ்வஸ்வக்ரந்தங்களை (௩) "బుద్ధ్వాచనోచ-புத்வாசநோச" (௪) "అతిక్రామన్నాజ్ఞామ్-அதிக்ராமந்நாஜ்ஞாம்" இத்யாதிகளாலே அருளிச்செய்த பாபஸமூஹங்களானவை யொன்றொழியாமல் எல்லாஞ்சேரவுண்டான என்னை (௫) "செயல் நன்றாகத்திருத்திப் பணிகொள்வான்" என்னும்படி, திருத்தி உஜ்ஜீவிக்கப்பண்ணி

(௧) யதிராஜவிம்ஶதி (௨) ர-ஸ்த-௩-௧௭ (௩) வர-ஸ்த-௭௧
(௪) ர-ஸ்த (௫) கண்ணி-௧௦

க்கொண்டருளும் ப்ரகாரம் சிந்திக்கருளுமவரே! தேவருடைய கேவலக்ருபையாலே, அடியேனை அங்குறைகைக்கு யோக்யனாக்குமபடி யபிமானித்தருளி நிரந்தரம் நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருள தேவர் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அதையறியவொட்டாத வஜ்ஞானத்தாலே, (௧) “[illegible]-ஶப்தாதிபோகருசிரந்வஹமேததே ஹா” என்கிறபடியே, இந்த்ரியபரிச்சின்னங்களான விஷயபோகங்களிலே வாஞ்சையைப்பண்ணும் என்னுடைய வநிவார்யமான பாபலகாமங்களை, அதில் நின்றும் முகமாறப்பண்ணி, (௨) “தன்பால் மனம்வைக்கத்திருத்தி” என்கிறபடியே, ப்ராப்தஶேஷியான தேவர்விஷயத்திலே மநஸ்ஸைவைக்கும்படி பண்ணியருளவேணும் யதார்வயமாக யோஜிக்கவுமாம் (௩௫)

(அ-கை) “மருளாலே புலன்போகவாஞ்சைசெய்யு மென்றன் வல்வினையைமாற்றி” என்றபின்பு மனவந்தேயாட்க காணவகப்பாலே, அதபர்த்தஹேதுபமாயிருக்கிற விஷயாநுபவஸங்கவாஞ்சையானது அடியேனுடைய மநஸ்ஸை, பலாத்காரத்தோடே தான் மேலிடா நின்றது. அதுக்குஹேது வாஸநாகாமங்க ளின்னதென்றறியே னென்கிறார்

நேரிசை வெண்பா

‡வாசனையி லூற்றமோ மாளாதவல்வினையோ
ஏதென்றறியே னெதிராசா—நீதாகும்
ஐம்புலனிலாசை யடியேன் மனந்தன்னை
வன்புடனே தானடருமவந்து (௩௬)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீதாகும் = இவ்வாத்மாவுக்கு அத்யந்தம் பொல்லாங்காயிருக்கிற, ஐம்புலனில் — பஞ்சேந்த்ரிய பரிச்சிந்நமான விஷயஸங்கங்களில், ஆசை = அபேக்ஷையானது, அடியேன் = அடியேனுடைய, மனந்தன்னை = மநஸ்ஸை, வன்புடனே = பலாத்காரத்தோடே, தானவந்து = தானே மேலிட்டுவந்து, அடரும் = மேலிடாநின்றது விஷயங்களில் மூட்டுவதாகத் தான் மேலிடாநின்றது, (இந்த ருசிக்கு ஹேது) வாசனையில் = அநாதிபாபவாஸனையிலே பற்றியிருக்கிற, ஊற்றமோ = த்ராட்யமோ, மாளாத = ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாத அநுபவவிநாஶ்யமாதலன்றிக்கே யிருப்பதான, வல்வினையோ = அடியேனுடைய பாபலகாம

(௧) யதிராஜவிம்ஶதி. (௨) தி-வாய-௧ ௫ ௧௦. ‡ வாதனை.

மோ, ஏதென்று = ஏதுவென்று, அறியேன் = அறிகிறிலேன், (இதுக்குக் காரணமென்னதென்றறிந்து அத்தை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணுமென்று கருத்து) (ரு-க)

(வ்-ம்) இவ்வார்த்தமாவுக்கக்கயந்தம் பொல்லாங்குதானுயிருக்கிற (க) "ஐங்கருவிக்கண்டவின்பம்" என்னும்படி இந்த்ரியபரிசின்னமான விஷயஸங்கங்களிலபேக்ஷை (உ) "ஹரந்தி ப்ரஸபம் மந:-ஹரந்திப்ரஸபம் மந:" என்கிறபடியே, தேவர் திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கிற வடியேனுடைய மனஸ்ஸை மேல் விழுந்துவந்து, பலாத்காரத்தோடே விஷயங்களிலே மூட்டுவதாகத்தான் மேலிடாநின்றது இந்த ருசிக்கு ஹேது (ங) "ஸர்வ்யாஸு வாத்ருத்திமஸுஷ்வபி ப்ரயோ ஹம் மா ப்ரஸாத மேம இவர்யாத்" ஸர்வாஸநாதாடிமத்ஸஸங்கந்தரியோத்தம ஹாதும் நமே மதிரலம் வர்த்தாதிராஜ" என்கிறபடியே அநாதிபாபவாஸனையிலே பற்றியிருக்கிறதாட்டமோ? அன்றிக்கே (ச) "மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ" என்னும்படி அதுக்குமடியா யநுபவவிநாஶ்யமாதல், ப்ராயஶ்சித்த விநாஶ்யமாதல் லன்றிக்கே யிருப்பதான வென்னுடைய ப்ரபலகர்மமோ? இதேதென்றறிகிறிலேன், இதுக்கு நிதானமென்னதென்றறிந்து, அத்தை தேவரே நிவர்த்திப்பித்தருளவேணுமென்று கருத்து அடருகை = மேலிடுகை. "அருளாலே" "வார்த்தை" என்கிற விரண்டுபாட்டாலும் ஐம்புலனென்று விஷயங்களைச் சொல்லுகிறது (ரு-உ)

(அ-கை) நீர் இந்த்ரியங்களினுடைய தோஷத்தை யநுஸந்தித்துப் படுகிறீர் நாம் தாமும் அவற்றினகையிலே காட்டிக்கொடோம்காணும், இப்படி யஞ்சுகிறவுமமை ஸம்ஸாரத்திலே வைக்கிறது— "ஆர்த்தி-அதிகார பூர்த்திக்கென்னுமது முக்யம்" என்கிறபடியே இத்தாலே நீரும் பெறுவதான வார்த்தாதிகாரம் பிறக்குந்தனையும்காணும் ஆகையால் அதுபிறந்தவுடனே உம்முடைய வபேக்ஷிதத்தைச்செய்து தலைக்கட்டுகிறோங்காணுமென்று எம்பெருமானருக்குக் கருத்தாக, இவ்வளவாகவில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்னவுண்டாகப்புகுகிறது இந்த வதிகாரஸம்பத்தியுமுண்டாக்கி அபேக்ஷிதஸமிதாநந்தத்துக்கு விரோதியான பாபஸமூஹத்தைச் சேதித்து ப்ராப்யதேசத்தை ப்ராபிப்பியாததுக்கு ஹேது வேதென்கிறார்.

(க) திருவாய்-அ-க-க0.
(உ) கீ உ-சு0
(ங) வர ஸ்த-எஅ
(ச) திருவாய்-க-ஒ க.

இன்றளவுமில்லாத வதிகாரமேலுமெனக்
கென்றுளதாம் சொல்லா யெதிராசா — குன்றா
வினைத்தொடரை வெட்டிவிட்டு மேலைவைகுந்தத்
தென்னைக்கடுக வேற்றாததென்? (௩௭)

இன்றளவும்=இப்போதளவும், இல்லாவதிகாரம் = இல்லாத அதிகாரம், மேலும்= இனிமேல், எனக்கு = அடியேனுக்கு, என்றுளதாம்= எப்போ துண்டாகும்? (இப்போ துண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகப் போகிறது) சொல்லாய்=இத்தை தேவர் அருளிச்செய்யவேணும், எதிராசா=எம்பெருமானாரே, குன்றா=ஒன்றும் நசியாமலிருப்பதான, வினைத் தொடரை = பாபாநுபந்தத்தை, வெட்டிவிட்டு= சேதித்துப் போகட்டு, மேலை=ஸர்வோத்தரமான, வைகுந்தத்து=பரமபதத்தில், என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்கிரமாக, ஏற்றாதது = ஆரோபியாததற்கு, என் = என்ன காரணம்? (௩௭)

(வ-ம்) "இன்று திருநாடுமெனக்கருள வெண்ணுகின்றாய்" என்னும்படியான இன்றளவுமில்லாதவதிகாரம் இனிமேலென்றுண்டாவதாம். இப்போதுண்டாகாததோ இனிமேலுண்டாகிறது? இத்தை தேவரருளிச்செய்யவேணும் இப்படிருசிவிரோதியாய், ஒன்றும் நசியாமலிருப்பதான (௧) "தொன்மாவல்வினைத்தொடர்" என்னும்படியான பாபாநுபந்தத்தைச் சேதித்துப்போகட்டு (௨) "மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்" என்கிறபடியே ஸர்வோத்தரமான தேசத்திலே, அதிலபேக்ஷையையுடையவடியேனை, அஜ்ஞாநாவஹமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் ஶீக்ரமாக ஆரோபியாததற்கு ஹேதுவேது? என்னாலே எல்லாம் அஶக்யமாய், தேவராலே எல்லாம் ஶக்யமாயிருந்தபின்பு தாழ்க்கைக்கொரு ஹேதுவந்தராயில்லையென்றுகருத்து (௩௭)

(அ-கை) இன்றளவு மில்லாதவதிகார மென்றதை, †தாரக கிஶப்தரியாயத்தாலே தாம் ஶிப்பியாநின்றுகொண்டு, தத்தேதுபூர்வமாக வத்தையருளிச்செய்கிறார்

அஞ்சிலறியாதா ரைம்பதிலும் தாமறியார்
என்சொல்லெனக்கோ வெதிராசா — நெஞ்சம்

(௧) திருவாய்-௩-௨-௨ (௨) திருவாய்-௮-௯-௧௧ † வெளிக

உன் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கின்றும்
அந்தாபமற்றிருக்கையால் (௩௮)

எதிராசா = எம்பெருமானாரே, நெஞ்சம் = க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மனஸ்ஸானது உன் = ப்ராப்யசேஷியான தேவருடைய, தாள் = நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளுக்கு, ஒழிந்தவற்றையே = பாஹ்யமாய் அப்ராப்தவிஷயங்களானவற்றையே, உகக்க = ஆதரிக்க, இன்றும் = இப்போதும், அந்தாபம் = இப்படி அப்ராப்தமான விஷயங்களை விரும்புவதே! என்கிற பஸ்சாத்தாபமும், அற்று = இல்லாமல் இருக்கையால் = இருப்பதினாலே, அருளில் — விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தில், அறியாதவர் = அறியாதவர்கள், ஐம்பதிலும் = ஐம்பதாவயஸ்ஸிலும், தாமறியார் = அவர்களறியார்கள், என்சொல் = என்று சொல்லுகிற இந்த லௌகிகவார்த்தை, எனக்கோ = அடியேன் பொருட்டோ? (௩௮)

(வ-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! (க) "தீமனம்" என்னும்படி க்ஷுத்ரவிஷயங்களிலே மண்டியிருக்கிற மனஸ்ஸானது, (உ) "யாதானும் பற்றி நீங்கும்" என்கிறபடியே, ப்ராப்யசேஷியான தேவருடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை யொழிந்த வப்ராப்தவிஷயங்களானவற்றையே யாதரிக்க, இப்படி யப்ராப்தமான விஷயத்தை விரும்புவதே யென்று தபிக்கவேண்டும்படியான தன்மை ப்ராப்தமாயிருக்கிறவின்றும் அநுதாபஸம்பந்தமாயிருக்கையாலே, (௩) "[illegible]-தலமாத பாலயே விவேகதமா" என்கிறபடியே, விவேகாங்குரயோக்யமான பஞ்சவர்ஷத்தி லஜ்ஞரானவர்கள் தத்பரிணமத்தசையான வைம்பதுவயஸ்ஸிலும் விவேகஶூன்யதையாலே அஜ்ஞராவர்களென்று சொல்லுகிற இந்த லௌகிகஶப்தம் எனக்கே அம்ஶமாயிற்றே? ஆகையால் ஸர்வஶக்தி ஸஜ்ஞனை யெனக்கு ஸர்வஜ்ஞரான தேவரொருபோக்கடி கண்டருளவேணுமென்று கருத்து "நெஞ்சமும் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று பாடமானபோது "அருளிலறியாதார் ஐம்பதிலும் தாமறியாரென்ற சொல்லெனக்கோ வெதிராசா வின்றும் மந்தாபமற்றிருக்கையால், நெஞ்சமுந்தா ளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று மிப்படியோஜிக்கக்கடவது. (௩௮)

(அ-கை) நீர் "உன் தாளொழிந்தவற்றையே யுகக்கும்" என்று அவர்க்கயம ப்ராப்தங்களாயிருக்குமவற்றையே பற்றினால்,

---

(க) திருவாய்-௫-௭-௮. (உ) திருவி-௩௫. (௩) வி-பு-௧-௧௭-௭௫

விரஸமாயிருக்கிற வும்மை அவரப்படி யங்கீகரிக்கப் புகுகிறு ரென்று பாரம்யஸ்தாகக் கபிராயமாக, ஆஸ்ரயணத்தைச யிலே குண ஹீநனாய், அதனாலே விரஸனாயிருக்கிற வென்னுடைய தோஷத்தை போக்யமாக விரும்பி யங்கீகரித்தருளின வெம்பெருமானார் என்னை யுபேக்ஷித்தருளாரென்னுமக்கை ஸந்தாப்யமாக வருளிச் செய்கிறார்

வேம்புகறியாக விரும்பினார் கைத்ததென்று
தாம்புகடாதே புசிக்கு தன்மைபோல—தீம்பனிவ
னென்றுநினைத்தென்னை யிகழார் எதிராசர்
அன்றறிந் தங்கீகரிக்கையால் (நுக)

வேம்பு=வேம்பிலேயும், கறியாக=கறியமுதாக, விரும்பினார் தாம்= அபேக்ஷித்த தாங்கள், கைத்ததென்று = கைப்பாகவிருக்கிறதென்று, புக டாதே = உபேக்ஷியாதே, புசிக்கும் = புஜிக்கிற, தன்மைபோல = ஸ்வபாவம்போலே, தீம்பனிவனென்று = இவன் துஷ்டனென்று, நினைத்து=விசாரித்து, என்னை = அடியேனை, எதிராசர் = எம்பெருமானார், அன்று=அக்காலத்தில் - அங்கீகாரஸமயத்தில், அறிந்து= தோஷ யுக்தனென்றறிந்து, அங்கீகரிக்கையால்=அந்த தோஷத்தையே போக்ய மாகக்கொண்டு அங்கீகரித்தருளுகையாலே, இகழார்=உபேக்ஷித்தருளார்

(வ-ம) அதாவது (க) "வேம்புங்கறியாகுமேன்று" என்கிற படியே, ஸாரஸமானவற்றை யுபேக்ஷித்து, அதயந்தம் கைப்பையுடைத்தாய், விரஸமாயிருப்பதானவேம்பிலே துடக்கமாயுள்ள தத்ஸம்பந்திபதார்த்தங்களைச் சோற்றுக்கு உபதம்சமாகவாதரித்து புஜிக்குமவர்கள், அது விரஸமாய்க்கைத்ததென்று அதைவிரும்பிப் புஜிக்கும் தாங்கள் உபேக்ஷியாதே புஜிக்கும் ஸ்வபாவம்போலே அங்கீகாரஸமயத்திலே தோஷயுக்தனென்றறிந்து, அதை போக்யமாகக் கொண்டங்கீகரித்தருளுகையாலே, எம்பெருமானார் இப்போதிவன் தோஷயுக்தனென்று உபேக்ஷித்தருளார் (உ) "ஸங்க்ஷேஸ-நத்யஜேயம்" என்னும்படி யிதோராங்கீகாரத்தாட்டிய பிருந்தபடியென்னென்று கருத்து (நுக)

(அ-கை) உம்முடையதோஷம் பாராதே யங்கீகரித்தோமாகில மேலுள்ளதும் நாமே கரமத்திலே செய்கிறோமென்று, எம்பெருமா

(க) திருவ-கக (உ) ரா-யு-கஅ நூ

னருக்கு நீளவாக த்வதநுபவயோக்யமான காலத்தை யெல்லாம் வ்யர்த்தமே போக்கி, அதுக்கு எல்லையான ஸம்ஸாரத்திலிராமல் அநுபவத்துக்குப் பாங்கான தேசத்திலே சேர்ந்து, அதுக்கிடைச்சுவர் தள்ளிப்போக்க வேணுமென்கிறார்

அவத்தே பொழுதை யடியேன் கழித்துப்
பவத்தே யிருக்குமது பண்போ — திவத்தே யான்
சேருமவகை யருளாய் சீரார் எதிராசா
போருமினி யிவ்வுடம்பைப் போக்கு (௪௰)

அடியேன் = தாஸபூதனான நான், பொழுதை = தேவருடைய வநுபவ கைங்கர்யங்களுக்கடைத்த விலக்ஷணமான காலமெல்லாம், அவத்தே = வ்யர்த்தமாக, கழித்து = போக்கி, இப்பவத்தே = விரோதியாயிருக்கிற இந்த ஸம்ஸாரத்தில், இருக்குமது = பொருந்தியிருக்கிறது, பண்போ = தேவருடைய க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குச் சேருமோ? திவத்தே = பரமபதத்தை, யான் = அடியேன், சேருமவகை = அடையும் ப்ரகாரத்தை, அருளாய் = க்ருபை செய்தருளீர், சீர் = ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களாலே, ஆர் = பூர்ணரான, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! போரும் = ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்பு போரும்-போரும், இனி இவ்வுடம்பை = இனி இந்தச் சரீரத்தை, போக்கு = போக்கியருளவேணும் (௪௰)

(வ-ம) தேவருடைய வநுபவகைங்கர்யங்களுக்குக் கடைத்த விலக்ஷணமான காலமெல்லாம் அதுக்கிட்டுப்பிறந்த அடியேனப்படிப் பட்டவந்தப்பொழுதைப் பழுதேபோக்கி, விரோதியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தியிருக்கிறது தேவர் க்ருபாஸ்வபாவத்துக்குப் போருமோ? ஆகையால் கைங்கர்யவார்த்த(ர்)கமாய், (க) "பரந்தாமமென்னுந்திவம்" என்னும்படியான தேசத்திலேயபேக்ஷையுடைய நான் கெடுமரக்கலங்கரைசேர்ந்தாப்போலே சேரும்ப்ரகாரமிரங்கியருள வேணும் — ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணராய எதிகளுக்கு நாதரானவரே! ஸம்ஸாரத்தில் சிறையிருப்புபோரும் இனி பகவத் ஸ்வரூபதிரோதானகரியாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநநியாய் ஆத்மாவோடே பொருந்தியிருக்கிற விந்ததேஹத்தைப் போக்கியருளவேணும், இதுவே புருஷார்த்தம், பண்பு = ஸ்வபாவம், "அடியேன் இப்பவத்தே இருக்குமது பண்போ" என்று கீழோடே கூட்டவுமாம் (௪௰)

(க) இரா-நூ

(அ-கை) ஆனாலும் முன்புடைய தோஷபூயஸ்த்வத்தைப்பாராதே அருந்தேவைகளைச்செய்யும்படி சொல்லக்கடவத்தனோ வென்னில்; அஸக்ருதபராதனை வடியேனுடைய ப்ரசுருத்ஸம்பந்த நிபந்தமாய் வருமபராதங்களையெல்லாம் பொறுத்து ரக்ஷிக்கு மவரானபின்பு, ஸகலஜீவலோகஸமுஜ்ஜீவநார்த்தமாக வவதரித்தருளின தேவர், அதிசபலனானவெனக்கு தயைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார்.

என்னைப்போல் பிழைசெய்வா ரிவ்வுலகிலுண்டோ
உன்னைப்போல் பொறுக்கவல்லாருண்டோ — அனைத்துலகும்
வாழப்பிறந்த வெதிராச மாமுனிவா
ஏழைக்கிரங்காயினி. (௫௩)

என்னைப்போல் = அடியேனைப்போல், பிழை = அபராதத்தை, செய்வார் = செய்யுமவர்கள், இவ்வுலகிலுண்டோ = இந்த லோகமெல்லாம் தேடிப்பார்த்தாலும் கிடைப்பரோ? உன்னைப்போல் = தேவரைப்போலே, பொறுக்கவல்லார் = ஸஹிக்கவல்லார், உண்டோ = உபயவிபூதியிலுண்டோ? அனைத்துலகும் = ஸமஸ்தலோகங்களும், வாழ = உஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக, பிறந்த = அவதரித்தருளின, எதிராச = யதிராச ரென்கிற திருநாமத்தையுடைய, மா = பூஜ்யரான, முனிவா = யோகிஜநாக்ரகண்யரே! ஏழைக்கு = சபலனாயிருக்கிற வடியேனுக்கு, இனி இரங்காய் = இனி தயை பண்ணியருளவேணும். (௫௩)

(வ்-ம்) (க) ‘‘நிகரின்றி நின்றவென்னீசதைக்கு’’ என்கிறபடியே அபராதம்பண்ணுமவர்களில் வைத்துக் கொண்டு, மாத்ருஶாபராதக்ருத்துக்களாயிருக்குமவர்கள் இந்தலோகமெல்லாந் தேடிப்பார்த்தாலுங்கிட்டுமோ? (க) ‘‘அருளுக்குமஃதேபுகல்’’ என்கிறபடியே அபராத ஸஹரில்வைத்துக்கொண்டு, தேவரைப்போலே ஸஹிக்கவல்லாருபயவிபூதியிலுண்டோ? ஸகலஜீவலோகமு முஜ்ஜீவித்து வாழும்படியாக வவதரித்தருளி, அவர்கள் ரக்ஷணத்திலே மநநம் பண்ணியருளுகிற வெம்பெருமானாரே! இப்படிக்கைகழிந்தபின்பு, பற்றினத்தைவிடாத சபலனாயிருக்கிற வெனக்கு தயைபண்ணியருளவேணும். (உ) ‘‘[illegible]-ததஹம் த்வத்ருதே ந நாதவாந்’’ இத்யாதிவத். (௫௩)

(க) இரா-நா-௬௯. (உ) ஸ்தோ-ர-௫௰.

(அ-கை) "இப்படி யதீந்த்ரனுடைய பதங்களை யாச்ரயிக்க இருக்குமதிகாரிகளைப் பெற்றோமே" என்னுமதுக்கு, யதிராஜமாமுனியான எம்பெருமானார் இவர்க்கிவரிப் பெற்ற பேறுகளை மங்களமென்றுரைத்து. இவருடைய ப்ரேமஸ்வபாவத்தைக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பதாகாதிருக்க, அதுபற்றாமல் அவர்க்கும் ரக்ஷிக்கவல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி (௧) "உண்ணிலாவியிலே" என்றபடியே, இந்த்ரியபராக்ரமமான பாரதந்த்ர்யத்தாலே, தம்முடைய வருத்தத்தை முன்னிட்டுக் கூப்பிடுகிறார்.

ஐம்புலன்கள் மேலிட் டடரும்பொழுதடியேன்
உன்பதங்கடம்மை நினைந்தோலமிட்டால் — பின்பவைதாம்
என்னையடராமலிரங்காய் எதிராசா
உன்னையல்லாலெனக்குண்டோ? (௪௨)

ஐம்புலன்கள் = பஞ்சேந்த்ரியங்கள், மேலிட்டு = ஆக்ரமித்து, அடரும்பொழுது = ஸ்வ ஸ்வகாரணப்படி ஸ்வ ஸ்வ விஷயங்களிலே காட்டிக் காட்டென்று துடர்ந்து பாதிக்கும் தசையிலே, அடியேன் = தேவர்க்கு சேஷபூதனான அடியேன், உன் = தேவருடைய, பதங்கடம்மை = திருவடித் தாமரைகளை, நினைந்து = (ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான், தேவஸம்வத்ஸரத்திலே ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரம் முதலை நீருக்கிழுக்க, தான் கரைக்கிழுக்க வலச்சல்பட்டு, அதுக்குத்தன்னிலே மாசையாலும், அபிமதஸித்தியாலும், பலம் வர்த்திக்கையாலும், தனக்குத்தன்னிலே மல்லாமையாலும், அபிமதாலாபத்தாலும், பலம் க்ஷயிக்கையாலும் துதிக்கை முழுத்துமபடியான தசை விளைகையாலே, இனி யிதுக்கு வேறொருவரில்லையென்னும்படியான ஆபத்தையடைந்து, இத்தசையில் விரோதிநிரஸநசீலனான ஸர்வேஸ்வரனே நமக்கு ரக்ஷகனென்றநுஸந்தித்து "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை) ஸ்மரித்து, ஓலமிட்டால் = ராமாநுஜா! வென்று கூப்பிட்டால், பின்பு = அநந்தரம், அவைதாம் = அப்படி பாதிக்குமவையான அவ்விந்த்ரியங்கள்தான், என்னை = அடியேனை, அடராமல் = மேலிடாமல், இரங்காய் = க்ருபைசெய்தருளீர், எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்னையல்லால் = தேவரையொழிய, எனக்கு = அடியேனுக்கு (ரக்ஷகர்) உண்டோ = இனிவேறுண்டோ? (ரக்ஷகாந்தரமில்லையாகையாலே தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்றுகருத்து) "உன்பதங்கள் தம்மை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறத்துக்கு, "எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து வாக்காலே பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டால்" என்று பொருளாகவுமாம். (௪௨)

(௧) தி-வாய்-௭-௧.

(வ்-ம) (க) 'கோவாயைவரென்மெய்குடியேறி' இத்யாதிப்படியே, பஞ்சேந்த்ரியங்களுமாக்ரமித்து ஸங்கிங்கராநும்படி ஸ்வஸ்வவிஷயங்களைக்காட்டி, காட்டென்று துடாத்து பாதிக்குந்தசையிலே கேவலக்கே ஸேஷபூதனானவடியேன் கஜேந்த்ராழ்வான மடுவின் கரையிலே, (உ) " க்ராஹ க்ரஸ்தே கஜேந்த்ரே-ராகும் ஸ்ரீகாகுத்தே ஜலே " என்று (ங) *முழுவலிமுதலை நீர்க்குள்ளே யிழுத்துக்கொண்டுபோய் நலியும்போது, (ச) "மநஸா சிந்தயந் ஹரிம்-மநஸா சிந்தயத்தரிம்" என்று சிந்தித்து (ரு) "நாராயணாவோ" என்றோலமிட்டாப்போலே, ஸகலாபந்நிவாரணமான தேவர் திருவடிகளை ஸ்மரித்து, ராமாநுஜாவென்று கூப்பிட்டேன்,

அநந்தரம் அப்படி பாதகங்களானவவை, அடியேனை மேலிடாமல், தடைபண்ணியருளவேணும் எதிகளுக்கு நாதரானவரே! தேவரையொழிய வெனக்கு ரக்ஷகரார்? இனி வேறுண்டோ? வேறு ரக்ஷகாந்தரமில்லையாகையாலே, தேவரே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று கருத்து "உன்பதங்கள் தன்னை நினைந்தோலமிட்டால்" என்கிறதுக்கு எம்பெருமானார் திருவடிகளை சரணமென்று மநஸ்ஸாலே ஸ்மரித்து, வாக்காலே பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டாரென்னவுமாம் (சஉ)

(அ-கை) 'இரங்கா யெதிராசா' என்று அவரை வெறுக்கிறதென்? ப்ராப்யபூமியில் ப்ராவண்யமும், த்யாஜ்யபூமியில் ஜிஹாஸையுமதிகாரிக்கு வஸ்யாபேக்ஷையாயிருந்தது அவையிரண்டுமில்லாத நமக்கு அஸஹ்யமானதேசத்தை அவரெப்படித்தந்தருளுவரென்று அதில் நின்றும் நிராஸராகிறார்

இந்தவுலகிற்பொருந்தாமை யேதுமில்லை
அந்தவுலகிற்போக வாசையில்லை—இந்நமக்
கெப்படியேதான் தருவ ரெந்தையெதிராசர்
ஒப்பில் திருநாமிக்கத்து. (சங)

இந்தவுலகில்=கொடுவுலகமான விந்த த்யாஜ்யபூமியில், பொருந்தாமை=அடிக்கொதிப்பது- அருசி, ஏதுமில்லை=அத்யல்பமுமில்லை, அந்தவு

(க) தி-மொ-எ-எ-க (உ) வி-தாம-சக-சக (ங) தி-மொ-ரு-அ-ங
(ச) வி-தாம-சக-சஎ. (ரு) சிறிய திருமடல்.

லகில் = அந்த ப்ராப்யபூமியான பரமபதத்தில், போக = செல்ல, ஆசை யில்லை = ப்ராவண்யமுமில்லை, இந்த நமக்கு = இப்படி யபேக்ஷிதங்களா யிருக்கிற விரண்டிலும் அந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு, எந்தை = தந்தையா கிய, எதிராசர் = எம்பெருமானார், ஒப்பு = உபமானம், இல் = இல்லாத, (வைபவத்தையுடைய) திருநாடு=பரமபதத்தை, எப்படியேதான் = எந்த ப்ரகாரமாகத்தான், உகந்து = ஸந்தோஷித்து, தருவர் = உபகரித்தரு ளுவர்? (௪௩)

(வ-ம) (௧) "கொடுவுலகம்காட்டேல்" என்னும்படியான இந்த த்யாஜ்யபூமியில் அடிக்கொதிப்பு அத்தபலமுமில்லை (௨) 'வானு லகம்தெளிந்தே யென்றெய்துவது" என்னும்படியான அந்த ப்ராப்ய பூமியை ப்ராபிக்கவேணுமென்கிற ப்ராவண்யமுமில்லை இப்படி யபேக்ஷிதங்களாயிருக்கிற விரண்டிலும் அந்வயமற்றிருக்கிற நமக்கு ஜநகரான எம்பெருமானார் அஸத்ருஶ வைபவத்தை யுடைத்தான (௩) "தெளிவிசும்பு திருநாடு" என்கிற திருநாட்டை உகப்புடனே எப்படித்தானுபகரித்தருளுவர் (௪௩)

(அவதாரிகை) "இந்த வுலகில் பொருந்தாமை யேதுமில்லை யந்தவு லகில் போகவாசையில்லை" என்று அலந்திருக்கிறவர், நம்மளவிதுவாயி ருந்து இனி லௌகிகராவென்னென்றவர்களிடத்திலே கண் வைக்க அவர்கள்படி சாலத்தண்ணிதாயிருந்ததாறே இப்படியிருப பத்து இவர்கள் பாபங்களைச் செய்யும்பிரகார மென்றதுக்கு நொந் தருளிச்செய்கிறார்

மாகாந்தநாரணனார் வைகுமவகையறிந்தோர்க்
கேகாந்தமில்லை யிருளில்லை—மோகாந்தர்
இவ்விடமேகாந்த மிருளென்று பயமற்றிருந்து
செய்வர்கட்டாம் பாவத்திறம் (௪௪)

மாகாந்த = லக்ஷ்மீகாந்தனான, நாரணனார்=ஸர்வேச்வரன், வைகு மவகை = (நாராயணத்வ ப்ரயுக்த ஸம்பந்தமடியாக ஸமஸ்தசேதநாசேத நங்களிலும் உள்ளும் புறம்பும்) வ்யாபித்திருக்கிற, ப்ரகாரத்தை, அறிந் தோர்க்கு=அறிந்த ஜ்ஞாதாக்களுக்கு,ஏகாந்தமில்லை,யிருளில்லை=தனிமை யில்லை, அந்தகாரமில்லை, ச்ருதி "நாராயண பரோஜ்யோதி" என்றும், "பரஞ்சுடரை=நாரணனைக்கண்டேன்" என்றும், "அவனே யென்னு

(௧) திருவாய்மொழி ௪-௧-௭ (௨) தி-மொ-௧௦-௮ (௩) தி-வாய-௯-எ-௫

ளிருள் தானாய் வீற்றிருந்தான்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமு ளனாய் எங்கும் வெளிச்செறிப்பாயிருக்கையாலே, நிஷித்த ப்ரவ்ருத்தி களுக்கு த்தேட்டமான விருளும் ஏகாந்தமுமற்றிருக்கை. ஆகையாலே அவர் களுக்கொருமைத்திருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை, தர்ப்பாசோத்ய மன்றிக்கே ஆவரணமாய் வ்யாபித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை யென்று கருத்து.) மோஹாந்தா = "மோஹாந்த தமஸாவ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தகாரம் முன்னடி தேறியிருக்குமவர்கள், இவ்விடம் ஏகாந்தமின்றென்று = இவ்விடம் ஒருவருமில்லாத ஏகாந்தம், இவ்விடம் தேஜ: ப்ரகாசமில்லாத விருள் என்று, பயமற்றிருந்து = நிர்ப்பயமாயிருந்து. பாவங்களும் = பாபங்களை, செய்வார்கள்தாம் = அஜ்ஞரான தாமங்கள் செய்யாநிற்பர்கள் (மூ.

(ஸம்-ம) இதில் (௧) "செல்வ நாரணன்" என்கிறபடியே, ஸ்ரீயப்பதியா யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் நாராயணத்வ ப்ரயுக்தஸம்பந்தமுடையனாக ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களிலும் அந்தர்ப்பஹிர்வ்யாபித்திருக்கிற ப்ரகாரத்தை யறியாத அஜ்ஞாதாக்களுக்கு (௨) "నారాయణపరో జ్యోతిః-நாராயண பரோஜ்யோதி:" என்றும், (௩) "அவனென்னுளிருள் தானாய் வீற்றிருந்தான்" என்றும் (௪) "பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, எங்குமுளனாய் எங்கும் வெளிச்செறிப்பாயிருக்கையாலே, நிஷித்தப்ரவ்ருத்திகளுக்குத் தேட்டமான இருளும் ஏகாந்தமுமற்றிருக்கையாலே, அவர்களுக்கு † ஒருவருமற்றிருக்கிற ஏகாந்தமுமில்லை. தர்ப்பாசோத்ய மன்றிக்கே ஆவரணமாய், ஆவரித்திருக்கிற அந்தகாரமுமில்லை. (௫) "హృది నారాయణం పశ్య న్నాగచ్ఛద్రహస్సదా । యస్స్వదార రతో వాపి గోష్ఠం త ముపాస్మహే - ஹ்ருதி நாராயணம் பஶ்யந் நாப்யகச்சத்ரஹ ஸ்ஸதா | யஸ்ஸ்வதார ரதோவாபி கோஷ்டம் தமுபாஸ்மஹே."

இவர்கள்படியன்றிக்கே (௬) "మోహాన్ధ తమసావృతాః-மோஹாந்த தமஸா வ்ருதா:" என்னும்படி மோஹாந்தராய், முன்னடி தோற்ற தேறியிருக்குமவர்கள், (எ) "అన్తర్బహిస్సకలవస్తుషు సన్తమీశ మన్ధః పురస్థితమివాహ మవీక్షమాణః-அந்தர்ப்பஹிஸ்ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தமீஶமந்த: புரஸ்ஸ்திதமிவாஹமவீக்ஷமாண:" என்கிறபடியே, ஸர்வஜ்ஞனே

(௧) திருவாய்-௩-௧௦-அ. (௨) நாராய-௧௧. (௩) திருவாய்-அ-எ-௩. ௪ உ-திருவ-அ (௫) (௬) ஸ்ரீ-பு. (எ) யதிராஜவிம்ஶதி

† ஒருவருமறியாத ‡ இவைபதங்கள் விட்டுப்போயிருக்கின்றன

மயனான ஸர்வேஶ்வரன் எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும்படியைத் நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே காணமாட்டாதே, இவ்விடம் ஒருவருமில்லாத ஏகாந்தம், இவ்விடம் தேஜஃப்ரசாரமில்லாத இருளென்று நிர்ப்பயராயிருந்து (க) "तस्यान्तिके त्वं वृजिनं करोषि -தஸ்யாந்திகேத்வம் வ்ருஜிநம் கரோஷி'' என்கிறபடியே பாபஸமூஹங்களை அஜ்ஞானத்தாங்கள் செய்யாநிற்பார்கள், இவர்கள்படி இதுவாவதே யென்று கருத்து. வைகல்=சொல்லலும், இருத்தலும், திறம்=ஸமூஹம் இப்பாட்டுக்கடி, எம்பெருமானாருடைய உக்த்யநுஷ்டானங்களாயிருக்கும் (௪௪)

(அ-கை) கீழ் "மாகாந்தநாரணனார் வைகும் வகை" என்று வ்யாப்தியை ப்ரஸ்தாவித்து, இப்படி ஸர்வவ்யாபகனான அவனோடே அநாதியாய் வருகிற ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்க, அத்தை அறியாதே கீழ்ச்சொன்ன மோஹாந்தரிலே யந்யதமராயிருந்த நான், ஆசார்ய ஸம்பந்தத்தாலேயன்றோ உஜ்ஜீவித்ததென்று ஸ்வலாபத்தை எப்போதும் அநுஸந்தித்துப்போருவென்று, தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார்

நாராயணன் திருமால் நாரம் நாமென்னுமுறை
யாராயில் நெஞ்சே யநாதியன்றோ — சீராரும்
ஆசாரியனாலேயன்றோ நாமுய்ந்ததென்று
கூசாமலெப்பொழுதுங் கூறு (௪௫)

நாராயணன் திருமால் = "திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே ஸ்ரிய:பதியானவன் நாரஶப்தவாச்யங்களான வஸ்துக்களையுடையவன் நாரம் நாம் = நித்யமான அநதாரங்கள் நாம், என்னும் = என்கிற, உறவு = அந்த அநாத்யயந ஸம்பந்தம், ஆராயில் = நிரூபிக்கில், நெஞ்சே = மனஸ்ஸே! அநாதியன்றோ = இன்றாக வுண்டானதன்றே? அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? சீராரும் = அந்தஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுண பரிபூர்ணரான, ஆசாரியனாலேயன்றோ = ஆசார்யராலே யல்லவோ? நாமுய்ந்ததென்று = நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, கூசாமல் = லஜ்ஜாபிமானங்களைவிட்டு, எப்பொழுதும் = ஸர்வகாலமும், கூறு = ப்ரவர்த்திதமாக அநுஸந்தித்துக்கொண்டிரு. (௪௫)

(க) பார-ஸம்ப-௭௪ ௧௯.

(வ்ம்) (க)"திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்" என்கிறபடியே, அவன் ஸ்ரியஃபதி நாராயணன். நாம் நாரமென்கிற இந்த வநாத்பயநஸம்பந்தம் நிரூபிக்கில், மநஸ்ஸே இன்றாகவுண்டான தன்றே! அநாதியாய் வருகிறதன்றோ? ஆயிருக்கவது நெடுங்காலம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமன்றிக்கே, அஸித்ப்ராயமா யிழந்தன்றோ கிடந்தது. இப்போது தத்ஸம்பந்தத்தை யுணர்த்தின ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணாயிருக்கிற வாசார்யனாலே யன்றோ நாமுஜ்ஜீவித்ததென்று, (க) "பெருமையும் நாணும் தவிர்ந்து பிதற்றுமின்" என்கிறபடியே, லஜ்ஜாபிமாநங்களைவிட்டு ஸர்வகாலமும் ப்ரவீத்தமாக வநுஸந்தித்துக்கொண்டு போரு. (உ) "இறையு முயிரும்" இத்யாதி. "ஜ்ஞேசேசர் - ஆத்மநோஹ்யதிசீஸ்ய" இத்யாதி. (௪௫)

(அ-கை) கீழ் ஆசார்யனாலே யன்றோ நாமுய்ந்த தென்கிறவிதத்தை விசேஷிஷ்டமாக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தீவினையோந்தம்மைக்
குருவாகி வந்துய்யக்கொண்டு—பொருவில்
மதிதானளித்தருளும் வாழ்வன்றோ நெஞ்சே
எதிராசர்க் காளானோமியாம். (௪௬)

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை="தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்கிறபடியே பூர்வரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாக வவதரித்த திருவாய்மொழியிலே யவகாஹித்து, அதில் ஸப்த ரஸம், அர்த்தரஸம், பாவரஸமென்கிற விவற்றை யநுபவித்து, ததேகநிஷ்டராய, தத்வ்யதிரிக்த ஸாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபத்திபண்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்பந்தத்தையே தமக்குநிரூபகமாக வுடையராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸர்வவித கைங்கர்யமே யநவரதம் செய்துகொண்டு போராநிற்கிற திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, தீவினையோந்தம்மை=க்ரூரகர்மாக்களோமா யிருக்கிறநம்மை, குருவாகி=ஆசார்யராயவதரித்து, வந்து = நாமிருந்தவிடம் தேடிவந்து, உய்யக்கொண்டு= உஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து. பொருவில்=ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநாதிகள் போலன்றிக்கே - உபமாந ரஹிதமான, மதி = திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் தான ஜ்ஞாநத்தை, தான் = தாம், அளித்தருளும் = உபகரித்தருளும், வாழ்வன்றோ=ஸம்பத்திறலன்றோ? நெஞ்சே=மநஸ்ஸே! யாம் = நாம், எதிராசர்க்கு=எம்பெருமானார்க்கு, ஆளானோம்= அடிமையாயினோம்.(௪௬)

(க) திருப்பல்லா-௧௧. (உ) ஜ்ஞாநஸாரம்.

(வ-ம) (க) "தொண்டாக்குந்தனைச் சென்மாலைச் சொன்னேன்" என்னும்படியே பூர்வரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யமாக வசீகரித்த திருவாய்மொழியிலேயவகாஹித்து, அதில் ஸ்வரூபம், ஆத்மஸ்வரூபம், பாவாஸ்வம் என்கிற விஷயத்தை யநுபவித்து, தத்தேகநிஷ்டராய தத்வயதீகக ஸாஸ்த்ரங்களை தருணவத்பாதிபக்ஷிபர்ணியிருக்கையாலே, திருவாய்மொழியோடே ஸம்பந்தத்தையே தமக்கு நிருபகமுடையராய ஆழ்வார் திருவடிகளிலே, ஸர்வவிதகைங்கர்யமே யவராருக்கு செய்து போந்த பிறந்த திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, (உ) 'அப்பிலாருதீவினையேனை யுய்யக்கொண்டு" என்னும்படி க்ருதார்த்தராயிருக்கிற நம்மை (ங) 'தேனார் கமலத்திருமாமகள் கொழுநன் தானே-குருவாகி" என்கிறபடியே, ஆசார்யராயவதரித்து, நாமிருந்தவிடந்தேடி வந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி யங்கீகரித்து ஸாஸ்த்ர ஜ்ஞாநாதிகளைப்போலன்றிக்கே, உபமாநாதீதமாய திருமந்த்ரத்தால் பிறக்கும் தானஜ்ஞாநத்தை யுபகரித்தருளும் ஸம்பத்தனன்றோ, மநஸ்ஸே! பராபசேஷியான வெம்பெருமானுக்கடிமையானோம் - நாம, பத்தராயாத்தநிஷ்டைக்கான ததீயபாயாக மாயவலதிராசென்று கருத்து (௬௧)

(அ-கை) "எதிராசாக்காளானோம் யாம்" என்ற பரீதபுதத்தியாலே, கீழே "மாகாந்தநாரணனார்" என்றும் 'நாராயணன் திருமால்" என்றும் பரஸ்துகமான நாராயணஸபத்தத்தோடே விகல்பிக்கும்படியாய அகில சதுரையாயிருப்பதான ராமாநுஜனென்கிற திருநாமவைபவத்தை வெளியிடவேண்டி, அதத்தை வ்யதிரேகமுகத்தாலே வெளியிடுகிறார்

கட்டளைக் கலித்துறை

இராமாநுசாய நமவென் றிரவும் பகலும் சிந்தித்
திராமாநுசர்கள் திருப்பதிடந் தன்னி லிறைப்பொழுதும்
இராமாநுசர்வாக்கிற் செல்லா வடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி
இராமாநுசர் தம்மை மாநுசராக வென்கொலெண்ணுவதே

இராமாநுசாய=இராமாநுசர் பொருட்டு, நமவென்று=நம என்று, இரவும் பகலும்=திவாராத்ரமும், சிந்தித்து=அநுஸந்தித்து, இரா = இ

ராத், மானுசர்கள் = மனிதருடைய, இருப்பிடந்தன்னில் = வஸிக்கிற ஸ்தலந்தன்னில், இப்பொழுதும் = க்ஷணகாலமும் இரா = வர்த்தியா திருக்கிற, (ஆழ்வான் போல்வாரான) மானுசரவர்க்கு = மநுஷ்யருக்கு, எல்லாவடிமையும் = ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையும், செய்யவெண்ணி = செய்யக்கருதி, இரா = அத்தைச் செய்யாமலிருக்கிற, மானுசர் தம்மை = அறிவற்ற மநுஷ்யர்தங்களை, மானுசராக = பசு ஸமானரானவர்களை மநுஷ்யராக, என்கொல் எண்ணுவது = எப்படித்தான் எண்ணுவது? (“ஜ்ஞாநேந ஹீநா: பசுபிஸ்ஸமா:” என்னுமத்தனை. (௪௭)

(வ-ம்) (௧) “நாளிருள்ளவும் பகலும் நானழைப்பன் நாராயணா வென்னும் நாமம்” என்கிறபடியே, “ராமாநுஜாயநம” என்று திவாராத்ரவிபாக [illegible] மற வநுஸந்திக்கப் ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச் செய்யாதேயிருக்கிற பசு ஸமாநர் மநுஷ்யர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்தலந்தன்னில் க்ஷணகாலமும் நிஸ்ஸஹமாய் வர்த்தியாதிருக்கிற வாழ்வான் போல்வாராய், ஸாஸ்த்ரவஸ்யரான மநுஷ்யஜந்மாக்களுக்கு (௨) “எந்தத் தொழும்பும் சொல்லால் மனத்தால் கருமத்தினால் செய்வன்” என்கிறபடியே ஸர்வவித கைங்கர்யங்களையுஞ் செய்யவெண்ணியிருக்கப் ப்ராப்தமாயிருக்க, அத்தைச் செய்யாதேயிருக்கிற க்ருதக்நமநுஷ்யர் தங்களை, (௩) “மானிடவரல்லரென்றென் மனத்தே வைத்தேன்” என்கிறபடியே, பசுஸமானவர்களை மநுஷ்யராக வெப்படி யெண்ணுவது, (௪) “ஜ்ஞாநேந ஹீந: பசுபிஸ்ஸமாந:-ஜ்ஞாநேந ஹீநா: பசுபிஸ்ஸமாநா:” என்னுமத்தனை

(அ-கை) கீழ் எல்லாவடிமையுஞ் செய்யவெண்ணி, இராமாநுசாய என்கிற ப்ரஸங்கத்திலே தம்முடைய வாகாதிகரணங்களை இப்படியே யவர்கள் விஷயத்திலே அநந்யார்ஹமாம்படி பெரியபெருமாள் பண்ணியருளினபடியைப் ப்ரீதியாலே பேசியருளுகிறார்

எண்ணாதேனென்னெஞ்ச மிசையாதேனா னிறைஞ்சாது சென்னி
கண்ணுனவை யொன்றுங்காணேனுரு கலியாரங்கிய
வொண்ணுதவனை முகங்களித்தோனெதிராசனடி
கண்ணுதவரை யரங்கேசர் செய்தநலம் நமக்கே (௪௮)

---

(௧) தி-மொ-௧-௧-௫ (௨) இரா-நூ-௪௦
(௩) தி-மொ-௧௧-௭-௬ (௪)

கலியார் = கலியுகத்திலுள்ள சேதநர், நலியவொண்ணாத்தன்மை = தக்கலியினுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பீடிக்கப்படாதபடி, உலகு = லோகத்தை, அளித்தோன் = ரக்ஷித்தவரான, எதிராசன் = எம்பெருமானாருடைய, அடி = திருவடிகளை, நண்ணுதவை = கிட்டி ஆஸ்ரயியாதவர்களை, என்னெஞ்சு = என்னுடைய மநஸ்ஸானது எண்ணாது = ஸ்மரியாது, என் நா = என்னுடைய வாக்கானது, இசையாது = ஸ்துதியாது, சென்னி = என் சிரஸ்ஸானது இறைஞ்சாது = வணங்காது கன்மங்களை = என் கர்மங்களானவை ஒன்றும் = ஒன்றையும், காணலுறா = கண்ணுறாது அரங்கேசர் = சிந்தையினோடு கரணங்களை தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், செய்தநலம் நமக்கே = அக்கரணங்கள் அநுபயோகமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை யிவையாயிற்று ("கலியார் நலியவொண்ணாத் தன்மை உலகளித்தோ னெதிராசன்" என்கிறவிடத்தில், கலியார் = கலியானது, நலியவொண்ணாத்தன்மை = தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பாதியாதபடி, உலகளித்தோன் = லோகத்தை ரக்ஷித்த, எதிராசன் என்றும் பொருளாகவுமாம்) (௪௮)

(வ்ய) (௧) "தாழ்வொன்றில்லா மறைதாழ்ந்து தலமுழுதுங் கலியே யாள்கின்ற நாள்வந்தளித்தவன்" என்கிறபடியே, கலியானது தன்னுடைய க்ரௌர்யத்தினாலே பாதி(பாதி)யாதபடி லோகத்தை ரக்ஷித்தவராய், (௨) "பேறொன்று மற்றில்லை" என்கிறபடியே, ப்ராப்யப்ராபகங்களான எம்பெருமானார் திருவடிகளைக்கிட்டி ஆஸ்ரியாதவர்களை (௩) 'நையுமனம் உன்குணங்களையுன்னி" இத்யாதியாலும், (௪) 'வாசா யதீந்த்ர" இத்யாதியாலுஞ் சொல்லுகிறபடியே, தத்விஷயத்திலே ப்ரவணமான என்னுடைய மநஸ்ஸு தொடக்கமான கரணங்களானவைகள் ஸ்மரித்தல், ஸ்துதித்தல், பஜித்தல், காஸித்தலாகிற ஸ்வஸ்வகார்யங்கள் செய்யாது சிந்தையினோடு கரணங்களைத் தந்த ஸ்ரீரங்கராஜரான பெரியபெருமாள், அவை அநுபயோகமாகாமல் நமக்குச்செய்த நன்மை இவையாய்த்து நலம் = ஸம்பத்து, இங்கு தேஹஸம்பத்தியிறே "இசையாது நா" (௫) "மந꞉ பூர்வோ வாகுத்தர꞉ - மந꞉பூர்வோவாகுத்தர꞉" என்கிறபடியே, அதுக்கநந்தரபாவியான நாவுடைய வாயானது, (௬) "நாவிபிலாவி சைமாலைகளேத்தி" என்கிறபடியே, ஸ்துதிரூபமான ஸப்தஸந்தாப

---

(௧) இரா-நூ-௧௬ (௨) இரா-நூ-௪௫ (௩) இரா-நூ-௧0௨
(௪) யதிராஜவிம்சதி (௫) [illegible] (௬) திருவாய்-௪-௫-௪

பக்கலைப் பண்ணமாட்டாது, (இறைஞ்சாது சென்னி) (௧) "ப்ரணாமி மூர்த்நா-ப்ரணமாமி மூர்த்நா" என்னுமவருடைய சென்னியிறே (கண்ணிணையொன்றுங்காணாது) (௨) "கண்கருதிடுங் காண்" (௩) 'ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி-ஸ்ரீமாதவாங்க்ரி' என்னும்படியான திருவடிகளைக்கேசமும் தர்சிக்க ஆசைப்படாது, (௪) "காணலுறுகின்றேன்" என்கிறவிடத்துக்கு, காணவாசைப்படுகின்றேனென்றிறே அருளிச்செய்தது கவியாரென்கிறது (௫) "ஏவினார் கவியார்" என்றபடியே பாகத்தவத்தினுறைப்பைப் பற்றவாய்த்து (௪௰)

(அ-கை) "எதிராசனடி நண்ணுதவரை நண்ணுது" இத்யாதியாலே, தமக்கு ஸம்ஸாரிகளிடத்திலுண்டான வைமுக்யத்தைத் தர்சிப்பித்து, மீள அவர்களனர்த்தத்தைக்கண்டு ஆற்றமாட்டாதே, அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயமாக எம்பெருமானாருடைய வாச்ரயணாதிகளை விதிக்கிறார்.

நந்தா நரகத்தழுந்தாமை வேண்டில் நானிலத்தீர்
என்தாதையான எதிராசனை நண்ணுமென்றுமவன்
அந்தாதிதன்னை யநுசந்தியுமவன் தொண்டருடன்
சிந்தாகுலங்கெடச் சேர்ந்திரும் முத்திபின் சித்திக்குமே (௪௧)

நந்தா = ஒருகாலு மநுபவித்து முடியாத, நரகத்து = ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, அழுந்தாமை = மக்நராகாமை, வேண்டில் = அபேக்ஷித்தீர்களாகில், நானிலத்தீர் = நாலுவகைப்பட்ட பூமியிலுண்டானவர்களே! என் = அடியேனுக்கு, தாதையான = பிதாவான, எதிராசனை = எம்பெருமானாரை, நண்ணும் = ஆச்ரயியுங்கோள், என்றும் = ஸர்வகாலத்திலும், அவன் அந்தாதிதன்னை = மோக்ஷஹேதுவாயிருக்கிறவருடைய திருநாமத்தைப் பாட்டுக்கள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதற்குமேல் ப்ரபந்நகாயத்ரியாயிருக்கிற வைலக்ஷண்யமான நூற்றந்தாதிதன்னை, அநுசந்தியும் = அநுஸந்தியுங்கோள், அவன் தொண்டருடன் = அவர் திருவடிகளிலே சபலராய்த் தொண்டுபட்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன், சிந்தாகுலம் = இதர ஸஹவாஸத்தாலுண்டான மனோதுக்கமெல்லாம், கெட = நசிக்கும்படி, சேர்ந்திரும் = ஒருநீராகப் பொருந்தியிருங்கோள், பின் = அனந்தரம், முத்தி = மோக்ஷமானது, சித்திக்கும் = ஸம்சயமற ஸித்திக்கும் (௪௧)

(௧) யதிராஜவிம்சதி (௨) இரா-நூ- (௩) யதிராஜவிம்சதி-௧
(௪) ௬ திருவ-௩௪ (௫) தி-மொ-௧-௬-௮

(வ்-ம்) (௧) "நந்தா நரகத்தழுந்தாவகை" (௨) "நரகத்திடை நணுகாவகை" என்கிறபடியே ஒருகாலும் அநுபவித்து முடியாததாய் (௩) "மஹாரௌரவம்" என்னும்படி ஸம்ஸாரமாகிற நரகத்திலே, மக்நராகாமை யபேக்ஷிதமாகில், நாவலிட்ட பூமியிலுள்ளவர்களே! எனக்கு ஜநகரான எம்பெருமானாரை ஆச்ரயியுங்கோள் ஸர்வகாலத்திலும் மோக்ஷத்தைத் தருவாரிருக்கிற அவர் திருநாமத்தைப் பாட்டுக்கள்தோறும் ப்ரதிபாதிப்பதாய் அதுவே பரமப்ரயோஜநமாயிருக்கிறவர் விஷயமான நூற்றந்தாதிதன்னை அநுஸந்தியுங்கோள் (௪) "உள் தொண்டர்களுக்கே" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே சம்பந்தம் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் தத்ஸஹவாஸத்தாலுண்டான மநோதுக்கமெல்லாம் கெட ஒருமிக்கப்பொருந்தியிருங்கோள் ஆன்பின்பு முக்தியானது ஸம்சயமற லபிக்கும், இக்காரியவருடைய வாச்ரயணத்திற்குத் தானே, அதிருஷ்டிவருதற்குப் பூர்வகேவடப்ராப்தியைப் பண்ணுமென்று கருத்து (௧௧)

(அ-கை) அவர்களை ஆச்ரயிக்கிறோமென்றிருக்க, நீர்வு மார்க்கங்களைக் குறித்து என் காலத்தை வ்யர்த்தமே போக்குகிறீர்கோள்? அவர் திருநாமத்தை ஸ்மரிக்க, அதி துர்லபமான பலம் ஸித்திக்குமென்கிறார்

அவத்தே யருமந்த காலத்தைப்போக்கி யறிவின்மையால்
பவத்தே யுழல்கின்ற பாவியர்காள் பலகாலம் நின்று
தவத்தே முயல்பவர் தங்களுக்கு மெய்தவொண்ணாதவந்த
சிவத்தே யுமைவைக்கும் சிந்தியும் நீ ரெதிராசரென்றே

அருமந்தகாலத்தை = திருநாமமநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதாய் துர்லபமான காலத்தை, அவத்தேபோக்கி = வ்யர்த்தமேபோக்கி, அறிவின்மையால் = அஜ்ஞாநத்தாலே, இப்பவத்தே = இந்த ஸம்ஸாரத்திலே, உழல்கின்ற = பரிப்ரமிக்கிற, பாவியர்காள் = பாபிகளாயுள்ளவர்களே! பலகாலம் = ஸர்வகாலத்திலும், நின்று = ஒருபடிப்பட்டுநின்று, தவத்தே = தபஸ்ஸிலே, முயல்பவர் தங்களுக்கும் = செய்கின்றவர்களுக்கும், எய்தவொண்ணாத = ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பதான, அந்தச்சிவத்தே = (௧) "தத்க்ஷேம

(௧) தி-மொ-௧௧-௮-௩. (௨) தி-மொ-௭-௧-௫
(௩) தி வாய் ௮௧௧ (௪) இ-ர-நூ ௧௦௭

பரமேவ்யோமந்" என்று சொல்லுகிற ப்ருஹி பாவித்திலையை யுடைத்தாயி ருப்பதான அந்தப் பரமபதத்திலே, உம்மை = நித்யஸம்ஸாரிகளான உங்களை, வைக்கும் = நித்யரோடே யொருகோவை யாக்கிவைப்பர், நீர் = நீங்கள், எதிராசவென்று = எதிராசாவென்று, சிந்தியும் = மனஸ்ஸிலே சிந்தியுங்கோள் (யாதாமி அல்பமாட, பலம் அதிகமாயிருக்கும்) (ரு0)

(வ-ம) திருநாமம் அநுஸந்திக்கைக்கு யோக்யமாயிருப்பதான ஸலாக்யமான காலத்தை வ்யர்த்தமேபோக்கி, அஜ்ஞாநத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலே பரிப்ரமிக்கிற பாபிகளாயுள்ளவர்களே! ஸர்வகாலத்திலும் ஒருபடிப்பட்டின்று தபஸ்ஸிலே உத்ஸாஹிக்குமவர்களாயிருக்குமவர்களுக்கும் ப்ராபிக்கப்போகாமலிருப்பகாய, (க) "தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்"- "த்ரக்ஷரே பரமேவ்யோமந்" என்று சொல்லுகிற ப்ருஹிபாவித்திலையுடைத்தா யிருப்பதான வந்தப்பரமபதத்திலே, நித்ய ஸம்ஸாரிகளான வுங்களை யேற்றி நித்யரோடே ஒருகோவையாக்கிவைக்கும் அதுக்குடலாக கீழ்ச்சொன்னவைகாசாவ் கோத்தி யென்னலாம்படி அதிலு மெளிதாயிருப்பதான வெம்பெருமானார் திருநாமத்தை, எதிராசனென்று நீங்கள் மனஸ்ஸிலே சிந்தியுங்கோள் நோத்தியல்பமாய, பலம்திகமாயிருக்கும் நோத்தி=யத்நம் (ரு0)

(அ-கை) இனிஸம்ஸாரிகளிழவைத்தான சொல்லவேணுமோ? உம்முடைய நிலை இருந்தபடியென்னென்று எம்பெருமானார்க்கு நினைவாக, அவர்களோ பாதி அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமேபோயிருக்க, அதினிழவின்றிக்கே யிருக்கிறவெனக்கு தேவருடைய க்ருபை யுண்டானபின்பு, தத்லாபக்லேஸமுண்டாயத்தென்று ஸவலாபத்தைப்பேசியருளுகிறார் இழவு=அலாபக்லேஸம்

என்றுள்ளீச னுயிருமன்றேயுண டிக்காலமெல்லாம்
அன்றளவாகப்பழுதே கழிந்த திருவினையால்
என்றிழவின்றி யிருக்கு மென்னெஞ்சமிரவுபகல்
நின்றுதவிக்கு மெதிராசா நீபருவஞ்செய்பக்கினனே. (ருக)

என்றுள்ளன ஈசன = ("நானுன்னை யன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ யென்னையன்றியிலை" என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத அவி்நா

(க) ஸ - நாரா

பாவஸம்பந்தம் நித்யமாக வுண்டாகையாலே) நியந்தாவான வீஶ்வரன் எப்படி எப்போதும் நித்யவித்தனாயிருக்கிறானோ? (அப்படியே) உயிரும் = ஈஶித்தவ்யனானவாத்மாவும், அன்றேயுண்டு = அப்போதே உண்டாயிருக்கிறான், இக்காலமெல்லாம் = இவ்வநாதிகாலந்தொடங்கி, இன்றளவாக = இப்போதளவாக, இருவினையால் = புண்யபாபரூபமான ப்ரபலகர்மத்தாலே, பழுதே கழிந்ததென்று = வ்யர்த்தமாகவே போயிற்றென்று, இழவின்றியிருக்கும் = இப்படி இழந்தநாளுக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற, என்னெஞ்சம் = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! நீயருள்செய்த பின்னே = தேவர் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளின பின்பு, இரவுபகல் = அல்லும் பகலும், இன்று = இதிலே யொருப்பட்டு நின்று, தபிக்கும் = பரிதபியாநிற்கும் (௫௧)

(வ-ம) (க) 'நானுன்னையன்றியிலேன் கண்டாய் நாரணனே நீ என்னையன்றியிலை'' என்கிறபடியே, ஒழிக்கவொழியாத வவிநாபாவஸம்பந்தம் நித்யமாகவுண்டாகையாலே, நியந்தாவான ஈஶ்வரன், என்றுதொடங்கி வித்தனாயிருக்கும் அப்படியே, ஈஶித்தவ்யனானவாத்மாவும் அப்ருதக்ஸித்தவிசேஷணமாகையால், அன்றே யுண்டாயிருக்கும் இப்படி யன்றுதொடங்கி தேவர் விஷயீகாரம்பெற்ற வின்றளவாக வுண்டானவென்னுடைய ப்ரபலகர்மத்தாலே ஶேஷஶேஷிஸம்பந்தஜ்ஞாநகார்யமான கைங்கர்யத்துக்கு அடைத்த விந்த அநாதிகாலமெல்லாம் வ்யர்த்தமே போயிற்றென்று இழந்தநாளைக்கு அநுதபியாமலிருக்கிற வென்னுடைய மநஸ்ஸு, தேவர் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணியருளினபின்பு, திவாராத்ரவிபாக ([illegible]) மற விதிலே யொருப்பட்டு நின்று பரிதபியாநிற்கும் இதென்ன ஸ்வபாவம் ஒரு கர்மபாரவஶ்ய மிருந்தபடியே! இருவினை = புண்யபாபங்களாகவுமாம் (௫௧)

(அ-கை) அநுதாபாதிகளுண்டாகவே, எம்பெருமானாருக்காக, பெரியபெருமாள், ''श्रीमान् समारूढपतत्त्रिराजः- ஸ்ரீமாந் ஸமாரூடபதங்கராஜ:'' என்கிறபடியே எழுந்தருளி யபிமானித்தருளும் பேற்றின கௌரவத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார்

கனககிரிமேல் கரிய முகில்போல்
வினதைசிறுவன் மேற்கொண்டு—தனுவிடும்போது

(*) ச-திருவ-எ

ஏராரெதிராசராகத் தாம் வென்பால்
வாரா முன்னிற்பர் மகிழ்ந்து (௫௨)

கனககிரிமேல் = ஸ்வர்ணமயமான மஹாமேரு மலையின்மேலே, கரிய முகில்போல் = (படிந்திருக்கிற) நீலமேகம்போலே, வினதை = வினதை யென்னும் ஸ்த்ரீயினுடைய, சிறுவன் = புத்ரனான வைநதேயனை-பெரிய திருவடியை, மேற்கொண்டு = வாஹநமாகக்கொண்டு (கருடவாஹநாரூடராய்) தனுவிடும்போது = சரீரம் விடுகிற ஸமயத்தில், (தாய் முகங்காட்டுமாபோலே) ஏர் = ஸௌந்தர்யாதிகளால், ஆர் = பூர்ணரான, அரங்கர் = பெரியபெருமாள், எதிராசர்க்காக = எம்பெருமானார்க்காக, என்பால் வாரா = அடியேனிருந்த விடத்தே வந்து மகிழ்ந்து = ஹ்ருஷ்டராய், முன்னிற்பர் = முன்னே நிற்பர் இத்தாலென்னக் கபேக்ஷிதமான * முகமும் முறுவலும் காட்டி யநுபவிப்பித்தருளுவர், இது நிச்சயமென்று கருத்து (௫௨)

(வ-ம) (க) „[illegible] —காஞ்சநஸ்ய கிரேஶ்ருங்கே ஸதடித்தோ யதோயதா” என்றும், (உ) “மஞ்சுயர் பொன்மலைமேலெழுந்த மாமுகில்போன்றுளர்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருவின்மேலே (ங) “பெரும்பவ்வமண்டியுண்ட பெருவயிற்றகருமுகிலானது இனி யப்படிந்திருக்குமாபோலே, பரபாகரஸாவஹமாம்படி, விநதை சிறுவனென்னும்படியான பெரியதிருவடிமேல்கொண்டு தேஹபாத ஸமயத்திலே தாய் முகங்காட்டுமாபோலே, ஸௌந்தர்யாதிகளால் பூர்ணரான பெரியபெருமாள் எம்பெருமானாருக்காக நானிருந்தவிடத்தே வந்து ஹ்ருஷ்டராய் முன்னிற்பர் இத்தாலென்னக்கபேக்ஷிதமான முகமும் முறுவலும் காட்டியநுபவித்தருளுவர் இது நிச்சயமென்று கருத்து (௫௨)

(அ-கை) இப்படிப்பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடிமேல் கொண்டுவந்து திருமுகப்பரத்தாகம் பண்ணும்படியை யநுஸந்தித்து அதுக்கிடைச்சுவராய் பாபாலுபத்தேஹத்துடன் துஸ்ஸஹமான துக்கங்களை யநுபவித்திருக்க முடியாது ஆகையாலே, ஹிதபரவர்த்தகரான தேவர் ஸகலதுக்காஸ்பதமான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் அடியேனைச் சீக்கிரமாக உத்தரிப்பித்தருளவேணுமென்கிறார்

(க) (உ) தி-மொ ௧௨-௮
(ங) திருநெ-௨௧

இத்தாலே தென்னரங்கர் செய்கின்றதென்றறிந்தே
இருந்தாலும் தற்கால வேதனையின் கனத்தால்
பதைத்து ஆவோ வென்னும் இந்தப் பாவவுடம்புடனே
பலநோவுமநுபவித்து இப்பவத்திருக்கப்போமோ
மதத்தாலே வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த
வல்வினையேன் றன்னை யுனக்காளாக்கிக்கொண்ட
இத்தாயும் தந்தையுமா மெதிராசா வென்னை
இனிக்கடுக இப்பவத்தினின்று மெடுத்தருளே (ருங)

இத்தாலே = ஹிதபுத்தியாலே, தென்னரங்கர் = பெரியபெருமாள் செய்கின்றதென்றறிந்தே யிருந்தாலும் = க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பித்தருளுகிறாரென்றறிந்தே யிருந்தாலும், தற்காலவேதனையின் கனத்தால் = அந்தந்த காலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே, பதைத்து = துடித்து, ஆவோவென்னும் = அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஹா! ஓ! என்கிற சப்தங்களைச்செய்யாநின்ற, இந்த பாவவுடம்புடனே = இந்தப்பாபசரீரத்தோடே, பலநோவுமநுபவித்து = வெகுதுக்கங்களையும் அநுபவித்து, இப்பவத்து = இந்தஸம்ஸாரத்தில், இருக்கப்போமோ = இருக்க ஶக்யமோ? மதத்தாலே = தேஹமதத்தினாலே, வல்வினையின் வழியுழன்று திரிந்த = ப்ரபல கர்மத்தின் மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்தித்த, வல்வினையேன் தன்னை = மஹாபாபியான வடியேனை, உனக்கு = ஸத்துக்களுக்கு ஸமாஶ்ரயணீயரா யிருக்கிற தேவர்க்கு, ஆளாக்கிக்கொண்ட = அடிமையாக்கிக் கொண்டருளின, இத்தாயும் = ஹிதத்தைச்செய்யும் மாதாவும், தந்தையுமாம் = பிதாவுமாயிருக்கிற, எதிராசா = எம்பெருமானாரே! இனி = தேவர் ஸம்பந்தத்தை யறிந்தபின்பு, என்னை = அடியேனை, கடுக = சீக்ரமாக, இப்பவத்தினின்றும் = இந்த ஸம்ஸாரத்தினின்றும், எடுத்தருள் = எடுத்துக்கரையேற்றி யருளவேணும், (அவர்ஜநீய ஸம்பந்தமடியாக விரைந்துத்தரிப்பித்தருளவேணுமென்று கருத்து) (ருங)

(வ்-ம) (க) "ஆரப்பெருந்துயரே செய்திடினும்" இத்யாதிப்படியே ஹிதபுத்யா பெரியபெருமாள் க்ருபாபலமாக துக்கங்களை யநுபவிப்பிக்கிறாரென்றறிந்தே யிருந்தாலும் அந்தவந்தகாலத்திலுண்டான வேதனையின் மிகுதியாலே துடித்து அந்த துஸ்ஸஹதையாலுண்டான விஷாதத்தாலே துக்கஸூசகமான ஶப்தங்களைச்சொ

(க) ஜ்ஞாநஸாரம்.

ஸஹ்ருதங்க பாபசரீரத்தோடே பஹு துக்கங்களையநுபவித்து துக்காவஹமான இந்த ஸம்ஸாரத்தில் இருக்கும்படியோ? (௧) 'பாவமே செய்து பாவியானேன்" என்கிறபடியே, தேஹத்தாலே பாபகர்மத்தின் மார்க்கத்திலே அதுவே யாத்ரையாய் வர்த்திக்கும் மஹாபாபியான என்னை ஸத்துக்களுக்கு ஆச்ரயணீயராயிருக்கிற தேவர்க்கடிமையாக்கிக்கொண்டருளின ஹிதத்தை நடத்தும் மாதாவும் பிதாவுமாயிருக்கிற தேவர் ஸம்பந்தத்தையறிந்த பின்பு அடியேனைச் சீக்கிரமாக இந்த ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் (௨) [illegible] "யாந்தாரய" என்னும்படி எடுத்துக்கரையேற்றியருளவேணும் அவர்ஜநீயஸம்பந்தமடியாகவிறே, உத்தரிப்பிக்கத் தருளுவரென்று கருத்து (௫௩)

(அ-கை) இப்படி இவர் அபேக்ஷித்தபடியே, எம்பெருமானாரும் இவர் அபேக்ஷிதமெல்லாஞ் செய்வாராக எண்ணியிருக்க, இவர் அதுக்குப் பற்றாமல், (௩) *ஒருபகலாயிரமூழியாய், மீளவும் அவர் தம்மைப் பார்த்து, ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருக்கிற தேவர் நானிந்த தேஹத்தோடே இருந்து துக்கப்படாமல் என்றுதான் நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே சேரும்படி ஏற்றியருளுவதென்கிறார்

இன்னுமெத்தனை நாளிவ்வுடம்புடனே
　　இருந்து நோவுபடக் கடவேனையோ
என்னையிங்கினின்றும் விடுவித்து நீர்
　　என்றுதான் திருநாட்டிலேற்றுவீர்
அன்னையுமத்தனு மல்லாச் சுற்றமும்
　　ஆகியென்னை யளித்தருள் நாதனே
என்னிதத்தை யிராப்பகலின்றியே
　　ஏகமெண்ணு மெதிராசவள்ளலே,　　　(௫௪)

அன்னையும் = ப்ரியத்தைப்பண்ணுகிற மாதாவும், அத்தனும் = ஹிதத்தைப்பண்ணுகிற பிதாவும், அல்லாத சுற்றமும் = மற்றும் அருகமான அசேஷபந்துக்களுமெல்லாம், ஆகி = ஆய், என்னை = அடியேனை, அளித்தருள் = ரக்ஷித்தருளுகிற, நாதனே = ஸ்வாமீ! என் = அடியேனுடைய, இதத்தை = இஷ்டத்தை, இராப்பகலின்றியே = இரவுபகலின்றியே, ஏகமெண்ணும் = ஒருபடி சிந்திக்கிற, எதிராசவள்ளலே = பரமோதாரராய்,

(௧) தி-மொ-க-கூ-கூ　　(௨) ஸாரஞாந்திகத்ரயம்　　(௩) தி-வா-௪௦-க-க.

யதிகளுக்கு நாதரான எம்பெருமானாரே! (தேவருக்கு ஆட்பட்டபின்பும்) இன்னம் = இன்னமும், எத்தனைநாள் = எத்தனைகாலம், இவ்வுடம்புடனேயிருந்து = இந்தத்தேஹத்திலே யிருந்து, நோவுபடக்கடவேன் = வேதனைப்படக்கடவேன் ஐயோ = அந்தோ! என்னை = அடியேனை, இதினின்றும் = பந்தகமான இந்தத்தேஹத்தில் நின்றும், விடுவித்து = முக்தனும்படி பண்ணி, நீர் = தேவர், என்றுதான் = எப்போதுதான், திருநாட்டினுள் = பரமபதத்தில், ஏற்றுவீர் = ஏற்றியருளுவீர், (இதையருளிச்செய்யவேணும்) (௫௪)

(வ-ம்) (௧) "அன்னையாய் அத்தனாய் என்னை யாண்டிடும் தன்மையான்"-என்கிறபடியே, ப்ரியஹிதங்களைப் பண்ணுகிற மாதாபிதாக்களும், மற்றும் முக்தமானவஸ்ஸேஷபந்துக்களுமெல்லாமாய் என்னை ரக்ஷித்தருளுகிற நாதனே (௨) "என்மனமேக மெண்ணு மிராப்பகலின்றியே" என்கிறபடியே, என்னுடைய ஹிதத்தை திவாராத்ரவிபாக(ம)ற வொருபடிச் சிந்திக்கிற பரமோதாரராய், யதிகளுக்கு நாதரானவரே! (௩) 'உனக்காட்பட்டு மடியே னின்னு முழல்வேனோ" என்கிறபடியே தேவருக்கு சேஷபூதனானபின்பு இன்ன மெத்தனை காலமிந்தத்தேஹத்திலே யிருந்து வேதனைப்படக்கடவேன்? ஐயோ! அடியேனை பந்தகமான இந்தத்தேஹத்தில் நின்றும் முக்தனும்படி பண்ணி, என்றுதான் திருநாட்டினுள் ளேற்றியருளுவீர்? அந்நாளுமொருநாளாமோ? வள்ளல் = ப்ரத்யுபகார ரஹிதமாக வுபகரிக்கு முதாரர் (௫௪)

(அ-கை) செய்தவம்சத்தில் க்ருத்யங்களையும் செய்யவேண்டுமம்சத்தில் அபேக்ஷையு மதிகாரிக்கு வேண்டுமொன்றாகையாலே, அந்த க்ருத்யங்களுக்கு ஸாதகமாக எம்பெருமானாருடைய ப்ரஸாதத்தாலே தாம் பெற்றபேறுகளை அநுஸந்தித்து வித்த(ஃ)ராயருளுகிறார்

தென்னரங்கர் சீருக்கிலக்காகப் பெற்றோம்
  திருவரங்கம் திருப்பதியே யிருப்பாகப் பெற்றோம்
மன்னியசீர் மாறன்கலை யுணவாகப் பெற்றோம்
  மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்

---

(௧) கண்ணி-௮ (௨) இ-வாய-௬௩-௭ (௩) இ-வாய ௫-௪ ௧௦

முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம்
முழுதுநமக்கவை பொழுதே போக்காகப்பெற்றோம்
பின்னையொன்று தனில் நெஞ்சுபோகாமற்பெற்றோம்
பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லாப் பெருமையும்பெற்றோமே

தென்னரங்கர் = தர்சநீயமான கோயிலிலே "அருள்கொடுத்திட்டடியவரை யாட்கொள்வான்" என்பொடு தென்றிசை இலங்கைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய, சீரருளுக்கு = நிர்ஹேதுக கருணைக்கு, இலக்காகப்பெற்றோம் = லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம், திருவரங்கம் திருப்பதியே = 'தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கம் திருப்பதி" என்றும் "ஆராமஞ்சூழ்ந்த வரங்கம்" என்றும் "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேச ப்ரதாநமான திருவரங்கம் திருப்பதியே இருப்பாகப்பெற்றோம் = நித்யவாஸஸ்தாநமாகப் பெற்றோம், மன்னிய சீர் = பரபக்த்யாதி கல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற, மாறன் = நம்மாழ்வாருடைய, கலை = தொண்டர்க்கமுதான வகுளபூஷண வாக் அமுதத்தை, உணவாகப்பெற்றோம் = அந்நமாக புசிக்கப்பெற்றோம், மதுரகவி = 'தேவுமற்றறியேன்" என்றருளிச்செய்த மதுரகவியாழ்வாருடைய, சொற்படியே = திவ்யஸூக்திப்படியே, நிலையாகப்பெற்றோம் = 'யதீந்த்ரமேவ நிரந்தரம் நிஷேவே தைவதம்பரம்' என்றும், 'உன்னையொழியவொருதெய்வமற்றறியா மன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி தன்னிலையை' என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வ நிஷ்டையே நிஷ்டையாகப்பெற்றோம், முன்னவராம் நங்குரவர் மொழிகளுள்ளப்பெற்றோம் = தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்ய ஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றோம், முழுதும் நமக்கவைபொழுதே போக்காகப்பெற்றோம் = அதில ஆதராதிசயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காமல் முழுதும் அவற்றையே காலக்ஷேபமாகப் பெற்றோம், பின்னை = இப்படியான வநந்தரம், ஒன்றுதனில் = தத்இதர க்ரந்தங்களிலொன்றிலும், நெஞ்சுபோகாமல் பெற்றோம் = மநஸ்ஸஞ்சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி யிருக்கப்பெற்றோம், பிறர்மினுக்கம் பொறாமையில்லா = இதெல்லாமொருதட்டும் தானொரு தட்டுமாயிருக்குமதாய், "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்துவுகந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோத்கர்ஷங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத, பெருமையும் பெற்றோமே = மஹத்த்வத்தையும் லபித்தோமே? இதொரு மஹாலாபமிருந்தபடியே! என்று வியந்தருளுகிறார் (உள்ளுகை = விசாரிக்கை) (௫௫)

(வ-ம்) தர்ஶநீயமான கோயிலிலே (௧)* அருள்கொடுத்திட்டடிய வரையாட்கொள்வாராய் (௨)* அன்பொடு தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொண்டருளுகிற பெரியபெருமாளுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபைக்கு லக்ஷ்யமாகப்பெற்றோம், (௩) "தென்னாடும் வடநாடுந்தொழநின்ற திருவரங்கத்திருப்பதி" என்றும், (௪) "ஆராமஞ்சூழ்ந்தவரங்கம்" என்றும், (௫) "தலையரங்கம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அகிலதிவ்யதேசப்ரதானமான திருவரங்கத்திருப்பதியே, நித்யமாக வாஸஸ்தானமாகப் பெற்றோம், பரபக்த்யாதிகல்யாணகுணங்கள் பொருந்தியிருக்கிற வாழ்வாருடைய தொண்டர்க்கமுதான வருள் பூஷணவாக்கம்ருதத்தை அம்ஶமாகப் புஜிக்கப்பெற்றோம்

(௬) "தேவுமற்றறியேன்" என்கையாலே, அவர்களைச் சிந்தித்திருப்பாரென்னும்படியான மதுரகவிகளுடைய திவ்யஸூக்திப்படியே 'యస్మింద్రిమేవ నీరంధ్రం నిష్కే శ్వసతం పరమ్-யதீந்த்ரமேவ ரங்கதாம விஷேவேதைவதம்பரம்" (௭) 'உன்னையொழிய ஒருதெய்வம் மற்றறியாமன்னுபுகழ்சேர் வடுகநம்பி தன்னிலைமை" என்றும், நாமும் நம்முடையாரும் பேசும்படியான சரமபர்வநிஷ்டையே நிஷ்டையாகப் பெற்றோம் தத்ப்ரதிபாதகங்களான நம்முடைய பூர்வாசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளான ரஹஸ்யங்களை (௮) "நெஞ்சந்தன்னால் தேறலுமாம்" என்னும்படி மேலெழவன்றிக்கே ஆந்தரமாக வநுஸந்திக்கப் பெற்றோம், அதிலாதராதிஶயத்தையுடைய நமக்கு மற்றொன்றில் பொழுதுபோக்காமல் முழுதுமவற்றையே காலக்ஷேபமாகப்பெற்றோம் இப்படியானவங்கீகாரம் தந்த்ராந்தரங்களி லொன்றிலும் மநஸ்ஸு சலியாமல் இதிலே ப்ரதிஷ்டிதமாம்படியிருக்கப் பெற்றோம் இதெல்லாமொருதட்டும், தானொருதட்டுமா யிருக்குமதாய், (௯) "இப்படியிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேற்றமறிந்திருக்கையும்" என்னும்படி அரிதாயிருப்பதான பரோக்ஷராயங்கண்டால் அஸஹிஷ்ணுதையில்லாத மஹத்தையும் லபித்தோமோ? இதொருமஹாலாபம் இருந்தபடியே!, உள்ளுதல்=விசாரித்தல் (௫௫)

---

(௧) பெரி-தி-௫-௯-௩ (௨) பெரு-தி-௧-௧௦ (௩) பெரி-தி ௫-௯-௧௧
(௪) சிறியதிரு. (௫) உ-திருவ-௭௦ (௬) கண்ணி ௨
(௭) ௧௧ (௮) உபதேச. (௯) மு-முக்ஷுப்படி-௨.

(அ-கை) "மதுரகவி சொற்படியே நிலையாகப் பெற்றோம்" என்று தம்முடைய நிலையை வெளியிடாநின்று கொண்டு அதுக்கநு ரூபமாக வவர் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை யபேக்ஷிக்கிறார்.

உன்றனபிமானமே யுத்தாரக மென்று
சிந்தைதெளிந்திருக்கச் செய்தநீ—அந்தோ
எதிராசா நோய்களாலென்னை நலக்காமல்
சதிராக நின்திருத்தாள் தா. (ருக)

எதிராசா = யதிகளுக்கு நாதரானவரே! உன்றன் அபிமானமே உத்தாரகமென்று = ("ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே) தேவருடைய அபிமானமே யிவ்வாத்மாவுக் குத்தாரகமென்று, சிந்தை தெளிந்திருக்கச்செய்தநீ = "தெளிவுற்ற சிந்தையர்" என்கிறபடியே, மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் தந்நிஷ்டனாயிருக்கும்படி பண்ணியிருக்கும்படி உபகரித்தருளின தேவர், அந்தோ = ஐயோ! நோய்களால் = வேதனைகளால், என்னை = அடியேனை, நலக்காமல் = பாதியாமல், சதிராக = ஸாமர்த்தியமாக, நின் திருத்தாள் = தேவர் திருவடிகளை, தா = ப்ரஸாதித்தருளவேணும். (ருக)

(வ்-ம்) எதிகளுக்கு நாதரானவரே! "ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்" என்கிறபடியே, தேவருடைய அபிமானமே இவ்வாத்மாவுக்குத்தாரகமென்று (க) "தெளிவுற்ற சிந்தையர்" என்கிறபடியே, மநঃப்ரஸாதமுண்டாய், தந்நிஷ்டராயிருக்கும்படி பண்ணி உபகரித்தருளின தேவர், அய்யோ! வேதனைகளாலடியேனை நலக்கேடு பண்ணாமல் (உ) "సుఖేనేమాం ప్రకృతిం స్థూలసూక్ష్మరూపాం విసృజ్య-సాధకే" நேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்கிறபடியே. ஸாமர்த்த்யமாக (ங)" உன்பதயுகமா மேர்கொண்டவீடு" என்கிறபடியே தேவர் திருவடிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும். சதிர்—விரகு. (ருக)

(அ-கை) இப்படி நீர்சொல்லுகிற நிர்ப்பந்தமெல்லாங்கேட்டு, நாம் உம் கார்யம்செய்கைக்கு எந்த ஸம்பந்தப்ராபல்யங்கொண்டு முடருகிறீரென்ன, பிள்ளை திருவடிகளையாஶ்ரயித்த ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தாலே யொருவஸ்து வென்றபிமானித்து, அடியேனுடைய

(க) தி-வாய்-எ-ரு-சக. (உ) ஶரணாகதிகத்யம். (ங) இரா-நூ-

அபராதம் பாராததேவர் (க) "யதீஶ்வர ஶ்ருணு ஶ்ரீமந் க்ருபயா பரயா தவ" என்கிறபடியே, அடியேனுடைய முக்த(௲)ஜல்பிதத்தைச் செவிதாழ்த்துக் கேட்டருளவேணுமென்கிறார்.

தேசிகர்கள்போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை
வாசமலர்த்தாளடைந்த வத்துவென்று—நேசத்தால்
என் பிழைகள்காணு தெதிராசரே யடியேன்
புன்பகர்வைக் கேளும் பொறுத்து. (௫௭)

தேசிகர்கள் போற்றும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = தேசிககுல கூடஸ்தரான ஆழ்வாருடைய அசேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டு போருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று, ஆசார்யர்களாலே மங்களாசாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தை யுடையரான பிள்ளையுடைய, வாசமலர்த்தாளடைந்த = ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய யுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்த, வத்துவென்று = சேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற, நேசத்தால் = ஸ்நேஹத்தாலே, என்பிழைகள்காணு = அடியேனுடைய அபராதங்களை தர்ஶியாதே, (அதில் அவிஜ்ஞாதாவா யிருக்கிற) எதிராசரே = எம்பெருமானாரே! அடியேன் = அடியேனுடைய, புன்பகர்வை = அல்பவார்த்தைகளை, பொறுத்து = சீறாமல் ஸஹித்து, கேளும் = ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(வ்-ம்) தேசிககுலகூடஸ்தரான வாழ்வாருடைய வஶேஷவ்ருத்தியிலு மந்விதராய், அதுவேயாத்ரையாய்ச் செய்துகொண்டுபோருகையாலே, "செந்தமிழ்வேதத் திருமலையாழ்வார்வாழி" என்று ஆசார்யர்களாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையரானபிள்ளையுடைய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யயுக்தமான திருவடிகளை யாஶ்ரயித்து ஶேஷத்வாஶ்ரயமான வஸ்துவென்கிற ஸ்நேஹத்தாலே அடியேனுடைய வபராதங்களை தர்ஶியாதே, அதில் அவிஜ்ஞாதாவாயிருக்கிற தேவர் அடியேனுடைய தோஷயுக்தமான முக்த(௲)ஜல்பிதத்தைச் சீறாமல் ஸஹித்து நின்று ஸாதரமாகத் திருச்செவிசாத்தியருளவேணும். (௫௭)

(அ-கை) "திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வாசமலர்த் தாளடைந்த வத்து" என்கிறமாத்திரமேயோ? அவராலே லப்தஜ்ஞாநனான வெனக்கு த்வத்ஸம்பந்தஜ்ஞாந மில்லையோ வென்கிறார்.

எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால்
உன்ற னுறவை யுணர்த்தியபின்—இந்தவுயிர்க்
கெல்லாவுறவும் நீயென்றே யெதிராசா
நில்லாத துண்டோ வென்னெஞ்சு. (நிஅ)

எந்தை — "திருமந்த்ரம் மாதாவும், பிதாவாசார்யனு மென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே, எனக்குப்பிதாவான. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை = திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தம்முடைய, இன்னருளால் = நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, உன்றனுறவை = தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவித பந்துத்வத்தையும், உணர்த்தியபின் = அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம், இந்தவுயிர்க்கு = இப்படியுண்டான ஸம்பந்தத்தையறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு, எல்லாவுறவும் = மந்த்ர ப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும், நீயென்றே = தேவரென்றே, (அத்யவஸித்து) எதிராசா = எம்பெருமானாரே! என்னெஞ்சு = அடியேனுடைய மநஸ்ஸு, நில்லாததுண்டோ? = நிலைநில்லாதே யிருக்குமதுண்டோ? "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ்செல்வ மென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாத்சுற்றமுமாகி" என்றுமன்றோ விருப்பது? (நிஅ)

(வ்-ம்) "திருமந்த்ரம்மாதாவும், பிதாஆசார்யனுமென்றருளிச் செய்வர்கள்" என்கிறபடியே எனக்கு ஜநகரான திருவாய்மொழிப் பிள்ளை தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, தேவர் திருவடிகளில் ஸர்வவிதபந்துத்வத்தையும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணி ரக்ஷித்தருளின வநந்தரம் இப்படி யுண்டானஸம்பந்தத்தை யறிந்த விந்த வாத்மாவுக்கு மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான நவவிதஸம்பந்தமும் தேவரென்று அத்யவஸித்து அதில் நிலைநில்லாதே இருக்குமதுண்டோ என்னுடைய மநஸ்ஸு; "தந்தை நற்றாய் தாரந் தனயர் பெருஞ் செல்வமென்றனக்கு நீயே" என்றும், "அல்லாச்சுற்றமுமாகி" என்று மன்றோ விருப்பது. (நிஅ)

(அ-கை) இப்படி தேவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தஜ்ஞானத்தை யுடையவெனக்கு ஹிதபரரான பெரியபெருமாள் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டுவந்து முகங்காட்டமுண்டாக்கித் தாமே மார்க்கச்சிந்தை பண்ணி தேஹவிமோசனம் பண்ணுங்காலாவதியை யருளிச்செய்ய வேணுமென்கிறார்

எந்தைதிருவரங்கர் ஏரார்கருடன்மேல்
வந்து முகங்காட்டி வழிநடத்த — சிந்தைசெய்திப்
பொல்லாவுடம்புதன்னைப் போக்குவதெந்நாள்கொலோ
சொல்லா யெதிராசா சூழ்ந்து (டுக)

எந்தை = அடியேனுக்குத் தந்தையும் தாயுமான திருவரங்கர் = கோயிலையிட்டு நிரூபிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், ஏரார்கருடன்மேல் = அழகுநிறைந்த பெரியதிருவடியின்மேல், வந்து = எழுந்தருளி, முகங்காட்டி = சரீரவிஸ்லேஷஸமயத்திலே அடியேனுக் கபேக்ஷிதமான கஸ்தூரி திருநாமத்தையும், முறுவலையுடைத்தான திருமுகமண்டலத்தையுங்காட்டி, வழிநடத்த = அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே நடத்திக்கொண்டுபோக, சிந்தைசெய்து = மநநம்பண்ணி, இப்பொல்லா வுடம்புதன்னை = இந்த ஹேயமான தேஹந்தன்னை, போக்குவ தெந்நாள்கொலோ = தேவர்க்காகப் போக்கி யருளுவதெந்தநாளோ? எதிராசா = எம்பெருமானாரே! சூழ்ந்து = (அதை நான் கேட்டிருக்கும்படி) விசாரித்து, சொல்லாய் = அருளிச்செய்தருளீர்

(வ-ம) எனக்குத்தந்தையும் தாயுமாவாராய் கோயிலையிட்டுநிரூபிக்கும்படியான பெரியபெருமாள், (க) *அஞ்சிறைப்புள்பாகரான வாகாரந்தோன்ற ஸௌந்தர்யாதிகளால் மிக்கிருக்கிற பெரியதிருவடிமேல்கொண் டெழுந்தருளி ஶரீரவியோகஸமயத்திலே எனக்க பேக்ஷிதமான கஸ்தூரிதிருநாமத்தையும், (உ) "நலந்திகழ்முத்தவெண் ணகைசெய்யவாய்" என்று முறுவலை யுடைத்தான ஒளிமதிசேர் திருமுகத்தையுங்காட்டி யநுபவிப்பித்து (ங) * அரங்கத்துறையு மின்துணைவனுந்தாம் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தாலே கொண்டுபோய

(க) திருமொ ௬ ௬ (உ) பெரு-தி உ-எ (ங) தி-மொ-

(௧) "ந்யஸாமி-நயாமி" யிலபடியே வழிநடத்த மநம்பண்ணி (௨) 'உன் சரணந்தந்தென் சன்மங்களையாயே" என்னும்படியே அதுக்கு கந்தர பாவியாக்விந்த தேஹமானதேஹந்தன்னை தேவர்க்காகப் போக்கியருளுவது எந்நாள், அதனை நான் தேறியிருக்கத்தக்கபடி விசாரித்தருளிச்செய்தருளீர் (௩) 'ஜீர்ணே சதுர்த்தேவர்ஷே-ப்ராணை சதாத்தமே வர்ஷே" என்று நாள்வதிபிட்டு, பின்பு(௪) 'அஸ்ரோஹாரதம் ஹ்ருஷ்ட:- ஆருரோஹாரதம் ஹ்ருஷ்ட:' என்று ஹர்ஷபுந்த ரபிருந்தாப்போலே அதுகொண்டு நான் ஹ்ருஷ்டனாய் இருக்கலாம்படி அன்றிக்கே சூழ்ந்தென்கிறது-பெரியபெருமாள் *அவாவறச்சூழ்ந்தபடியாகவுமாம் (௫) 'சொல்லு நீயாமறியச்சூழ்ந்து" என்கிறவிடத்துக்கு விசாரித்தென்றிறே வ்யாக்யானம் பண்ணினார்கள் (௫௯)

(அ-கை) இனி நம்பேற்றுக்கு நாம் தாமத பரிக்கவேணுமோ? பெரியபெருமாள் எம்பெருமானார்க்குப் பண்ணியருளின பேறுகளெல்லாம் அவர் திருவடிகளில் ஸம்பந்தமுடைய நமக்குத் தா(யா)யபாத்யமாயிருப்பதொன்றன்றோவென்று அதைத்தாம் பெற்றாராகத் திருவுள்ளத்தோடே கூடி பரிதாயருளுகிறார்

இந்தவரங்கத்தினிதிரு நீ யென்றரங்கர்
எந்தையெதிராசர்க்கீந்தவரம் — சிந்தைசெயில்
நம்மதன்றோ நெஞ்சமே நற்றைக்கொம்புதலவர்
தம்மதன்றோ தாயமுறைதான் (௬௦)

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

அரங்கர் = பெரியபெருமாள், இந்த அரங்கத்து = இந்தக் கோயிலிலே, இனிதிரு நீயென்று = ('ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ") என்கிறபடியே ஸுகமாகவிரும் என்று, எந்தை எதிராசர்க்கு = அடியேனுக்குப் பிதாவான எம்பெருமானார்க்கு, ஈந்தவரம் = ப்ரஸாதித்தருளின வரத்தை, சிந்தை செயில் = விசாரிக்குமளவில், நெஞ்சமே = மநஸ்ஸே நம்மதன்றோ = நம்முடைய

(௧) வராஹசரமம் (௨) திருவாய்-௫-௮-௭ (௩) ரா-அயோ-
(௪) ரா-யு- (௫)

தன்றோ? (அதெப்படியென்னில்) நற்றாதை = நிருபாதிகபிதாவினுடைய, சொம் = சொத்துக்கள், தாயமுறைதான் (दाय) தாயப்ராப்தியாலே, புதல்வர்தமதன்றோ = புத்ரனுக்காகவேயன்றோ விருப்பது? (ஆகையாலே நம் ப்ராப்திக்கு நாமே யத்நிக்கவேண்டா) எல்லாம் ஸித்தமாகவே யன்றோ இருக்கிறது? இனி அவரிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருக்குமத்தனை

ஆக இத்தால் உபயவிபூதியையும் பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே “ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமார்க்கதாயி” யாய், ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற வெம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர் பண்ணியருளின ப்ராப்ய ப்ரார்த்தனை, அவரபிமாநாந்தர்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று நித்யவிபூதியான பரமபதத்திலே நிரந்தரபகவதநுபவகைங்கர்ய நிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்று ஆர்த்தருக்குச் சொல்லித் தலைக்கட்டியருளிற்று (௬௦)

(வ-ம)(க) “ద్వయమర్థానుసన్ధానేనసహ సదైవంవక్తా యావచ్ఛరీరపాతమత్రైవ శ్రీరఙ్గే సుఖమాస్వ-த்வய மர்த்தாநுஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா, யாவச்சரீரபாதமத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸுகமாஸ்வ” என்றருளிச்செய்து, அநந்தரம், “శరీరపాతసమయేతు ஸரீரபாதஸமயேது” என்று தொடங்கி ‘నిత్యకింకరో భవిష్యసి, మా తేభూదత్రసంశయః-ఇతి మయైవహ్యుక్తమ్-అతస్త్వం తత్త్వతో మత్ జ్ఞానదర్శనప్రాప్తిషు నిశ్శంసయస్సుఖమాస్వ-நித்யகிங்கரோ பவிஷ்யஸி, மாதே பூதத்ரஸம்ஶய:-இதி மயைவஹ்யுக்தம்-அதஸ்த்வம் தத்வதோ மஜ்ஜ்ஞாநதர்ஶநப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸுகமாஸ்வ” என்னுமளவாக தேஹபாதந்தொடங்கி கைங்கர்யபர்யந்தமாக வுண்டானபேறுகளெல்லாம், நாமே தலைக்கட்டித்தருகிறோமென்று, பெரியபெருமாள் நமக்கு ஜநகரான எம்பெருமானார்க்கு வழங்கியருளினவர்த்தத்தை நிரூபிக்கில், அவர்க்கவர் ஜநகரான நம்தன்றோ மநஸ்ஸே!,

அதெப்படியென்னில்,-நிருபாதிகபிதாவானவன் ஸ்வம் தாயப்ராப்தியாலே புத்திரனுக்காயே யன்றோயிருப்பது? ஆகையாலே நம்ப்ராப்திக்கு நாமே யத்நிக்கவேண்டா? எல்லாம் ஸித்தமாயே யன்றோ யிருக்கிறது? இனி அவரிடத்திலே ந்யஸ்தபரராயிருக்குமத்

(க) ஶரணாகதிகத்யம்

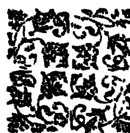
தனை. ஆகவித்தால் உபயவிபூத்யைஸ்வர்யத்தையும், பெரியபெருமாளாலே பெற்றுடையராய், அத்தாலே "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகமணிமண்டபமார்க்கதாயீ-ஸ்ரீவிஷ்ணுலோக மணிமண்டபமார்க்கதாயிபாய், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராயிருக்கிற வெம்பெருமானார்திருவடிகளிலே ருசிகார்யமாக, யதீந்த்ரப்ரவணரான ஜீயர்பண்ணியருளின ப்ராப்யப்ரார்த்தனை-அவரபிமாநாந்தர்ப்பூதரெல்லார்க்குமாய், அத்தாலே எம்பெருமானார் ப்ரஸாதத்தைப்பெற்று, நித்யவிபூதியிலே நிரந்தரபகவதநுபவகைங்கர்யநிரதராய் வாழப்பெறுவார்களென்ற வர்த்தஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டிற்றாயிற்று.

எதிராசா! எதிராசா! என்று ஸம்போதிக்கிறதெல்லாம் தமக்குமவர்களோடொத்த ப்ராப்தியுண்டாகையாலும், "யஸ்ய யஸ்ய ஸ்ப்ருஹ ஸ்யு:-யதயப்பா த்தஸத்வா:" என்கிறபடியே யதிகளுக்கு நாதரா கைபாலும், அத்தையடிக்கடி யாதரித்தருளிச்செய்கிறார்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த

ஆர்த்திப்ரபந்தவ்யாக்யானம் முற்றிற்று,

மணவாளமாமுனிகள வாழிதிருநாமம

இபபுவியிலரஙகேசாக கீடளிததானவாழியே
எழிலதிருவாயமொழிபபிளளை யிணையடியோனவாழியே
ஐபபசியில திருமூலதத தவதரிததானவாழியே
அரவரசபபெருஞசோதி யனநதனெனறும வாழியே
எபபொழுதும ஸ்ரீசைலமேததவநதோன வாழியே
ஏராருமெதிராச ரெனவுதிததான வாழியே
முபபுரிநூல மணிவடமும முககோல தரிததான வாழியே
மூதரியமணவாள மாமுனிவனவாழியே

நாளபாடடு

செநதமிழவேதியா சிநதைதெளிநது சிறநதுமகிழநதிடுநாள
சீருலகாரியா செயதருணமறகலை தேசுபொலிநதிடுநாள
மநதமதிபபுவி மானிடாதஙகளை வானிலுயாததிடுநாள
மாசறுஞானியா சேரெதிராசாதம வாழவுமுளைததிடுநாள
கநதமலாபபொழில சூழகுருகாதிபன கலைகள விளஙகிடுநாள
காரமாமேனி யரஙகநகாகசிறை சணகள களிததிடுநாள
அநதமிலசீா மணவாளமுனிபபா னவதாரஞ செயதிடுநாள
அழகுதிகழநதிடு மைபபசியிற றிருமூலமதனிநாளே